

KRONIKA
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
STUDIUM DLA PRACUJĄCYCH
W KATOWICACH

LE X CIE
ISTNIENIA

KATOWICE 1969

KRONIKA
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
STUDIUM DLA PRACUJĄCYCH
W KATOWICACH
X-CIO LECIE
ISTNIENIA

KRONIKA
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ
STUDIUM DLA PRACUJĄCYCH
W KATOWICACH

X-CIO LECIE
ISTNIENIA

KATOWICE 1960

KOMITET REDAKCYJNY

1. St. Asystent Mgr *Maria KALABIŃSKA*
2. Prof. nadzw. Mgr Inż. *Kazimierz KUTARBA*
3. Inż. *Mieczysław POCHOPIEŃ*
4. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Jerzy SZYMAŃSKI*
5. Adjunkt Mgr *Zdzisław Trytko*

Komitet Organizacyjny Zjazdu Absolwentów i Obchodu X-cia Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej w Katowicach

KIEROWNICTWO UCZELNI

1. Prof. Dr Inż. *Tadeusz Laskowski* — Rektor Politechniki Śląskiej w Gliwicach
2. Prof. Mgr Inż. *Kazimierz Kutarba* — Prorektor Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej Katowice
3. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Jerzy Szymański*
4. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Andrzej Gadomski* — Prodziekan Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego
5. Z-ca Prof. Dr Inż. *Ludwik Chromy* — Prodziekan Wydziału Chemicznego
6. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Stanisław Kopacz* — Prodziekan Wydziału Elektrycznego
7. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Bronisław Skinderowicz* — Prodziekan Wydziału Górniczego
8. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Faustyn Kral* — Prodziekan Wydziału Hutniczego
9. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Antoni Niementowski* — Prodziekan Wydziału Mechanicznego
10. Z-ca Prof. Mgr Inż. *Stefan Szancer*
11. Adiunkt Mgr *Marian Jędrzycka* — I Sekretarz POP
12. St. Asystent Mgr *Maria Kalabińska*
13. Mgr *Zygmunt Tarnawski* — Przewodniczący ZOZ

ABSOLWENCI

1. inż. *Bartel Erwin*
2. mgr inż. *Cisek Władysława*
3. inż. *Ciurlok Jan*
4. inż. *Dąbrowski Stanisław*
5. inż. *Dexheimer Edmund*
6. inż. *Hernas Franciszek*
7. inż. *Kaczmarek Edmund* — skarbnik
8. inż. *Majewski Kazimierz*
9. inż. *Olczyk Henryk*
10. inż. *Pochopień Mieczysław* — sekretarz
11. inż. *Rogacz Jerzy* — przewodniczący
12. inż. *Rusek Józef* — v-ce przewodniczący
13. inż. *Tolkacz Jerzy*

ERRATA

Strona	Wiersz		Jest	Powinno być
	od góry	od dołu		
7	13		3102	3191
58	9		1958/59	1959/60
63	3		Warszawskiej	Wrocławskiej
63	20		Karolczyk Stanisław	Karolczyk Stanisława
65		18	Maciejowski	Maciejewski
65		15 i 16	Maciejowski Franciszek	skreślić
70	1		z-ca prof. inż. absolwent	z-ca prof. mgr inż. absolwent
70	20		Adamek Jerzy	Adamek Ryszard
72	18		Srebrny Krzyż Zasługi	skreślić
72		1	stalowe	stalowni
79	2		laboratorium miernictwa	skreślić
80		9	(tablica) 332	skreślić
94	7		Energo-Mechanizacji Gór- nictwa	Energo-Mechanicznego Mi- nisterstwa Górnictwa
100	3		Węglowego	Węglowego, Katowickiego i Bytomskiego
123	9		Adamek Ryszard 1952—1960	Adamek Ryszard 1952 i na- dal
123		8	mgr inż. Bęć Stanisław	mgr inż. Będź Stanisław
130	9		inż. Kwieciński Julian	mgr inż. Kwieciński Julian
130		19	mgr inż. Leśniak Henryk	dr inż. Leśniak Henryk
132	8		wykładowca	z-ca prof.
132	22		mgr inż.	inż.
132		18	mgr inż.	dr inż.
133		13	mgr Politowicz Anna, z-ca prof.	mgr Politowicz Anna, asy- stent
133		4	mgr inż. Popczyński Broni- sław — asystent	mgr Popczyński Bronisław — lektor
133	26		mgr inż. Paszek Wład.	dr inż. Paszek Wł.
133		9	mgr inż. Paluch Jan	dr inż. Paluch Jan
136	24		inż. Stelak Józef-asystent 1951	mgr inż. Szelak Józef wy- kładowca 1951—1955
136		15	mgr inż. Swiertun Lucjan	inż. Swiertun Lucjan
137	20		dr inż. Turowski Jan	dr inż. Turowski Adam
138	6		mgr. inż. Wyrą Szczepan	skreślić
157	3		Michałowski Zbigniew	Michałowski Jerzy
159		6	Stępin Jerzy	Stępień Jerzy
159	2		Morcinek Łucjan	Morcinek Lucjan
161		7	Zapała Łucjan	Zapała Lucjan
161		6	Łaszczek Tadeusz	Łaszczok Tadeusz
161				Patucha Władysław (dopi- sać)
161	5		Filipek Rudolf	Filipczyk Rudolf
162	4		Jarząbkowski Bronisław	Jarząbkowski Bronisław
163		1	Abrachamowski M.	Abramski M.
164		2	Warszałowski R.	Wersałowski R.
167		10	Kociumąka M.	Kociumaka M.
167	3		Petrów Wł.	Petrow Wł.

SPIS TREŚCI

Przedmowa	7
Powstanie i rozwój Uczelni	9
Programy nauczania i plany studiów	33
Zespół pracowników naukowych	44
Kierownictwo Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej	50
Skład Osobowy Pracowników Nauki	60
Studenci i absolwenci	80
Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego	86
Wydział Chemiczny	89
Wydział Elektryczny	91
Wydział Górniczy	98
Wydział Hutniczy	101
Wydział Mechaniczny	104
Wydział Włókienniczy	108
Podstawowa Organizacja Partyjna P.Z.P.R.	111
Zrzeszenie Studentów Polskich	114
Działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego na terenie uczelni .	119
Spis Pracowników Nauki	123
Zmarli pracownicy	140
Absolwenci Politechniki Śląskiej Studium dla Pracujących według Wydziałów i Oddziałów i lat.	141

PRZEDMOWA

10-lecie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach — obecnego Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej — przypada na okres wzmożonej walki o rozwój postępu technicznego w całym naszym kraju. Stanowi to odpowiedni moment do podsumowania wyników naszej pracy i ustalenia, jaki jest wkład Uczelni w rozbudowę socjalistycznego przemysłu województwa katowickiego.

Przemysłowy charakter Śląska, wielkie skupiska ludności robotniczej — świadomej swoich zadań i celów — stwarzają na tym terenie szczególnie atmosferę rozwoju dynamizmu, przedsiębiorczej inicjatywy, twórczej, codziennej pracy. Są to cechy zbiorowości, ale zarazem jednostek. Atmosfera ta była sprzyjającym czynnikiem dla powstania i rozwoju Uczelni. Liczba 3102 dyplomów inżynierskich wydanych przez Uczelnię w ciągu 10 lat jej istnienia najlepiej świadczy nie tylko o potrzebie jej egzystencji, ale i o sile charakteru ludzi, którzy ją ukończyli, w trudnych warunkach łączenia pracy zawodowej z nauką. Przemysł śląski został pokaźnie zasilony kadrą naszych absolwentów inżynierów mechaników, elektryków, górników, hutników, chemików, włókniarzy. Wielu spośród nich zajmuje kierownicze stanowiska w zakładach produkcyjnych, zjednoczeniach, ministerstwach. Większość pochodzi ze śląskiej i zagłębiowskiej klasy robotniczej. Dzięki temu nasza Uczelnia jak żadna inna zasługuje na miano Uczelni robotniczej, Uczelni, która wychowuje szeregi nowej, socjalistycznej inteligencji technicznej.

Historia Uczelni ma swoje blaski i cienie. Cechuje ją jednak przez wszystkie lata jedno: walka o wychowanie i wykształcenie wartościowego pracownika dla przemysłu, uzbrojonego w nowoczesną wiedzę techniczną, samodzielnie myślącego i samodzielnie działającego. W nowym okresie życia Uczelni, jaki rozpoczynamy, ukazują się dalsze trwałe perspektywy rozwojowe placówki, z uwagi na bogate zaplecze przemysłowe śląskiego okręgu, gwarantujące stały dopływ kandydatów na studia, jak również i ich właściwe wykorzystanie przez wzrastający potencjał przemysłowy i ludnościowy.

Wierzymy, że nasi absolwenci wniosą swój dalszy wkład w dziedzinę postępu technicznego i tym samym przyczynią się do podniesienia jakości produkcji i wydajności pracy. W ten sposób będą realizować wskazania Partii i Rządu w walce o wzrost gospodarczy kraju.

POWSTANIE I ROZWÓJ UCZELNI

1. Podłoże gospodarczo-społeczne

Zniszczenia, wywołane przez drugą wojnę światową, spowodowały w pierwszych latach powojennych konieczność szybkiej odbudowy i uruchomienia nie tylko starych i zdewastowanych zakładów przemysłowych, ale i równoczesnego opracowywania planów rozbudowy i budowy nowych zakładów dostosowanych do potrzeb nowego, formującego się społeczeństwa socjalistycznego. Przedwojenne doświadczony kadry naukowców, inżynierów i techników polskich zostały w znacznej mierze wyniszczone przez okupanta, który obok zamierzeń zlikwidowania przemysłu i gospodarki polskiej postawił sobie za cel zdziiesiątkowanie szeregów naszej twórczej inteligencji, między innymi również i technicznej. Zamknięcie w czasie okupacji szkolnictwa wyższego oraz ograniczenie średniego szkolnictwa technicznego zahamowało narastanie młodych kadr inżynierjno-technicznych. Uruchomione bezpośrednio po okupacji uczelnie wyższe, jak Politechnika Śląska w Gliwicach i bliska Śląskowi Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, nie mogły wypełnić luk i zaspokoić coraz bardziej rosnącego zapotrzebowania na specjalistów do różnych dziedzin gospodarki narodowej. Okręg przemysłowy Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego, będący sercem przemysłu polskiego, wołał o kadry inżynierskie, potrzebował specjalistów: górników, hutników, elektryków, metalowców i wielu, wielu innych dla swych kopalń, hut oraz zakładów ciężkiego przemysłu maszynowego, elektrycznego, dla budownictwa oraz odradzającej się na Śląsku wielkiej chemii.

Z drugiej strony znajdowało się w kraju bardzo wielu ludzi wartościowych, którym przedwojenna sytuacja ekonomiczno-społeczna oraz okupacja uniemożliwiły zdobycie wiedzy inżynierskiej, a trudne powojenne warunki bytowe nie pozwalały na normalne kształcenie się w szkole wyższej. Bardzo wielu spośród nich posiadało bogate doświadczenie zawodowe zdobyte przez długie lata pracy technicznej.

W związku z powyższym zaistniała potrzeba umożliwienia pogłębienia wiedzy technicznej, na wyższym inżynierskim poziomie, wszystkim tym, którzy by tego pragnęli i to w najdogodniejszych dla nich warunkach, t.j. bez odrywania ich od pracy zawodowej. Takie rozwiązanie zagadnienia szkolenia kadr technicznych było jedynym rozwiązaniem korzystnym

Siedziba Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej

z jednej strony dla gospodarki socjalistycznej, a z drugiej dla zatrudnionych w przemyśle zainteresowanych pracowników. Ponadto umożliwiałone awans społeczny wielu wybitnym jednostkom spośród klasy robotniczej, co oczywiście wpływało w znacznym stopniu na powiększanie szeregów socjalistycznej inteligencji. Te wszystkie przesłanki oraz konieczność szybkiego uzupełnienia kadr technicznych w zakładach przemysłowych nie tylko Śląska i Zagłębia, ale całego kraju doprowadziły do zrodzenia się myśli zorganizowania Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie.

Ta śmiała myśl rzucona przez Stowarzyszenie Inżynierów i Mechaników Polskich w Warszawie została wkrótce zrealizowana. W dniu 6 września 1948 roku uruchomiono pierwszą Wieczorową Szkołę Inżynierską w Warszawie. Spowodowało to podjęcie inicjatywy przez Naczelną Organizację Techniczną, która odtąd roztacza opiekę nad Warszawską Szkołą Inżynierską i podejmuje próby zorganizowania dalszych wieczorowych szkół inżynierskich w innych ośrodkach kraju. Równoległe ze staraniami o utworzenie uczelni w Warszawie, Oddział Śląsko-Dąbrowski Naczelnej Organizacji Technicznej podjął starania w 1948 roku o utworzenie Uczelni Wieczorowej w Katowicach.

2. Wieczorowa Szkoła Inżynierska i jej dalsze przekształcanie

W końcu ostatniego kwartału 1948 roku został powołany, za wiedzą i przy udziale Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Komitet Organizacyjny Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach, do którego weszli przedstawiciele branżowych stowarzyszeń technicznych zgromadzonych w Oddziale Śląsko-Dąbrowskim NOT w Katowicach. Skład ówczesnego Komitetu Organizacyjnego Szkoły był następujący:

1. mgr. inż. Waław Mazur — przewodniczący SIT. Hutn.
2. tow. inż. Józef Galante — przedstawiciel KW PZPR—SIT Ch. m.
3. mgr. inż. St. Bładowski — SIT Górn.
4. inż. Michał Berger — SIT Górn.
5. mgr inż. Józef Czerpa — SIT Chem.
6. mgr inż. Jerzy Dikman — SIMP
7. mgr inż. Łukasz Głuszcak — Sekr. Oddz. Woj. NOT — SIT Górn.
8. mgr inż. Stefan Krzycki — SEP
9. mgr inż. Zygmunt Keh — SIMP
10. mgr inż. Henryk Parnas — PZITB
11. inż. Józef Pierzynka — SIT Hutn.
12. mgr inż. Józef Słomiński — SIT Górn.
13. mgr inż. Władysław Siadek — SIMP
14. mgr inż. Jerzy Szymański — SIMP
15. inż. Leon Unicki — SITP Włók.

Powołany Komitet opracował wstępny statut organizacyjny Uczelni w oparciu o zasady określone dekretem Rady Ministrów z dnia 28 października 1947 roku o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego. Dzięki usilnym staraniom Komitetu Organizacyjnego oraz poparciu wojewódzkiej władzy terenowej i Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, który udzielił organizatorom wydatnej pomocy i opieki, na wniosek władz naczelných NOT, ówczesne Ministerstwo Oświaty zgodziło się na otwarcie Uczelni w Katowicach i zatwierdziło jej statut w lutym 1950 r. Jednym z zasadniczych punktów statutu był i pozostał nadal wniosek, że studentami ówczesnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, a obecnego Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej w Katowicach, mogą być tylko osoby pracujące zawodowo w kierunku, w którym zamierzają studiować. Ponadto studentami mogli zostać tylko kandydaci posiadający świadectwo dojrzałości i trzyletnią praktykę w zawodzie. Warunkiem przyjęcia do Uczelni było zdanie z wynikiem pomyślnym egzaminu wstępnego. Na siedzibę Uczelni wybrano ówczesne Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe w Katowicach, stwarzając tym samym dobre warunki lokalowe oraz możliwość praktycznego nauczania w dobrze wyposażonych pracowniach i laboratoriach tego znanego w całej Polsce zakładu naukowego. Wieczorowa Szkoła Inżynierska NOT w Katowicach w założeniu swym została zorganizowana jako trzyletnia z siedmioma wydziałami, z których pięć t.j. budowlany, elektryczny, górniczy, hutniczy i mechaniczny zostały zlokalizowane w Katowicach, a dwa pozostałe wydziały jako eksterytorialne, chemiczny w Gliwicach w gmachu Technikum Chemicznego dla Wysuniętych przy ul. Okrzei 20 i włókienniczy w Bielsku w gmachu Technikum Włókienniczego przy ul. Marksa 14. Pomyślana w ten sposób organizacja szkoły w pierwszej fazie jej istnienia obejmowała te wszystkie specjalności, których brak wówczas dawał się bardzo we znaki przemysłowi śląskiemu, a mianowicie:

1. Wydział Budowlany:
  - a) budownictwo ogólne
  - b) budownictwo przemysłowe
  - c) budownictwo sanitarne
2. Wydział Chemiczny:
  - a) technologia związków fosforowych i kwasu siarkowego
  - b) technologia związków azotowych
  - c) technologia smoły węglowej
  - d) koksownictwa i gazownictwa
3. Wydział Elektryczny:
  - a) sieci elektryczne
  - b) elektroenergetyka przemysłowa
  - c) maszyny elektryczne
  - d) technika przenoszenia

4. Wydział Górniczy: a) miernictwo górnicze
b) eksploatacja złóż
c) mechanizacja
5. Wydział Hutniczy: a) wielkopiecownictwo
b) stalownictwo
c) walcownictwo
d) kuźnictwo
e) odlewnictwo
6. Wydział Mechaniczny: a) technologia maszyn górniczych i hutniczych
b) konstrukcja maszyn i urządzeń górniczych
c) siłownie cieplne
d) maszyny i urządzenia dźwigowe
7. Wydział Włókienniczy: a) tkactwo
b) przedzalnictwo
c) wykańczalnictwo
d) oddział energetyczno-ruchowy.

Na zebraniu, które odbyło się w połowie lutego 1950 roku w Komitecie Wojewódzkim PZPR w Katowicach, organizatorzy Uczelni wybrali do kierowania nią następujące osoby:

mgr inż. Józefa Koszutkiego

— jako rektora, ówczesnego dyrektora naczelnego Zakładów w Starachowicach

mgr inż. Jerzego Szymańskiego

— jako prorektora, ówczesnego dyrektora nacz. Zakładów Budowy Urządzeń Technicznych w Gliwicach

mgr inż. Józefa Będź

— na dziekana Wydziału Budowlanego

mgr inż. Józefa Kossowskiego

— na dziekana Wydziału Chemicznego w Gliwicach

mgr inż. Bonifacego Pietranka

— na dziekana Wydziału Elektrycznego

mgr inż. Jerzego Rabsztyna

— na dziekana Wydziału Górniczego

mgr inż. Antoniego Burę

— na dziekana Wydziału Mechanicznego

mgr inż. Adolfa Elsnera

— na dziekana Wydziału Włókienniczego.

Z powodu braku kandydata Wydział Hutniczy uzyskał w terminie późniejszym jako dziekana mgr inż. Kiersnowskiego.

Na prodziekanów w początkowej fazie istnienia zostali powołani:

mgr inż. Mikołaj Biliński

— jako prodziekan Wydziału Chemicznego w Gliwicach

inż. Leon Unicki

— jako prodziekan Wydziału Włókienniczego w Bielsku.

Skompletowano również pierwszą obsadę pracowników naukowych, przyjmując jako podstawowe kryterium doboru konieczność zaangażowania do wykładania przedmiotów zawodowych tylko wybitnych specjalistów z poszczególnych gałęzi przemysłu śląskiego. Założenie powyższe było niezbędne, jeśli chciało się utrzymać jak najściślejszy kontakt Uczelni z przemysłem. Wybór pierwszych władz Uczelni potwierdził to stanowisko. Do bezpośredniego zaangażowania Uczelni oraz przeprowadzenia pierwszego naboru i egzaminów wstępnych został upoważniony pismem L.dz. 1268/79/50 z dnia 21 II. 1950 roku prezesa NOT w Warszawie mgr inż. Bolesława Rumińskiego pierwszy prorektor Uczelni mgr inż. Jerzy Szymański.

O d p i s

Naczelna Organizacja Techniczna w Polsce

NOT

Warszawa, ul. Czackiego 3/5

Warszawa, dnia 21 luty 1950 r

Nesz znak: JG/jm

Ldz.: 1268/71/50

PEŁNOMOCNICTWO

Upoważniamy Ob. mgr inż. Szymańskiego Jerzego — dyr. Gliwickiego Zjednoczenia Maszynowego Gliwice ul. Zwycięstwa 7 do wykonywania wszelkich czynności związanych z zorganizowaniem, i prowadzeniem Szkoły Inżynierskiej Naczelnej Organizacji Technicznej w Katowicach i do czynienia w związku z tym wydatków do wysokości sum przewidzianych na ten cel w zatwierdzonym przez Ministerstwo Skarbu budżecie.

Sekretarz Generalny

(—) Mgr inż. J. W. Czarnowski

Prezes

(—) Mgr inż. B. Rumiński

Pierwsze wpisy do Uczelni otwarto w dniu 1 marca 1950 roku i w tym miesiącu przeprowadzono pierwsze egzaminy wstępne dla kandydatów do Uczelni. Napływ kandydatów był bardzo duży. Wpłynęło 1500 zgłoszeń. Po przeprowadzeniu egzaminów wstępnych przyjęto na I rok studiów tylko najlepszych w ilości 575 na wszystkie wydziały.

W dniu 1 kwietnia 1950 roku odbyła się uroczysta inauguracja pierwszego roku akademickiego w obecności licznych przedstawicieli władz par-

tyjnych, wojewódzkich oraz przedstawicieli przemysłu. W ten sposób spełniły się wieloletnie marzenia licznych rzesz techników, którym Odrodzona Polska Ludowa stworzyła warunki, umożliwiające im pogłębienie posiadanych wiadomości praktycznych i uzyskanie dyplomu inżyniera. Okazało się w międzyczasie, że nie wszyscy, którzy pragnęli się dokształcać, mogą korzystać ze studiów wieczorowych ze względu na brak uprawnień do studiowania w szkole wyższej.

O d p i s

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1950 r.

MINISTER

Szkół Wyższych i Nauki

Nr Os 4-9059/50

Obywatel

inż. Jerzy Szymański
w Katowicach

Na podstawie art. 100, pkt 3 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 415) oraz § 40 Statutu Szkoły Inżynierskiej Naczelnej Organizacji Technicznej w Katowicach (Dz. Urz. Min. Ośw. Nr 2 poz. 31 z 1950) — zatwierdzam wybór Obywatela na zastępcę Rektora tej Szkoły na okres do końca roku szkolnego 1949/50 i na lata szkolne 1950/51 i 1951/52.

(okrągła pieczęć)

Ministerstwo
Szkół Wyższych i Nauki

MINISTER
(—) podpis nieczytelny

Zgłaszający się kandydaci byli ludźmi posiadającymi niejednokrotnie długą praktykę, lecz nie mieli średniego wykształcenia. W związku z powyższym został zorganizowany w 1951 roku Kurs Przygotowawczy, umożliwiający słuchaczom zdobycie warunków niezbędnych do rozpoczęcia studiów wyższych. W ten sposób Kurs Przygotowawczy dopomógł jeszcze jednej grupie zdolnych i wyróżniających się pracowników przemysłu w wieku dojrzałym do uzyskania w nowych warunkach wyższego wykształcenia technicznego, a zatem i możliwości dalszego startu życiowego.

Kurs Przygotowawczy był prowadzony w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Katowicach tylko do roku 1955, ponieważ w ciągu 4 lat swego istnienia spełnił w wystarczającej mierze powierzone mu zadania.

W 1951 roku wszystkie Wieczorowe Szkoły Inżynierskie, a wśród nich i Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Katowicach, zostały przejęte przez państwowe władze oświatowe, a mianowicie przez Ministerstwo Szkół Wyższych i Nauki (obecne Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego).

Mgr inż. Józef Koszutski — pierwszy Rektor Uczelni w latach od 1950—1952 — obecny ambasador PRL w Szwajcarii

Prof. dr inż. Władysław Kuczewski — Rektor w latach 1952—1954

Z-prof. mgr inż. Antoni Bura — prorektor w latach 1954/55

W ten sposób Uczelnia nasza uzyskała jednolity kierunek wytyczony dla całego szkolnictwa wyższego oraz opiekę władz państwowych. Ówczesne zarządzenia organizacyjne przewidywały początkowo trzyletni, następnie trzy i pół-letni okres studiów, a wreszcie studia czteroletnie, przy czym podkreślić należy, że wyróżniający się absolwenci Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej mogli w dalszym ciągu uzupełniać swe studia przez ukończenie Zaccznego Studium Magisterskiego, zorganizowanego w Politechnice Śląskiej im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach.

Z-prof. mgr inż. Jerzy Szymański
— pierwszy Prorektor w latach
1950—1954, 1955—1957

Prof. mgr inż. Kazimierz Kutarba
— obecny prorektor od roku 1957

W roku 1952/53 nastąpiła zmiana na stanowisku rektora Uczelni, spowodowana przyjęciem przez mgr inż. Józefa Koszutskiego obowiązków przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach. Na stanowisko rektora został powołany prof. dr inż. Władysław Kuczewski, który pełnił funkcję do roku 1954/55. Trzeba podkreślić, że w tym okresie czasu Uczelnia weszła w ścisły kontakt z Politechniką Śląską w zakresie opiniowania i doboru pomocniczych pracowników naukowych na stanowiska asystentów i adiunktów. Poza tym rektor prof. dr inż. Władysław Kuczewski, jako długoletni rektor i organizator Politechniki Śląskiej w Gliwicach, starał się nadać Uczelni akademicki charakter i prowadzić Uczelnię wg wzorów szkoły wyższej.

W roku 1954/55 obowiązki rektora Uczelni przejął ówczesny prorektor do spraw nauki Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej oraz dawny dziekan Wydziału Elektrycznego prof. nadzwyczajny mgr inż. Karol Morsztyn

Prof. dr inż. Stanisław Ochęduszko —
Rektor Politechniki Śląskiej w latach
od 1956—1959

Prof. dr inż. Zbigniew Jasicki —
Rektor Politechniki Śląskiej w la-
tach od 1955—1956

Prof. dr inż. Tadeusz Laskowski
— obecny Rektor Politechniki
Śląskiej od 1959 r.

który pełnił je do chwili połączenia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej z Politechniką Śląską, t.j. do roku 1955/56. Od tego momentu Wieczorowa Szkoła Inżynierska została przemianowana na Studium Wieczorowe Politechniki Śląskiej z siedzibą w Katowicach.

Zmiany na stanowiskach prorektorów były następujące: po rezygnacji pierwszego prorektora z-prof. mgr inż. Jerzego Szymańskiego zostało powołanych w roku 1953/54 dwóch prorektorów, a mianowicie: prof. mgr inż. Karol Morsztyn na stanowisko prorektora do spraw nauki i z-prof. mgr inż. Antoni Bura, ówczesny dziekan Wydziału Mechanicznego, do spraw nauczania.

W roku 1955/56 obowiązki prorektora objął ponownie z-prof. mgr inż. Jerzy Szymański i pełnił je do czasu wejścia w życie nowej ustawy o Szkolnictwie Wyższym. Z dniem 10 września 1956 roku weszła w życie ustawa o zmianach w organizacji szkolnictwa wyższego. Wiązało się to z większą samodzielnością Uczelni, z obieralnością jej władz oraz z rozszerzeniem kompetencji senatu i rad wydziałowych, a więc w sumie z szerszą od dotychczasowej ich działalnością.

Pierwsze wybory do Rad Wydziałowych, wybory dziekanów, prodziekanów i senatu Politechniki Śląskiej w Gliwicach odbyły się w początku października 1956 roku, a w listopadzie 1956 roku Senat Politechniki Śląskiej dokonał wyboru rektora i prorektorów w tym również i dla Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej w Katowicach. Na stanowisko Rektora Senat Politechniki powołał prof. dr inż. Stanisława Ochęduszkę, zaś na stanowisko prorektorów do spraw nauczania prof. dr inż. Mariana Janusza, do spraw nauki doc. dr inż. Tadeusza Zagajewskiego, do spraw Studium Zaocznego prof. mgr inż. Kazimierza Kutarbę i do spraw Studium Wieczorowego z-prof. mgr inż. Jerzego Szymańskiego.

W roku 1957/58 sprawy Studium Wieczorowego przejął prof. mgr inż. Kazimierz Kutarba — obecny prorektor nie tylko Studiów Wieczorowych, ale i Studiów Zaocznych w związku z przewidywanym połączeniem w jedną całość studiów dla pracujących.

Ważnym wydarzeniem w rozwoju Uczelni było wprowadzenie w 1955/56 roku przedłużenia nauczania do lat sześciu wg jednolitego programu studiów magisterskich. W ten sposób do roku 1958 Uczelnia prowadziła dla części studentów studia na poziomie I-go stopnia, czyli inżyniera zawodowego oraz dalsze kontynuowanie studiów na poziomie magisterskim. Zdawałoby się, że w ten sposób został ostatecznie uregulowany profil Uczelni i pozostała tylko praca nad pogłębieniem metod i odpowiednim przygotowaniem programów kształcenia. Praktyka i doświadczenia wykazały jednak, że prowadzenie Studium Wieczorowego na poziomie magisterskim nie jest celowe, że przemysł potrzebuje inżynierów o przygotowaniu praktycznym do prowadzenia ruchu zakładów i bezpośredniej produkcji oraz, że przedłużenie okresu nauki do lat sześciu

przemęcza studentów, usuwa ich na długi okres czasu z życia społecznego i rodzinnego, jak również naraża zakłady pracy na pewne straty z powodu konieczności zwalniania pracowników na długoletnie studia. Te wszystkie argumenty wywołały konieczność przedyskutowania celowości prowadzenia studium wieczorowego na poziomie magisterskim. W wyniku dyskusji postanowiono powrócić do studium na poziomie inżynierskim z okresem 4,5 lat nauki.

Do skrócenia czasu nauczania i powrotu do poziomu inżynierskiego przyczyniły się w znacznym stopniu i wypowiedzi studentów, którzy na naradach wskazywali na ujemne strony tak długiego okresu studiowania. Trzeba jednak podkreślić, że wśród studentów zdania były podzielone. Początkowo wyłoniła się pewna grupa ludzi, którzy dążyli do uzyskania tytułu inżyniera magistra i ci byli rzecznikami i propagatorami kursu magisterskiego. Jednakże wkrótce po bliższym, osobistym zapoznaniu się z warunkami stawianymi przy egzaminach i pracach przejściowych na studium magisterskim i ta część studentów znacznie ochłonęła, a następnie wycofała się z akcji zmierzającej do utrzymania poziomu magisterskiego.

Sprawa uzyskania tytułu inżyniera magistra jest otwartą, ponieważ każdy z absolwentów Uczelni po uzyskaniu dyplomu inżyniera może po złożeniu egzaminu wstępnego, sprawdzającego jego znajomość przedmiotów podstawowych (jak matematyka) i kierunkowego—zależnie od specjalizacji, zostać ponownie studentem Wieczorowych Studiów Magisterskich, zorganizowanych przy Studiach Dziennych Politechniki Śląskiej.

Wszystkie materiały dotyczące profilu studiów, zarówno z narad ze studentami, jak i z narad kierownictwa Uczelni, zostały za pośrednictwem Rektoratu Politechniki Śląskiej przekazane do Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego w Warszawie. Te same zagadnienia i problemy nurtowały i inne Uczelnie wieczorowe, a w szczególności Wieczorową Szkołę Inżynierską w Warszawie. Uczelnia ta podjęła więc inicjatywę przedyskutowania palących zagadnień w szerszym gronie.

W związku z zaistniałym stanem rzeczy Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego — Sekcja Szkół Wyższych i Instytutów Naukowych, doceniając znaczenia ośrodka warszawskiego, powołał Komisję Studiów dla Pracujących. Komisja ta zorganizowała w dniu 8 maja 1958 roku Krajową Naradę Przedstawicieli Wyższych Uczelni Technicznych dla pracujących z udziałem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego, Rady Głównej MSW i delegatów ZNP. W naradzie wzięli udział poza przedstawicielami szkół wieczorowych również i przedstawiciele politechnik prowadzących studia wieczorowe i zaoczne.

Krajowa narada postulowała, że studia dla pracujących stanowią jedną z podstawowych form szkolnictwa wyższego odpowiadającą aktualnym potrzebom rozwoju techniki. Powinny więc umożliwiać studia tak na poziomie inżynierskim jak i magisterskim. Samodzielne ośrodki studiów

dla pracujących na podstawie dotychczasowej praktyki i wymogów gospodarczych winny być skoncentrowane w dwóch podstawowych ośrodkach z możliwością organizowania dalszych, w miarę wyłaniających się uzasadnionych potrzeb.

Jak z powyższego sformułowania wynika, Krajowa Narada wzięła pod uwagę zarówno wielkie znaczenie, jakie mają studia dla pracujących dla gospodarki narodowej, jak również i poważny dorobek dwóch dotychczasowych ośrodków szkolenia, a mianowicie: w Katowicach i w Warszawie. Wyniki Krajowej Narady w postaci uchwalonych przez uczestników wniosków zostały między innymi przesłane do Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z prośbą o przekazanie ich Komisji, opracowującej wówczas projekt ustawy o szkołach wyższych, jak materiał opiniodawczy pracowników naukowych studiów dla pracujących.

Niestety, ustawa o Szkołach Wyższych, która ukazała się w dniu 5 listopada 1958 roku (Dziennik Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Nr 68 z dnia 20 listopada 1958 roku) nie obejmuje szkolnictwa dla pracujących. W dziale VIII artykuł 141 p. 1 znajduje się tylko wzmianka o wydaniu nowej ustawy, która obejmuje szkolnictwo dla pracujących, określone jako wyższe szkolnictwo zawodowe.

Toczące się obecnie po dłuższej przerwie narady w sprawie organizacji szkolnictwa dla pracujących, zarówno odnośnie jego form organizacyjnych, jak i metod nauczania, nie sprawiają wrażenia, że by nowa ustawa, jaka ma być dla tego szkolnictwa uchwalona, przyniosła oczekującym na nią wszystkim zainteresowanym właściwe rozwiązanie i korzyści.

3. Działalność Wieczorowego Studium Politechniki Śląskiej w Katowicach

Przechodząc od założeń działalności dawnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej do działalności obecnego Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej w Katowicach, trzeba stwierdzić, że ze względu na jej uterenowienie była i jest ściśle związana ze Śląskiem i Zagłębiem — sercem przemysłu polskiego. To związanie Uczelni z przemysłem województwa katowickiego zobowiązało i nadal nakłada na szkołę obowiązek czujnego obserwowania kierunków jego rozwoju. Dlatego też i plany rozwoju Uczelni musiały iść w parze z perspektywami rozwoju Górno-Śląskiego Okręgu Przemysłowego. Dążenie do spełnienia wynikających stąd zadań przejawiało się przede wszystkim w podstawowych założeniach programowych i w przystosowaniu utworzonych na Wydziałach Uczelni specjalności do potrzeb przemysłu śląskiego. Dlatego też rozbudowana początkowo ilość specjalności na poszczególnych Wydziałach została następnie wydatnie zmniejszona, względnie skomasowana lub przekształcona tak, aby móc sprostać stawianym Uczelni przez przemysł zadaniom.

Właściwemu rozwiązaniu tych problemów pomogły ściśle kontakty Uczelni z poszczególnymi ośrodkami i gałęziami przemysłu, jak również i kluczowymi zakładami, utrzymywane poprzez część pracowników naukowych Uczelni, a więc personalnie — oraz działaczy organizacji technicznych, czyli stowarzyszeń inżynierskich branżowych skupionych w Naczelnej Organizacji Technicznej.

Obecne Studium Wieczorowe, zarówno jak i dawna Wieczorowa Szkoła Inżynierska, zawsze przestrzegały zasady rekrutacji studentów spośród kandydatów kierowanych na studia przez zakłady pracy.

Ilość zgłaszających się na studia kandydatów stale przekraczała ilość wolnych miejsc w stosunku średnim co najmniej jeden do dwu i pół, a nie rzadko i wyższym. Największa ilość kandydatów zgłasza się zawsze na Wydział Mechaniczny, gdzie stosunek ilościowy kandydatów do limitu przyznanego dla tego Wydziału wynosił często 1 : 4. Tak samo i pozostałe Wydziały miały zawsze dobrą, lub jak trudniejsze Wydziały Górniczy i Hutniczy — dostateczną ilość kandydatów do przeprowadzenia prawidłowej rekrutacji na każdy rozpoczynający się nowy rok szkolny. Aby zapewnić możliwie najpełniejszy kontakt z przemysłem również w dziedzinie prac przejściowych i dyplomowych Uczelnia stosowała i nadal stosuje ustalanie tematyki tych prac zgodnie z życzeniami zakładów pracy, które tą drogą uzyskiwały i uzyskują naukowe opracowania i rozwiązania ważnych dla siebie problemów technicznych.

Należałoby podkreślić konieczność dalszego wzmocnienia więzów z przemysłem i ściślejszej z nim współpracy poprzez organizowanie porad kierownictwa z przedstawicielami resortów i przemysłem, tym bardziej że ta współpraca, jakkolwiek jeszcze niedostateczna, przyniosła Uczelni spore korzyści, jak np: wyposażenie gabinetu bezpieczeństwa i higieny pracy — ofiarowanego, dzięki staraniom z-prof. mgr inż. Jerzego Szymańskiego, z-prof. mgr inż. Łukasza Głuszcza naszego Wydziałowi Górniczemu w 1955 roku przez Ministerstwo Górnictwa za pośrednictwem Stacji Ratownictwa Górniczego Przemysłu Węglowego w Bytomiu. Ten wspaniale wyposażony w przeszło 200 wartościowych eksponatów gabinet bhp daje możliwość studentom górnikom już na terenie Uczelni dokładnego zapoznania się z warunkami bezpieczeństwa i higieny pracy w górnictwie w drodze odbywania w gabinecie ćwiczeń ze stosowanym sprzętem ratowniczym.

Różne inne zakłady pracy przyczyniły się do uzupełnienia wyposażenia dydaktycznego naszych Wydziałów przez dostarczanie modeli urządzeń i t.p.

Byłyby pożądanym, a nawet koniecznym, ażeby w zakładach pracy był powołany dla studentów opiekun, który jednocześnie byłby łącznikiem między Uczelnią a zakładem pracy. Tak ustawione zagadnienie łączności przemysłu z Uczelnią spowodowałoby lepsze wyniki pracy studiującego

tak w zakładzie jak i w Uczelni, ponieważ istniałaby możliwość niesienia studentowi pomocy w ciężkich nieraz jego warunkach życiowych. Niezależnie od jego trudności osobistych, można byłoby unikać trudności obiektywnych jak delegowanie studentów z zakładów pracy na wyjazdy służbowe w dni zajęć w Uczelni, dodatkowe, pozagodzinowe zatrudnianie studentów w okresie ich studiów, brak ulg i zwolnień, brak bliższej opieki kierownictwa zakładu pracy nad studiującymi i wnikania w omówioną powyżej trudną nieraz ich sytuację.

Pomimo tych ogólnych braków niektóre zakłady interesują się studentami. Przejawia się to w sporadycznych wprawdzie, ale jednak istniejących wypadkach troski kierownictwa kadr zakładowych o postępy studentów w nauce. Dobrze pojęta opieka nad studiującymi przyniosłaby obydwu stronom olbrzymie korzyści w postaci lepszych postępów w nauce ze strony studentów i wzajemnego zrozumienia między Uczelnią, a zakładami pracy.

Należy sugerować, że opiekunami studentów powinni stać się w pierwszym rzędzie członkowie branżowych stowarzyszeń techniczno-naukowych zrzeszeni w Naczelnej Organizacji Technicznej.

Można z całą pewnością stwierdzić, że absolwenci, którzy opuścili Uczelnię, zostali właściwie docenieni przez przemysł. Spośród 3100 naszych absolwentów conajmniej 25% pełni odpowiedzialne, kierownicze funkcje w przemyśle, jak np. dyrektorów zakładów, naczelnych inżynierów, szefów produkcji, szefów działów biur konstrukcyjnych, szefów kontroli i t. p. Można też powiedzieć, że dodatnie usługi, jakie Uczelnia wyświadcza przemysłowi przez odpowiednie przygotowanie technicznej kadry inżynierskiej, znajdują swoje potwierdzenie w dalszej ilości kandydatów na studia, jacy corocznie w okresie naboru do Uczelni zgłaszają się skierowani przez zakłady pracy. Oznaczałoby to również, że prowadzone przez Uczelnię specjalizacje jak i realizowane programy odpowiadają aktualnym potrzebom przemysłu, ponieważ uwzględniają zdobycze nowoczesnej wiedzy technicznej. W ten sposób Uczelnia stara się przygotowywać swych absolwentów do właściwej realizacji postępu technicznego w przemyśle w oparciu o mocną podbudowę teoretyczną, jaką otrzymują studenci w toku nauki.

Studium Wieczorowe Politechniki Śląskiej w Katowicach, jak również i dawna Wieczorowa Szkoła Inżynierska, zawsze dbało i dba o odpowiedni poziom nauczania i właściwe specjalistyczne wychowanie studentów. Ważną rolę w tej dziedzinie pracy spełniają: Podstawowa Organizacja Partyjna, oddziaływująca na studentów poprzez wydziałowe grupy partyjne, Zrzeszenie Studentów Polskich oraz ognisko Związku Nauczycielstwa Polskiego istniejące przy Uczelni. Odbywane narady i zebrania otwarte, wykłady na tematy ogólnospołeczne i światopoglądowe pomagają również Uczelni w kształtowaniu osobowości studentów i przygo-

towaniu ich do wypełniania zadań w socjalistycznej gospodarce przemysłowej i do współzycia w socjalistycznym społeczeństwie.

Dążność do rozwijania atmosfery współpracy na terenie Uczelni i zakładów przemysłowych znalazła swój wyraz między innymi (w szczególności w latach od 1952 do 1958) w tworzeniu się samokształceniowych zespołów studenckich, organizowanych bądź w jednym zakładzie pracy, bądź też w miejscu zamieszkania studentów zatrudnionych w różnych zakładach. Liczne grupy studenckie pracują razem jeszcze i obecnie i dlatego koniecznym staje się podtrzymywanie tej formy udzielania sobie wzajemnej pomocy.

Wydaje się, że dorobek 10-cio letniej pracy dawnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, a obecnego Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej — w dziedzinie metodyki i dydaktyki nauczania dorosłych, zatrudnionych w przemyśle śląskim, jest dość poważny i zostanie odpowiednio doceniony.

Praca lat minionych przyniosła bardzo wiele poważnych doświadczeń, dlatego też dla właściwego, dalszego rozwoju studiów dla pracujących warto i koniecznym jest wymienianie tych doświadczeń z innymi Uczelniami dla pracujących.

Zapoczątkowana na początku bieżącego roku wymiana z Wieczorową Szkołą Inżynierską w Warszawie powinna być kontynuowana dla dobra obydwu wyżej wspomnianych Uczelni, gdyż wyniki jej w każdym przypadku mogą być tylko dodatnie. Pozostaje jednak jeszcze wiele do zrobienia, zwłaszcza w kierunku stworzenia odpowiednich warunków dla pracy naszej Uczelni, mieszczącej się w gmachu Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych. Współpraca tych dwóch szkół technicznych układała się i układa nadal bardzo poprawnie, jednakże istnieje jeszcze wiele możliwości dla jej polepszenia, co z pewnością będzie bardzo korzystne dla obydwu stron.

Życiową koniecznością staje się dalsze zacieśnianie kontaktów z przemysłem śląskim, polepszy to bowiem wyposażenie laboratoriów i zakładów dydaktycznych Uczelni, doprowadzi do podniesienia poziomu nauczania, pomoże do zrealizowania ambitnego celu, jaki sobie postawili pracownicy Studium Wieczorowego: uczynienia w przyszłości z samodzielnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach, jednej z przodujących tego typu Uczelni w kraju, oddanej całkowicie służbie dla dobra przemysłu śląskiego i jego pracowników.

INAUGURACJA

Roku szkolnego Politechniki Śląskiej
Studium dla pracujących
w Katowicach

1959 / 1960

Inauguracja roku akad. 1959/60

Wyjście Senatu z auli

Otwarcie uroczystości inauguracyjnych

Członkowie Senatu podczas inauguracji

Rektor prof. dr inż. Tadeusz Laskowski podczas przemówienia inauguracyjnego

Prorektor prof. mgr inż. Kazimierz Kutarba omawia działalność Uczelni podczas inauguracji

Doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn wygłasza wykład inauguracyjny

Prodekan Wydziału Hutniczego z-prof. mgr inż. Faustyn Kral podczas przemówienia

Przemówienie studenta I-go roku po immatrykulacji

Pracownicy nauki i studenci podczas inauguracji

PROGRAMY NAUCZANIA I PLANY STUDIÓW

Program nauczania i plany studiów Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach wynikają z sytuacji polityczno-gospodarczej kraju — ze specyficznych potrzeb przemysłowego Śląska oraz z polityki Ministerstwa Szkół Wyższych, zmierzającej do podwyższania kwalifikacji inteligencji technicznej.

W okresie odbudowy zniszczonego przemysłu Śląska i Zagłębia, jak i w pozostałych częściach kraju, zachodziła gwałtowna potrzeba szybkiego dokształcania zdolnej kadry technicznej.

Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Katowicach oraz inne uczelnie tego typu, miały za zadanie kształcenie kadry technicznej w ścisłej współpracy i w bezpośrednim powiązaniu z zakładami produkcyjnymi. Programy dla Wydziałów Elektrycznego i Mechanicznego Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Katowicach opracowała w oparciu o doświadczenia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie, czynnej już od 1948 roku. Natomiast dla Wydziałów Budowlanego, Chemicznego, Górniczego, Hutniczego i Włókienniczego, Uczelnia opracowała własne programy, metodę i styl kształcenia inżynierów.

Programy i plany studiów były kilkakrotnie poprawiane i udoskonalane. W pracach nad programami i planami studiów — analogicznie do Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie — zarysowały się cztery okresy.

Okres I (1950 — 1952)

Pierwszy okres istnienia Uczelni był ściśle związany z okresem odbudowy przemysłu i całej gospodarki narodowej w latach powojennych. Był to okres, jak już wspomniano na wstępie, wielkiego niedoboru kadr technicznych i konieczności jak najszybszego ich uzupełnienia. Wpłynęło to na skrócenie czasu studiów i dało typ inżyniera zawodowego nieraz o bardzo wąskiej specjalności.

W ogólnym ówczesnym układzie programów studia politechniczne dzienne zostały skrócone do trzech lat, obejmujących łącznie 3300 godzin zajęć, przy równoczesnej szerokiej rozbudowie wąskich specjalizacji.

Posiedzenie Kolegium Prodziekańskiego

Dlatego też na uruchomionych równolegle studiach wieczorowych dla pracujących, spośród których rekrutują się studenci Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, można było zmniejszyć ilość godzin zajęć w tygodniu i szkolić inżynierów zawodowych bez odrywania ich od pracy.

Trzeba podkreślić, że kandydaci zgłaszający się na studia w tym okresie byli zawodowo bardzo dobrze przygotowani, ponieważ byli to pracownicy posiadający często dużą praktykę zawodową, nieraz przodownicy pracy i racjonalizatorzy.

Studenci w pierwszych latach istnienia Uczelni byli ludźmi poważnymi nieraz w starszym wieku, dążyli oni wytrwale do pogłębienia wiadomości fachowych, stąd ówczesne obniżenie ilości zajęć tygodniowych nie wpłynęło ujemnie na ich doksztalcanie.

Program nauczania dla studentów studiów wieczorowych opracowano w oparciu o sylwetkę inżyniera zawodowego w przemyśle, przygotowanego do bezpośredniego prowadzenia produkcji, nadzorowania ruchu maszyn i urządzeń i t.p.

Dla Okręgu Śląskiego wyłaniała się z natury rzeczy sylwetka inżyniera górnika o specjalności eksploatacyjnej, mechanizacji i miernictwa górniczego.

Dla hutnictwa — inżyniera metalurga, obróbki plastycznej, walcownika i t.p. Dla chemii — inżyniera — specjalności technologii nieorganicznej, organicznej oraz koksochemii.

Dla przemysłu maszynowego — w pierwszym rzędzie inżyniera technologa, następnie inżyniera energetyka i t.p. Ustalona w ten sposób sylwetka inżyniera zawodowego, opracowana wspólnie przez władze szkolne wraz z zainteresowanym resortem, określała zakres specjalizacji i związane z nim minimum wiadomości podstawowych — teoretycznych i specjalizacyjnych — potrzebnych kandydatowi do spełniania powierzonych mu zadań w przemyśle.

Biorąc pod uwagę wspomnianą już sylwetkę inżyniera oraz związany z nią zakres specjalizacji, opracowano na podstawie tych założeń programu nauczania studiów wieczorowych. Początkowo przewidywały one 6-cio semestralny (3 letni) okres nauki, a następnie 7-mio semestralny, przyjmując że tygodniowe obciążenie studenta zajęciami w Uczelni będzie wynosiło 22 do 26 godzin. W rzeczywistości średnia ilość godzin zajęć wynosiła 24 godziny, a zatem przy okresie nauki 7-mio semestralnym łączna ilość godzin wynosiła średnio 2570, czyli około 78% ilości godzin zajęć w uczelniach technicznych dziennych. Tak ustalona ilość godzin była zupełnie wystarczająca dla studiów wieczorowych, ponieważ długoletni staż przemysłowy kandydatów pozwalał opuścić bez szkody dla studentów przedmioty encyklopedyczne oraz godziny na przysposobienie fizyczne itp. W tych więc ramach opracowane zostały szczegółowe programy studiów.

Liczba godzin przypadająca na poszczególne przedmioty ogólnokształcące była dla każdego Wydziału ustalona osobno i różnie w zależności od specyfiki jego potrzeb, przy jednoczesnym zachowaniu ogólnego schematu, który przewidywał:

- w semestrach I, II, III — wykłady przedmiotów podstawowych i ogólnych
- w semestrach IV, V, VI — wykłady przedmiotów kierunkowych i specjalistycznych
- w semestrze VII — projekt dyplomowy

Okres II (1952 — 1955)

Wyniki obserwacji, jakie przeprowadzono w pierwszych latach istnienia szkół wieczorowych oraz zebrane doświadczenia, wykazały, że dotychczasowe programy nauki są nie wystarczające, że przy zachowaniu w dalszym ciągu wąskiej specjalności inżynier powinien posiadać znacznie większy zasób wiadomości tak z przedmiotów podstawowych, jak i ogólnych.

Innymi słowy wyłoniła się konieczność dania inżynierowi znacznie szerszego wykształcenia technicznego. Po ponownym przedyskutowaniu „sylwetki inżyniera” i w wyniku zapadłych postanowień okres nauczania w wieczorowych szkołach inżynierskich został przedłużony do 8 semestrów czyli czterech lat.

Wprowadzenie 4-letniego okresu nauczania okazało się konieczne również i dlatego, że w okresie 1952—1955 do Uczelni zaczęli zgłaszać się kandydaci w wieku od 20 do 23 lat, z ukończonym technikum zawodowym lub liceum ogólnokształcącym oraz małą praktyką w przemyśle, wynoszącą zaledwie 2 lata.

Zaistniała przeto konieczność położenia większego nacisku na przedmioty podstawowe i wprowadzające do przedmiotów specjalizacyjnych.

Przy zachowaniu dotychczasowego obciążenia studenta zajęciami na uczelni, łączna ilość godzin zajęć w okresie ośmiu semestrów nauki wzrosła do 2380 godzin, czyli stanowiła już 87% zajęć trzyletniej szkoły dziennej na kursie inżynierskim. W ten sposób program studiów szkoły wieczorowej, biorąc pod uwagę dodatkowe zajęcia w szkole dziennej, był w zasadzie zgodny z programem inżynierskich studiów dziennych.

Szczegółowe plany studiów opracowane wg powyższych założeń przewidywały:

- w semestrach I, II, III, i IV — przedmioty podstawowe i ogólne
- w semestrach V, VI, VII, i VIII — przedmioty kierunkowe i specjalistyczne.

W VII semestrze obowiązywało wykonanie projektu przejściowego.

W semestrze VIII — przedmioty uzupełniające i projekt dyplomowy. Taki podział pracy studenta, a w szczególności wprowadzenie projektu przejściowego i związane z tym jego konsultowanie, wydatnie przyczyniło się do lepszego przygotowania studentów do dyplomu.

Ilość pracy nad projektem przejściowym w Uczelni przewidywana była na około pięć godzin tygodniowo, a nad projektem dyplomowym około 12 godzin tygodniowo. Resztę czasu na wykonanie projektów studenci poświęcali poza Uczelnią.

Procentowy podział czasu zajęć na Uczelni w tym okresie przedstawiał się następująco:

przedmioty podstawowe i ogólne	około	42%
przedmioty kierunkowe	„	18%
przedmioty specjalizacyjne	„	30%
projekty: przejściowy i dyplomowy	„	10%

Przy realizowaniu tak opracowanego programu nauczania została zwrócona specjalna uwaga na konieczność uzupełnienia wiadomości uzyskanych przez studenta w pracy zawodowej, jak również i wyrobienia u studentów ścisłego i logicznego rozumowania.

Stanowisko Ministerstwa Szkół Wyższych jak i władz uczelnianych było ze wszechmiar słuszne, ponieważ tylko przy spełnieniu tych warunków student mógł w czasie studiów uzyskać podstawy do samodzielnego i logicznego myślenia, jak również do rozwiązywania problemów i zagadnień występujących w jego pracy zawodowej.

Okres III (1955 — 1957)

Okres lat 1955 — 1957 to okres dalszych nowych zmian w szkolnictwie wyższym. Okres ten spowodowany został wejściem do przemysłu ze szkolnictwa wyższego dość poważnej ilości inżynierów zawodowych, którzy przez swój czynny udział w produkcji przyczynili się do stworzenia trwałych podstaw i rozbudowy przemysłu, a tym samym do przyspieszenia rozwoju i ugruntowania gospodarki narodowej.

Dalszy rozwój gospodarki narodowej i rozbudowa przemysłu wymagały coraz bardziej wysoko kwalifikowanych kadr inżynierskich na poziomie magisterskim.

Dlatego też zwołana przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego w 1955 roku w Polanicy konferencja rektorów wyższych uczelni technicznych wypowiedziała się za wprowadzeniem jednolitych studiów magisterskich we wszystkich uczelniach technicznych bez wyjątku. Czas trwania tych studiów został określony dla studiów dziennych na 10 semestrów czyli 5 lat, a na studiach wieczorowych został przedłużony do 12 seme-

strów, czyli do 6 lat. W ten sposób Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Katowicach w toku połączenia z Politechniką Śląską im. Wincentego Pstrowskiego w Gliwicach rozpoczęła nowy rok akademicki, jako Studium Wieczorowe Politechniki Śląskiej z magisterskim programem nauczania.

Wprowadzenie studiów magisterskich pociągnęło za sobą konieczność opracowania nowych szczegółowych planów studiów dla wszystkich kierunków prowadzonych na Wydziałach Studium Wieczorowego w Katowicach. Plany studiów zostały zaprojektowane w oparciu o konsultacje przeprowadzone z innymi Uczelniami, prowadzącymi studia wieczorowe oraz o plany studiów opracowane przez uczestników konferencji w Polanicy dla studiów dziennych. Przy opracowywaniu planów studiów pominięto Wydział Włókienniczy w Bielsku, ze względu na postanowioną likwidację.

Przedłużenie czasu trwania nauki na Studium Wieczorowym do lat 6-ciu wyniknęło ze stwierdzenia, że między obciążeniem tygodniowym studenta na studiach dziennych i wieczorowych jest bardzo poważna różnica. Z konieczności więc rozplanowanie poszczególnych przedmiotów w semestrach musiało ulec poważnym zmianom. Po dokonaniu koniecznych zmian programowych plany studiów dla poszczególnych Wydziałów przedstawiały się następująco:

Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego

a) Na Oddziale Budownictwa plan studiów przewidywał 29 przedmiotów, przy czym przedmioty podstawowe miały być prowadzone na semestrach od I do VII, przedmioty specjalizacyjne w semestrach od VIII do XI oraz praca dyplomowa na semestrze XII. Ilość godzin przeznaczonych na pracę dyplomową nie powinna przekraczać 250 do 300. Łączna ilość godzin w okresie studiów miała wynosić dla tego kierunku około 3200, z czego około 2200 przypadało na przedmioty podstawowe i kierunkowe.

b) Na Oddziale Inżynierii Sanitarnej plan studiów przewidywał 28 do 33 przedmiotów zależnie od tego, czy był to kierunek wodociągów i kanalizacji, czy też urządzeń klimatyzacyjnych. Przedmioty podstawowe i kierunkowe miały być prowadzone w semestrach od I do X przy jednoczesnym wprowadzaniu przedmiotów specjalizacyjnych od semestru VI do XI. Praca dyplomowa została przewidziana do wykonania na semestrze XII w ilości około 240 godzin. Łączna ilość godzin w okresie studiów miała wynosić około 3100.

Wydział Chemiczny w Gliwicach

Plan studiów przewidywał 22 przedmioty, przy czym przedmioty podstawowe były prowadzone na semestrach od I do VIII, przedmioty specja-

lizacyjne zależnie od kierunku specjalizacji na semestrach od VII do XI. Praca dyplomowa przewidywana na semestrze XII została określona na około 300 godzin zajęć na Uczelni. Łączna ilość godzin zajęć została określona na około 3532 zgodnie z programem opracowanym na podstawie siatki ministerialnej. Przedmioty podstawowe i kierunkowe zajęły około 2600 godzin.

Wydział Elektryczny

Plan studiów przewidywał 26 do 30 przedmiotów zależnie od specjalizacji, przy czym przedmioty podstawowe i kierunkowe miały być prowadzone w semestrach od I do IX, przedmioty specjalizacyjne w semestrach od IX do XI, a praca dyplomowa w semestrze XII.

Praca dyplomowa została określona na około 230 godzin zajęć na Uczelni. Łączna ilość godzin wykładów i innych zajęć została określona na 3200 zgodnie z programem opracowanym przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, z czego na przedmioty podstawowe i kierunkowe przypadło około 2700 godzin.

Wydział Górniczy

Plan studiów przewidywał 29 przedmiotów, jako średnią ilość prowadzonych trzech specjalizacji, przy czym przedmioty podstawowe i kierunkowe miały być prowadzone w semestrach od I do X, a specjalizacyjne w semestrach od IX do X.

Praca dyplomowa przewidziana była w semestrze XII i została określona na około 210 godzin zajęć na Uczelni. Łączna ilość godzin wykładów i ćwiczeń została określona na około 3070 zgodnie z programem opracowanym przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego w oparciu o wzory przyjęte z AGH w Krakowie. Z ogólnej ilości godzin na przedmioty podstawowe i kierunkowe przypadowało około 2400 godzin.

Wydział Hutniczy:

Plan studiów przewidywał 27 do 29 przedmiotów zależnie od specjalizacji, przy czym przedmioty podstawowe i kierunkowe miały być prowadzone od I do IX, przedmioty specjalizacyjne w semestrach od IX do XI.

Praca dyplomowa w semestrze XII określona została na około 200 godzin zajęć na Uczelni. Łączna ilość godzin wykładów i innych zajęć została określona na około 3120 zgodnie z programem opracowanym przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego w oparciu o wzory przyjęte z AGH w Krakowie. Na przedmioty podstawowe i kierunkowe przewidziano w programie około 2600 godzin.

Ilość przedmiotów na specjalizacji: metalurgia surówki i stali ustalono na 23, a na innych specjalizacjach jak przeróbka plastyczna i odlewnictwo po 28 przedmiotów.

Wydział Mechaniczny

Plan studiów przewidywał od 32 do 33 przedmiotów zależnie od specjalizacji, przy czym przedmioty podstawowe i kierunkowe miały być prowadzone w semestrach od I do IX.

Praca dyplomowa prowadzona w semestrze XII miała obejmować około 240 godzin zajęć na Uczelni. Łączna ilość wykładów i innych zajęć została określona na około 3180 godzin zgodnie z programem opracowanym przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, z czego na przedmioty podstawowe i kierunkowe przypadało około 2790 godzin.

Obciążenie studentów w poszczególnych semestrach wynosiło od 16 do 19, a nawet do 20 godzin tygodniowo zależnie od specjalizacji i semestru.

Wydział Włókienniczy

Nie jest omawiany, ponieważ programy studiów magisterskich nie były dla niego opracowane z powodu podjęcia decyzji stopniowej likwidacji tego Wydziału.

Ostateczne programy nauczania w wieczorowych studiach inżynierskich i zaocznych zostały zatwierdzone przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego na konferencji w Rogowie dla pierwszych czterech lat studiów i stanowiły adaptację programów opracowanych w Polanicy dla studiów dziennych.

Najistotniejszymi cechami tych programów były:

1. utrzymanie sześcioletniego okresu nauczania
2. utrzymanie średniego obciążenia studenta zajęciami na Uczelni w granicach od 16 do 20 godzin tygodniowo
3. ustalenie czasu trwania roku akademickiego na 34 tygodnie
4. zwiększenie ilości godzin na przedmioty podstawowe i kierunkowe
5. zmniejszenie ilości specjalności
6. zmniejszenie ilości godzin na przedmioty specjalizacyjne
7. założenie, że studenci powinni być w pełni wyposażeni w skrypty i podręczniki tak, aby mogli opanować cały materiał wykładany w uczelni drogą własnej pracy w domu.

Opracowane i zatwierdzone w Rogowie programy nauczania przewidywały między innymi pracę własną studenta w domu w dwóch wolnych

od wykładów dniach tygodnia. Realizacja nowo opracowanego planu nauczania już w pierwszym okresie wykazała następujące braki:

1. kandydatom na studia stawiane są zbyt małe wymagania :zaled-
wie jeden rok pracy zawodowej
2. Uczelnie nie są w stanie dostarczyć studentom kompletu skryp-
tów i podręczników
3. ogólny limit godzin w okresie studiów jest niewystarczający do
opracowania materiału przewidzianego dla inżyniera magistra
4. studenci wieczorowych studiów inżynierskich nie dysponują do-
statecznym czasem na pracę własną w domu.

Praktyka dwóch pierwszych lat nauczania wg nowego programu po-
twierdziła w całej rozciągłości jego niedociągnięcia i wykazała nie-
możliwość wykonania go w przewidzianym czasie.

Już w trakcie dyskusji nad nowym programem nauczania kilka uczelni
wieczorowych zwracało uwagę na niepopularność sześciolletnich stu-
diów wieczorowych i stawiało sprawę konieczności utrzymania studiów
inżynierskich pierwszego stopnia. Spośród dyskutantów znamieną była
wypowiedź przedstawiciela Politechniki Gdańskiej, który stwierdził, że
sześciolletni okres nauki odstraszy kandydatów od studiów i spowoduje
większy odsiew i odpad, w związku z czym należałoby przeanalizować
ponownie celowość przedłużenia okresu studiów z czterech do sześciu
lat.

Uczelnia Katowicka wysuwała także zastrzeżenia odnośnie celowości
przedłużenia okresu studiów do lat sześciu. Nasi studenci na naradach
wrażnie wypowiadali się przeciwko tak długim studiom, motywując
to zbyt wielkim przemęczeniem oraz wytrąceniem ich z normalnego ży-
cia rodzinnego i kulturalnego. W związku z powyższymi uwagami, Mi-
nisterstwo Szkolnictwa Wyższego wyraziło zgodę na powtórne rozpa-
trzenie celowości prowadzenia studiów dla pracujących wg jednolitego
programu magisterskiego.

Okres IV. (1957 — 1960)

Okres lat 1957 do 1960 był okresem, w czasie którego wrócono ponownie
do studiów wg programu inżynierskiego. W związku z powyższym
w 1956/57 r. rozpoczęte zostały prace nad programami przejściowymi ze
studiów magisterskich na inżynierskie.

Plan studiów dla Wydziału Mechanicznego omówiony został na wspóln-
nej konferencji przedstawicieli wydziałów mechanicznych wszystkich
uczelni wieczorowych, Sekcji Technicznej Rady Głównej oraz Depart-
amentu Studiów Technicznych Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego.

Plany studiów pozostałych Wydziałów po ich opracowaniu zostały za-
akceptowane przez Departament Studiów Technicznych po zaopiniowa-

niu ich przez Sekcję Techniczną Rady Głównej bez dyskusji międzyuczelnianej.

Trzeba zaznaczyć, że przy układaniu planów dla Wydziału Hutniczego nasza Uczelnia konsultowała się z AGH w Krakowie, a dla Wydziału Górniczego zasięgała opinii Wydziału Górniczego dziennego Politechniki Śląskiej w Gliwicach oraz AGH w Krakowie.

Nowe plany studiów przewidywały wprowadzenie na studiach wieczorowych $4\frac{1}{2}$ letniego okresu nauczania przy średnim obciążeniu studenta do 22 godzin tygodniowo, jednakże przy ostatecznej realizacji programów ilość godzin została obniżona do granic 18 do 20 godzin tygodniowo.

Dla studentów, którzy rozpoczęli studia w 1955/56 r., ustalony został przejściowo 5 letni plan studiów o programie inżynierskim, ze względu na zbyt zaawansowanie ich w pierwszych latach nauki w realizacji programu magisterskiego.

Jednocześnie na spotkaniu przedstawicieli szkół wieczorowych inżynierskich oraz przedstawiciela Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej, które odbyło się w Warszawie w dniu 10 grudnia 1958 roku z okazji obchodu X-cio lecia istnienia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie, została omówiona możliwość kontynuowania studiów magisterskich, z programem uwzględniającym przesłuchane przedmioty podstawowe dla tych studentów, którzy złożą egzamin dyplomowy stopnia inżynierskiego z wynikiem bardzo dobrym lub dobrym i zostaną zakwalifikowani przez Komisję Egzaminacyjną do studiów magisterskich. Niezależnie od powyższego wniosku przedstawionego przez Departament Studiów Technicznych Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego zostało omówione zagadnienie przechodzenia absolwentów po kursie inżynierskim na studia magisterskie po uprzednim złożeniu egzaminu wstępnego z przedmiotów podstawowych i jednego kierunkowego ważnego dla danego kierunku studiów.

Na podstawie tak ustalonych danych miały się ukazać odpowiednie zarządzenia Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego. Obecnie w życie weszła jedynie zasada udostępnienia studiów magisterskich tylko tym studentom, którzy po złożeniu egzaminu stopnia inżynierskiego, otrzymaniu dyplomu i po wyrażeniu chęci dalszego kontynuowania studiów złożą obowiązujący wstępny egzamin na kurs magisterski.

Przeprowadzona analiza przypuszczalnej ilości zgłoszeń kandydatów na studia magisterskie wykazała, że zgłaszać się na nie będą tylko absolwenci najzdolniejsi i to nie obciążeni trudnymi warunkami bytowania (np. rodziną), w związku z czym ilość kandydatów na studia dalsze nie przekroczy 15% ogólnej liczby absolwentów.

Omawiając program studiów inżynierskich należy stwierdzić, że praktyka wykazała: a) konieczność wprowadzenia istotnych zmian jakościowych zmierzających do jakościowego przystosowania wykładów do typu słuchacza i uczelni, b) uwzględnienie specjalnej metodyki nauczania w opar-

ciu o racjonalny układ ćwiczeń i zajęć praktycznych. Metodyka nauczania powinna być przystosowana do warunków studiów dla pracujących, prowadzonych bez odrywania ich od pracy zawodowej.

Wyniki nauczania winny być utrzymane na tym samym poziomie, co i na studiach dziennych. Ponadto program nauczania powinien wiązać harmonijnie wiadomości i umiejętności zdobywane przez studentów w czasie pracy zawodowej z pracą samokształceniową, odbywaną przy pomocy i pod kierunkiem Uczelni. Dlatego też słusznym jest utrzymanie zasady zgodności kierunku pracy z kierunkiem studiów, co jest konsekwentnie kontrolowane każdego roku przez kierownictwa Wydziałów od początku pracy studenta w Uczelni aż do jego ukończenia, t.j. do uzyskania dyplomu.

Dla utrzymania odpowiedniego poziomu nauczania zostały bardzo poważnie zastrzone wymagania egzaminacyjne i to nie tylko w stosunku do egzaminów semestralnych, ale i dyplomowych: przygotowanie pracy dyplomowej, jej obrona przy równoczesnym egzekwowaniu wiadomości z obowiązujących przedmiotów kierunkowych.

W związku z powyższym na przewodniczących Komisji egzaminacyjnych zapraszani są od pierwszych egzaminów dyplomowych wybitni profesowie danych specjalności jak prof. Olszak z AGH dla Wydziału Hutniczego, prof. dr inż. Tadeusz Laskowski dla Wydziału Górniczego, prof. mgr inż. Kazimierz Kutarba dla Wydziału Mechanicznego i inni delegowani przez Rady Wydziałów Politechniki Śląskiej dla Wydziałów Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, Chemicznego oraz Elektrycznego. Przeprowadzone zmiany organizacyjne oraz programowe wyłoniły konieczność powołania Komisji Wydziałowych dla przepracowania programów z poszczególnych przedmiotów i ich właściwej korelacji w celu uniknięcia rozbieżności w wykładach względnie zbytecznego powtarzania tych samych partii przedmiotów przez dwóch różnych wykładowców w przedmiotach opierających się na tych samych podstawowych prawach stosowanych przy wykładanych zagadnieniach.

W ciągu 10-letniej działalności Uczelni czterokrotnie zmieniały się programy nauczania, a więc i szczegółowe plany studiów. Nie sprecyzowanie i nie usystematyzowanie poglądów na zagadnienie studiów dla pracujących utrudnia realizację procesu nauczania i nie wpływa dodatnio na wyniki pracy dydaktycznej.

W tej sytuacji koniecznym jest podjęcie przez resort szkolnictwa wyższego ostatecznych decyzji, które w opraciu o przygotowaną ustawę o szkolnictwie dla pracujących w ramach studiów inżynierskich na dłuższy czas ustalą formy i zakres nauki dla pracujących.

Podjęcie takich decyzji, przy zachowaniu zdobyczy i doświadczeń uzyskanych przez studia wieczorowe, pozwoli na ostateczne opracowanie dobrych dostosowanych do aktualnych potrzeb planów studiów, a zatem wprowadzi jednolity system nauczania dla poziomu inżynierskiego.

ZESPÓŁ PRACOWNIKÓW NAUKOWYCH

Kadra pracowników naukowych dawnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach, zgodnie z przyjętymi założeniami organizacyjnymi szkoły, rekrutowała się w przeważnej części z najpoważniejszych i najlepszych fachowców przemysłu śląskiego.

Na wszystkie stanowiska kierownicze w Uczelni zostali powołani wybitni przedstawiciele przemysłu i oni to od początku istnienia Uczelni byli motorem jej działalności. Na ich barkach spoczywała organizacja Uczelni i prowadzenie jej w pierwszych latach.

Organizacyjny zespół pracowników naukowych, powołanych wyłącznie z przemysłu, składał się z jedenastu wybitnych inżynierów o wysokich kwalifikacjach. Wokół nich zgrupowali się ludzie zaangażowani do prowadzenia wykładów i ćwiczeń, a więc problemowo i dydaktycznie, a następnie i uczuciowo związani z Uczelnią.

Trzeba z przyjemnością podkreślić, że do współpracy z organizatorami Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej, do obsadzenia wykładów i prowadzenia ćwiczeń zgłosiło się wielu pracowników nauki istniejących już wówczas na Śląsku wyższych uczelni to jest Politechniki Śląskiej w Gliwicach i Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach. Pracownikom tym zostały powierzone przede wszystkim wykłady z przedmiotów podstawowych jak matematyka, fizyka, chemia, mechanika itp. Pozostałe przedmioty kierunkowe i specjalistyczne obejmowali stopniowo pracownicy z przemysłu.

W miarę rozwoju Uczelni rosła liczba jej pracowników naukowych. Oczywiście jest, że w okresie kształtowania się charakteru i profilu Uczelni jedni z pracowników odchodzili, inni rozpoczynali z nią współpracę, stopniowo zrastając się z kadrami Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w jedną organiczną całość, w jeden stały kolektyw.

Przyczynami zmian personelu naukowego były z jednej strony zmiany zatrudnienia w przemyśle i związane z tym przeniesienia pracowników na inny teren działania, z drugiej strony trudności w wypełnieniu przyjętych w stosunku do Uczelni obowiązków ze względu na wymagania dydaktyczne stawiane przez jej kierownictwo .

Każdy następny rok istnienia Uczelni był jednak w stosunku do roku jej otwarcia rokiem stałego rozrostu kadry nauczającej: zwiększała się ilość pracowników etatowych Uczelni, wykładowców na godzinach zleconych, pomocniczych pracowników nauki i lektorów.

Stabilizacja kadry nauczającej nastąpiła w roku 1952/53, kiedy to zostały uruchomione wszystkie lata nauki i studenci przygotowali się do pierwszych egzaminów dyplomowych. Zmiany programów i przedłużenie okresu nauczania do lat czterech, a następnie przejście na jednolite studia magisterskie i ponowna zmiana studiów na cztero i półletnie inżynierskie wywołały pewne zmiany w personelu wykładającym. Nie wpłynęły jednak absolutnie na jego poziom naukowy, przeciwnie spowodowały nieznaczny dopływ wykwalifikowanych sił na wysokim poziomie dydaktycznym i rzeczowym.

Trzeba mocno podkreślić, że Uczelnia zgodnie z pierwotnymi jej założeniami, utrzymuje nadal stały kontakt z przemysłem poprzez wywodzących się z niego wykładowców. Stąd też wynika łatwość udzielania studentom dokładnych, wyczerpujących informacji o stosowaniu w polityce przemysłowej nowych zdobyczy techniki, stanowiących element stałego zainteresowania pracowników przemysłu.

Biorąc powyższe pod uwagę, można stwierdzić, że istnieją nadal dwa źródła pochodzenia kadry nauczającej w dawnej WSI i obecnym Studium Wieczorowym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Przedmioty ogólnokształcące i podstawowe są wykładane przez pracowników naukowych, delegowanych obecnie przez odnośne katedry Politechniki Śląskiej, względnie przez miejscowych pracowników nauki z Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie oraz etatowych pracowników Studium Wieczorowego wchodzących w skład katedr Politechniki Śląskiej.

Przedmioty specjalistyczne w znacznej większości są wykładane przez fachowców z przemysłu, z biur projektowych, instytutów naukowych oraz na Wydziale Hutniczym przez delegowanych pracowników Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Obecna liczba pracowników naukowych z przemysłu, zwłaszcza na wyższych semestrach, jest bardzo duża,

Trzeba podkreślić, że wszyscy pracownicy etatowi Studium Wieczorowego zostali włączeni do Katedr Politechniki Śląskiej z chwilą połączenia się tych dwóch Uczelni w jedną całość.

Liczby ilustrujące stan ilościowy kadry naukowej Studium Wieczorowego Politechniki Śląskiej w Katowicach w poszczególnych latach zostały zamieszczone w tabeli 1.

Powyższa tabela obrazuje wahania stanu kadry naukowej od chwili połączenia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach w jedną uczelnię z Politechniką Śląską w Gliwicach, jako jej Studium Wieczorowego.

Z e s t a w i e n i e

porównawcze liczebności kadry naukowej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w latach 1955—1960

Wyszczególnienie	1955		1956		1957		1958		1959		1960	
	Etat	godz. zlec.	Etat	godz. zlec.	Etat	gebz. zlec.	Etat	godz. zlec.	Etat	godz. zlec.	Etat	godz. zlec.
Ogółem	63	112	60	117	56	149	51	88	45	139	45	173
A. Samodzielni pracownicy nauki	2	2	3	2	2	4	3	6	2	2	3	2
1. Profesorowie zwyczajni	—	1	—	1	—	1	1	1	1	1	1	—
2. Profesorowie nadzwyczajni	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—	1	—
3. Docenci	1	1	2	1	1	3	1	5	—	1	1	2
B. Zastępcy profesora	21	16	21	16	20	24	19	9	19	21	19	25
C. Pomocniczy pracownicy nauki	34	30	32	26	30	42	24	20	21	62	20	75
1. Adiunkci	12	42	11	15	11	14	8	9	6	31	6	41
2. Starsi asystenci	14	18	13	11	12	21	10	5	10	22	11	23
3. Asystenci	8	—	8	—	7	7	6	6	5	9	3	11
D. Pełniący obowiązki pracowników nauki	2	64	1	73	2	84	3	46	2	49	2	65
1. P.o. samodz. pracowników nauki (wykładowcy)	2	29	1	35	1	49	2	29	2	23	2	32
2. P.o. pomoc pracown. nauki (prowadz. ćwiczenia)	—	35	—	38	1	35	1	17	—	26	—	33
E. Lektorzy	4	—	3	—	2	5	2	7	1	5	1	5
Ilość godzin zleconych — Razem	12270	26148	13540	20558	13715	29893	12462	13597	10250	30339	9470	21860
w tym wykładowych	5790	6696	6350	5258	7040	8532	2045	4119	5410	8215	5320	5260
ćwiczeniowych	6480	19452	7190	15300	6675	21361	10417	9478	4840	22124	4150	16600

Połączenie to nie wpłynęło jednak na poprawę kadry naukowej, ponieważ przypuszczenie, że profesorowie uczelni dziennej obejmą wykłady na wieczorowej nie sprawdziło się. Tak samo i ilość docentów prowadzących wykłady w Studium Wieczorowym ulega stałym wahaniom, nie rokując nadziei na powiększenie się i tej kategorii samodzielnych pracowników nauki.

Cały ciężar nauczania pozostaje nadal na barkach zastępców profesorów i adiunktów oraz wykładowców z przemysłu, pracujących na godzinach zleconych.

Wzrastająca do 1955 roku ilość etatowych pracowników naukowych Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej od chwili połączenia jej z Politechniką Śląską uległa zmniejszeniu, na skutek skierowania do pracy w Studium Wieczorowym pracowników poszczególnych katedr Politechniki Śląskiej na zasadzie zaliczania im pracy w Studium Wieczorowym do pensum. Jednocześnie wzrosła niepomniernie ilość pracowników na godzinach zleconych, ponieważ pracownicy nauki Politechniki Śląskiej zatrudnieni dotychczas etatowo w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej nie mogli uzyskać drugiego etatu w ramach tej samej Uczelni i musieli przejść na godziny zlecone w Studium Wieczorowym.

Tabela 2

Wyszczególnienie	Rok 1955	Rok 1960	% w stosunku po roku 1955
Pracownicy etatowi	67	45	67,5
Pracownicy na godzinach zleconych	112	173	153

Zmiany strukturalne w odniesieniu do wszystkich grup pracowników charakteryzuje tabela 3.

Tabela 3

Wyszczególnienie	Ilość		Struktura w %	
	1955	1960	1955	1960
Ogółem	63	45	100	100
A. Samodzielni pracownicy nauki	2	3	3,2	6,7
B. Zastępcy profesora	21	19	33,3	42,3
C. Pomocniczy pracownicy nauki	34	20	54,0	44,4
D. Pełniący obowiązki pracowników nauki	2	2	3,2	4,4
E. Lektorzy	4	1	6,3	2,2

Z powyższych zestawień wynika, że na Studium Wieczorowym Politechniki Śląskiej w Katowicach nie można stwierdzić wzrostu kadry samodzielnych pracowników nauki.

Ogólnie biorąc stan posiadania utrzymuje się na tym samym poziomie, co nie jest objawem normalnym. Przyczyną tego jest ogólny spadek liczby samodzielnych pracowników nauki w całej Politechnice Śląskiej. Do czasu wejścia w życie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym nie było awansowania zastępów profesora na stanowiska docentów lub profesorów nadzwyczajnych.

Obecnie awans ten na skutek uzyskania stopnia doktora i związanych z tym następnie kwalifikacji jest bardzo powolny. Dotyczy to zarówno pracowników nauki całej Politechniki Śląskiej, jak i Studium Wieczorowego.

Na podstawie przeprowadzonych obserwacji można jednak stwierdzić, że pomimo braku samodzielnych pracowników nauki ze stopniami naukowymi, poziom nauczania w Studium Wieczorowym nie został obniżony, gdyż etatowi pracownicy — zastępcy profesora Studium Wieczorowego, posiadają jak już powiedziano nie tylko wielkie doświadczenie z pracy w przemyśle, ale i dużą już obecnie praktykę dydaktyczną.

Ponadto od chwili wejścia w życie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym pięciu pracowników naukowych Studium Wieczorowego uzyskało stopień doktora, a czterech posiada otwarte przewody doktorskie.

Dokonana analiza osiągnięć naukowych wielu zastępców profesora, adiunktów i asystentów Studium Wieczorowego, wykazało posiadanie przez nich poważnego dorobku naukowego w postaci publikacji, ogłoszonych drukiem w języku polskim i w obcych językach, w czasopismach technicznych, zeszytach naukowych wyższych uczelni, jak Politechniki Śląskiej, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach oraz innych.

Dzięki niektórym pracownikom nauki w ramach studium Wieczorowego i w powiązaniu z przemysłem zostały wykonane prace dla potrzeb przemysłu krajowego i krajów socjalistycznych.

Pomiędzy pracownikami nauki Studium Wieczorowego znajdują się osoby wyróżnione za swe osiągnięcia nagrodami i odznaczeniami państwowymi. Trzeba również powiedzieć, że w ciągu ubiegłego dziesięciolecia nastąpiło zespolenie się kadry naukowej, tak etatowej jak i pracujących na godzinach zleconych z Uczelnią, do czego w niemałym stopniu przyczyniła się chęć uzyskania jak najlepszych wyników nauczania oraz związane z tym opracowywanie programów studiów. Obecnie Uczelnia intensywnie przygotowuje się do opracowywania stałych programów studiów inżynierskich, przyjąwszy za podstawę ścisłą korelację wszystkich przedmiotów, a w szczególności przedmiotów pokrewnych.

Szereg przeprowadzonych narad i konferencji na poszczególnych Wydziałach Uczelni doprowadziło do ustalenia ostatecznego poglądu na kierunki programowe i zakres treści poszczególnych przedmiotów dla studiów inżynierskich.

W pracy tej Studium Wieczorowe pozostaje w stałym kontakcie z bratnią Uczelnią, jaką jest Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Warszawie, z Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie (w zakresie programów górnictwa i hutnictwa) oraz z innymi uczelniami wieczorowymi w kraju.

Z przykrością stwierdzić trzeba, że Studium Wieczorowe nie posiada kontaktów z zagranicą, co należy uważać za poważną lukę w działalności Uczelni.

Dotychczasowe kontakty były nawiązywane przez poszczególnych pracowników Uczelni w ramach ich delegacji służbowych zagranicę z tytułu pracy w przemyśle. Są to jednak kontakty niedostateczne, ponieważ czas poświęcany na nie przez delegowanych jest zbyt mały.

Istnieje więc pilna potrzeba umożliwienia wyjazdów zagranicznych w celach naukowych pracownikom Studium Wieczorowego przez Ministerstwo Szkół Wyższych.

KIEROWNICTWO WIECZOROWEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ

w latach od 1950 do 1959/60

ROK AKADEMICKI 1950/51

Rektor

mgr inż. Józef Koszutski

Prorektor

mgr inż. Jerzy Szymański

Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego
dziekan — mgr inż. Stanisław Będź

Wydział Chemiczny w Gliwicach

dziekan — mgr inż. Józef Kossowski
prodziekan — mgr inż. Mikołaj Biliński,
Kierownik Oddziału w Oświęcimiu
mgr Maciej Skupiński

Wydział Elektryczny

dziekan — mgr inż. Bonifacy Pietranek

Wydział Górniczy

dziekan — dcc. mgr inż. Jerzy Rabsztyń
prodziekan — mgr inż. Tadeusz Czekański

Wydział Hutniczy

dziekan — mgr inż. Antoni Kiersnowski

Wydział Mechaniczny

dziekan — mgr inż. Antoni Bura

Wydział Włókienniczy

dziekan — inż. Adolf Elsner
prodziekan — inż. Leon Unicki

R e k t o r

mgr inż. Józef Koszutski

P r o r e k t o r

mgr inż. Jerzy Szymański

Wydział Budowlany

dziekan — mgr inż. Henryk Leśniok

prodziekan — mgr inż. Jan Kozłowski

Wydział Chemiczny

dziekan — mgr. inż. Józef Kossowski

prodziekan — mgr inż. Mikołaj Biliński

Wydział Elektryczny

dziekan — mgr inż. Bonifacy Pietranek

Wydział Górniczy

dziekan — doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn

Wydział Hutniczy

dziekan — mgr inż. Piotr Lwowicz

Wydział Mechaniczny

dziekan — mgr inż. Antoni Bura

Wydział Włókienniczy

dziekan — inż. Adolf Elsner

prodziekan — inż. Leon Unicki

R e k t o r

prof. dr inż. Władysław Kuczewski

P r o r e k t o r

mgr inż. Jerzy Szymański

Wydział Budowlany

dziekan — mgr inż. Stefan Szancer

prodziekan — mgr inż. Andrzej Gadomski

Wydział Chemiczny

dziekan — mgr inż. Józef Kossowski

prodziekan — dr inż. Ludwik Chromy

Wydział Elektryczny

dziekan — n. prof. mgr inż. Karol Morsztyn

prodziekan — mgr inż. Piotr Lwowicz

Wydział Górniczy

dziekan — doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn

prodziekan — mgr inż. Tadeusz Czekański

Wydział Hutniczy

dziekan — mgr inż. Piotr Lwowicz

prodziekan — mgr inż. Józef Piechota

Wydział Mechaniczny

dziekan — mgr inż. Antoni Bura

prodziekan — mgr inż. Antoni Niementowski

Wydział Włókienniczy

dziekan — inż. Adolf Elsner

prodziekan — inż. Leon Unicki

R e k t o r

prof. dr inż. Władysław Kuczewski

P r o r e k t o r z y

prof. n. mgr inż. Karol Morsztyn — do spraw nauki
z. prof. mgr inż. Antoni Bura — do spraw nauczania

Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego

dziekan — z. prof. mgr inż. Stefan Szancer
prodziekan — z. prof. mgr inż. Andrzej Gadomski

Wydział Chemiczny

dziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chromy
prodziekan — mgr inż. Zbigniew Ostrowski

Wydział Elektryczny

dziekan — n. prof. mgr inż. Karol Morsztyn
prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

Wydział Górniczy

dziekan — doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn
prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skindero-
wicz

Wydział Hutniczy

dziekan — z. prof. mgr inż. Piotr Lwowicz
prodziekan — z. prof. mgr inż. Józef Piechota

Wydział Mechaniczny

dziekan — z. prof. mgr inż. Piotr Lwowicz
prodziekan — z. prof. mgr inż. Antoni Niemen-
towski

Wydział Włókienniczy

dziekan — mgr inż. Józef Hankiewicz

R e k t o r

n. prof. mgr inż. Karol Morsztyn

P r o r e k t o r

z. prof. mgr inż. Antoni Bura

Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego

dziekan — z. prof. mgr inż. Stefan Szancer

prodziekan — z. prof. mgr inż. Andrzej Gadomski

Wydział Chemiczny

dziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chromy

prodziekan — mgr inż. Zbigniew Ostrowski

Wydział Elektryczny

dziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

prodziekan — z. prof. mgr inż. Jan Szonert

Wydział Górniczy

dziekan — doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn

prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skindero-
wicz

Wydział Hutniczy

dziekan — z. prof. mgr inż. Faustyn Kral

prodziekan — z. prof. mgr inż. Józef Piechota

Wydział Mechaniczny

dziekan — z. prof. mgr inż. Piotr Lwowicz

prodziekan — z. prof. mgr inż. Antoni Niementow-
ski

Wydział Włókienniczy

dziekan — z. prof. mgr inż. Mieczysław de Ines

Studium Wieczorowe Politechniki
Śląskiej

ROK AKADEMICKI 1955/56

Rektor

K. Nt. prof. n. inż. Zbigniew Jasicki

Prorektor

p. o. z. prof. mgr. inż. Jerzy Szymański

Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego

dziekan — z. prof. mgr inż. Stefan Szancer

Wydział Inżynierii Sanitarnej

prodziekan — z. prof. mgr inż. Andrzej Gadomski

Wydział Chemiczny

dziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chromy

prodziekan — mgr inż. Zbigniew Ostrowski

Wydział Elektryczny

dziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

prodziekan — z. prof. mgr inż. Jan Szonert

Wydział Górniczy

dziekan — doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn

prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skinderowicz

Wydział Hutniczy

dziekan — z. prof. mgr inż. Faustyn Kral

prodziekan — z. prof. mgr inż. Józef Piechota

Wydział Mechaniczny

dziekan — z. prof. mgr inż. Piotr Lwowicz

prodziekan — z. prof. mgr inż. Antoni Niementowski

Wydział Włókienniczy

dziekan — z. prof. mgr inż. Mieczysław de Ines

Rektor Politechniki Śląskiej
prof. dr inż. Stanisław Ochęduszko

Prorektor

z. prof. mgr inż. Jerzy Szymański

Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego
prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Helczyński

Wydział Inżynierii Sanitarnej
prodziekan — z. prof. mgr inż. Andrzej Gadomski

Wydział Chemiczny
prodziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chromy

Wydział Elektryczny
prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

Wydział Górniczy
prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skinderowicz

Wydział Hutniczy
prodziekan — z. prof. mgr inż. Faustyn Kral

Wydział Mechaniczny
prodziekan — z. prof. mgr inż. Piotr Lwowicz
prodziekan — z. prof. mgr inż. Antoni Niementowski

Wydział Włókienniczy
prodziekan — z. prof. mgr inż. Mieczysław de Ines

R e k t o r

prof. dr inż. Stanisław Ochęduszko

P r o r e k t o r

prof. n. mgr inż. Kazimierz Kutarba

Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego

prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Helczyński

Wydział Chemiczny

prodziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chromy

Wydział Elektryczny

prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

Wydział Górniczy

prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skinderowicz

Wydział Mechaniczno-Hutniczy

prodziekan — z. prof. mgr inż. Antoni Niementowski — dla kierunku mechanicznego

prodziekan — z. prof. mgr inż. Faustyn Kral — dla kierunku hutniczego

Wydział Włókienniczy

prodziekan — z. prof. mgr inż. Mieczysław de Ines

R e k t o r

prof. dr inż. Tadeusz Laskowski

P r o r e k t o r

prof. n. mgr inż. Kazimierz Kutarba

Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego

prodziekan — z. prof. mgr inż. Andrzej Gadomski

Wydział Chemiczny

prodziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chromy

Wydział Elektryczny

prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

Wydział Górniczy

prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skinderowicz

Wydział Mechaniczno-Hutniczy

prodziekan — z. prof. mgr. inż. Antoni Niemen-
towski dla kierunku mechanicznego

prodziekan — z. prof. mgr. inż. Faustyn Kral — dla
kierunku hutniczego

R e k t o r

prof. dr inż. Stanisław Ochęduszeko

P r o r e k t o r

prof. n. mgr inż. Kazimierz Kutarba

Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego

prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Hełczyński

Wydział Chemiczny

prodziekan — z. prof. dr inż. Ludwik Chrcmy

Wydział Elektryczny

prodziekan — z. prof. mgr inż. Stanisław Kopacz

Wydział Górniczy

prodziekan — z. prof. mgr inż. Bronisław Skinderowicz

Wydział Mechaniczno-Hutniczy

prodziekan — z. prof. mgr inż. Antoni Niementowski — dla kierunku mechanicznego

prodziekan — z. prof. mgr inż. Faustyn Kral — dla kierunku hutniczego

SKŁAD OSOBOWY PRACOWNIKÓW NAUKI

w roku akademickim 1959/60

REKTOR

Prof. dr inż. Tadeusz LASKOWSKI, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

PROREKTOR

Prof. n. mgr inż. Kazimierz KUTARBA, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, dwukrotnie Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, posiada również Złotą Odznakę NOT i Złotą Odznakę SIMP.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO I PRZEMYSŁOWEGO

DZIEKAN

Prof. zw. dr inż. KAUFMAN Stefan — złoty Krzyż Zasługi dwukrotnie, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, laureat zespołowej nagrody Państwowej I- stopnia.

PRODZIEKAN

Z-ca prof. mgr inż. Andrzej GADOMSKI, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej.

Prowadzący wykłady na wydziale

ZASTĘPCY PROFESORA

BIERNACKI Jerzy, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik pracowni fizycznej, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Fizyka.

GADOMSKI Andrzej, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej odznaczony: patrz prodziekan wydziału. Przedmiot wykładany: Budownictwo ogólne

HELCZYŃSKI Stanisław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Budownictwo przemysłowe, prefabrykaty, bezpieczeństwo i higiena pracy, prawo budowlane.

DE INES Mieczysław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Ogrzewanie i instalacje ogrzewnicze, projekty przejściowe i dyplomowe.

KRÓL Wilhelm, z-ca prof. dr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Budownictwo i konstrukcje żelbetowe.

MOHR Zygmunt, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Chemia.

PĄŁKA Julian, z-ca prof. dr inż., absolwent Politechniki Śląskiej, prodziekan Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego Studium Dziennego. Przedmiot wykładany: Mechanika gruntu i fundamentowanie.

SZANCER Stefan, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Posiada odznakę Zasłużonego Geodety. Przedmiot wykładany: Geodezja

SZONERT Jan, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Elektrotechnika.

SZYMAŃSKI Jerzy, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Mechanika cieczy i gazu.

TODOR Henryk, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, prodziekan Studium Zaocznego. Przedmiot wykładany: Konstrukcje stalowe, budownictwo stalowe i drewniane.

WYKŁADOWCY

AŁŁADJA Rościsław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Kosztorysowanie i organizacja robót.

BOLEK Karol, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Geometria wykreślna.

BUKOWSKI Robert, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Instalacje budowlane.

CHROBAK Bronisław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Budownictwo ogólne, materiały budowlane, rysunek techniczny.

CIEŚLA Stefan, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Mechanika teoretyczna.

CZAPLICKI Alfons, mgr inż., absolwent Politechniki Gdańskiej. Przedmiot wykładany: Technika sanitarna.

FAZAN Czesław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Technologia stali i spawalnictwo.

KORPYS Konrad, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Konstrukcje żelbetowe.

KRZOSKA Tadeusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Hydrogeologia i wiertnictwo.

KUCHARZEWSKI Mieczysław, adkt dr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot wykładany: Matematyka.

LEWANDOWSKI Romuald, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Wodociągi i instalacje wodociągowe. Kanalizacja i instalacje kanalizacyjne.

LUDERA Franciszek, dr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot wykładany: Geologia.

ŁUKASIEWICZ LESŁAW, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Technologia robót, mechanika budowy, maszyny budowlane.

NIEWIADOMSKI Jerzy, adkt dr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Statyka.

SZADKOWSKI Zbigniew, mgr inż., absolwent Politechniki Łódzkiej. Przedmiot wykładany: Maszyny i urządzenia, technologia sanitarna i podstawy wymiany ciepła.

TRYTKO Zdzisław, adkt mgr., absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Ekonomia polityczna.

TUROWSKI Adam, adkt dr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Wytrzymałość materiałów.

UNOLD Mieczysław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Budownictwo stalowe.

ZIELIŃSKI Jerzy, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Chemia sanitarna.

PROWADZĄCY ĆWICZENIA

ANDERMAN Feliks, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Statyka.

BELA Marian, asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika gruntu.

BIASION Jan, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Budownictwo ogólne, rysunek techniczny.

BLACHNICKI Bogdan, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Konstrukcje stalowe, projekty przejściowe.

BOBLEWSKI Jerzy, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika teoretyczna.

DŁOTKO Tadeusz, st. asyst. mgr., absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

DRAB Maciej, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Budownictwo przemysłowe, konstrukcje stalowe i drewniane.

HAT Henryk, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

KRZYSZTOFIAK Tadeusz, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Konstrukcje żelbetowe, prefabrykaty.

LEŚNIK Bernard, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Geodezja.

MENDERA Henryk, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka

NOWARA Andrzej, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Budownictwo ogólne, budownictwo przemysłowe, prefabrykaty.

PRZYBYŁA Hubert st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika teoretyczna, wytrzymałość materiałów.

SERAFIN Feliks, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, odznaczony Medalem 10-cia Polski Ludowej i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Posiada odznakę „Przodujący Kołojarz”. — Przedmiot ćwiczeń: Mechanika budowli, budownictwo ogólne, budownictwo przemysłowe, konstrukcje stalowe, prefabrykaty, technologia robót i maszyny budowlane, organizacja budowy i kosztorysowanie.

SOWIŃSKI Zbigniew, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.

SZCZEPKOWSKA Wanda, st. asyst. mgr inż., absolwentka Politechniki Warszawskiej. Przedmiot ćwiczeń: Budownictwo ogólne, rysunek techniczny.

SZYPUŁA Henryk, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Statyka.

SWIĄDROWSKI Witold, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Budownictwo żelbetowe, konstrukcje żelbetowe, projekty przejściowe.

WOJCIAN Tadeusz, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Technologia betonu.

WOŹNIAK Czesław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika teoretyczna, wytrzymałość materiałów.

WYRA Szczepan, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika teoretyczna, wytrzymałość materiałów.

ZAWADA Stanisław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Konstrukcje stalowe, budownictwo stalowe i drewniane.

LEKTORZY

KAC Róża, lektor mgr, absolwentka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie. Lektorat: Język rosyjski.

KAROLCZYK Stanisław, lektor mgr, absolwentka Uniwersytetu Wrocławskiego. Lektorat: Język angielski.

MUSIAŁ Karol, lektor mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Poznańskiego. Lektorat: Język niemiecki.

WYDZIAŁ CHEMICZNY

DZIEKAN

Prof. n. dr inż. Włodzimierz KISIELÓW, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi

PRODZIEKAN

Z-ca prof. dr Ludwik CHROMY, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej.

Prowadzący wykłady na Wydziale

SAMODZIELNI PRACOWNICY NAUKI

KALINOWSKI Bogdan, doc. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 10-lecia Polski Ludowej i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Przedmiot wykładany: Technologia koksu.

MAZOŃSKI Tadeusz, doc. dr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Technologii Chemicznej Organicznej Wydziału Chemicznego Studium Dziennego, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Technologia ogólna organiczna, technologia barwników.

SZUBA Jerzy, doc. dr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Technologia smoły.

ZASTĘPCY PROFESORA

LUBELSKI Karol, z-ca prof. mgr. inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Elektrotechniki Ogólnej B. Wydziału Mechaniczno-Energetycznego, Studium Dziennego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Elektrotechnika.

LUGOWSKA Maria, z-ca prof. mgr. inż. absolwentka Politechniki Warszawskiej. odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Laboratorium analizy chemicznej.

MOCHNACKI Mirosław, z-ca prof. mgr. absolwent Uniwersytetu Poznańskiego, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Matematyka.

TRYBALSKI Zdzisław, z-ca prof. mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej, kierownik Katedry Elektroautomatyki Przemysłowej, Wydziału Elektrycznego, Studium Dziennego. Przedmiot wykładany: Automatyka.

WYKŁADOWCY

BARAN Kazimierz, st. asyst. mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Maszyny chemiczne, technika cieplna.

BISTROŃ Stanisław, adkt mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Technologia ogólna chemii nieorganicznej.

GAJEWSKI Zbigniew, adkt mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Chemia nieorganiczna.

HAWRANEK Kazimierz, adkt mgr. inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Bezpieczeństwo i higiena pracy, organizacja i ekonomika.

KOHUT Otto Jan, mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Bezpieczeństwo i higiena pracy.

MITUŚ Jan, mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Inżynieria chemiczna.

NOWOTARSKI Mieczysław, mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Metody pomiarów i automatyka.

PLEŚNIAK Stefan, adkt mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Materiałoznawstwo, laboratorium z analizy technicznej.

RÓŻYCZKA Jarosław, mgr. inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Inżynieria chemiczna.

RUCZAJEWSKI Jacek, adkt mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Fizyka.

SZYMONIK Stefan, adkt mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Technologia nieorganiczna.

TOKARZEWSKI Ludomir, dr. inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Technologia chemiczna.

ZABŁOCKI Józef, st. asyst. mgr. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Inżynieria chemiczna.

PROWADZĄCY ĆWICZENIA

CHMIELEWSKA Anna, st. asyst. mgr inż., absolwentka Politechniki Śląskiej
Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z chemii fizycznej.

CISEK Władysława, st. asyst. mgr inż., absolwentka Politechniki Śląskiej. Przedmiot
ćwiczeń: Laboratorium z analizy technicznej i laboratorium z chemii fizycznej.

DUBIK Jan, dr inż., absolwent Politechniki Wrocławskiej. Przedmiot ćwiczeń: La-
boratorium z analizy technicznej.

GLIŃKA Jadwiga, adkt mgr inż., absolwentka Politechniki Śląskiej. Przedmiot
ćwiczeń: Preparatyka organiczna.

GOSZCZYŃSKI Stefan, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot
ćwiczeń: Preparatyka organiczna.

GRAŚ Witold, asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Poznańskiego. Przedmiot ćwi-
czeń: Laboratorium z analizy technicznej.

GRODZICKI Maciej, asyst. inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Ka-
towicach. Przedmiot ćwiczeń: Inżynieria Chemiczna.

GRYZC Adam, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Ana-
liza techniczna:

GRZELAK Bogusław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot
ćwiczeń: Maszyny chemiczne, technologia cieplna.

KIERSZNICKI Tadeusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przed-
miot ćwiczeń: Preparatyka organiczna.

KUCZYŃSKA Maria, adkt mgr inż., absolwentka Politechniki Śląskiej. Przedmiot
ćwiczeń: Chemia fizyczna, laboratorium z chemii fizycznej.

ŁUKOMSKI Andrzej, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwi-
czeń: Matematyka.

MACIEJOWSKI Franciszek, asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Przedmiot ćwiczeń: Analiza techniczna.

MACIEJOWSKI Franciszek, asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Przedmiot ćwiczeń: Analiza techniczna.

NOSOWICZ Bogusław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej
i Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z fizyki.

POLLO Iwo, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwi-
czeń: Laboratorium z analizy technicznej.

PRAJSNAR Bronisław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przed-
miot ćwiczeń: Preparatyka organiczna.

STARCZEWSKI Marian, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przed-
miot ćwiczeń: Analiza techniczna.

TARNAWSKI Aleksander, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej.
Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z chemii fizycznej.

TOBOLA Stanisław, mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwi-
czeń: Laboratorium z analizy technicznej.

WILCZEK Mieczysław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przed-
miot ćwiczeń: Preparatyka organiczna.

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

DZIEKAN

Doc. mgr inż. Edmund ROMER, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

PRODZIEKAN

Z-ca prof. mgr inż. Stanisław KOPACZ, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej.

Prowadzący wykłady na wydziale

SAMODZIELNI PRACOWNICY NAUKI

SIWIŃSKI Jerzy, doc. dr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Technologia regulacji i automatyka.

ZAGAJEWSKI Tadeusz, prof. n. dr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Elektroniki Przemysłowej Wydziału Elektrycznego Studium Dziennego, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Elektronika przemysłowa.

ZASTĘPCY PROFESORA

De INES Zbigniew, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Urządzenia elektryczne, bezpieczeństwo i higiena pracy, projekty przejściowe i dyplomowe.

KOPACZ Stanisław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, patrz: prodziekan wydziału. Przedmiot wykładany: Laboratorium miernictwa elektrycznego.

LEGEŻYŃSKI Wiktor, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Mechanika, wytrzymałość materiałów.

NIEMENTOWSKI Antoni, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Części maszyn.

PIWKO Jerzy, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Katedry Matematyki B Wydziału Elektrycznego Studium Dziennego, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Matematyka.

PODLACHA Wincenty, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Miernictwa Elektrycznego Wydziału Elektrycznego Studium Dziennego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Miernictwo elektryczne.

STRÖMICH Marian, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Laboratorium miernictwa elektrycznego.

SZONERT ran, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Urządzenia grzejne i prostownicze, projekty dyplomowe.

SZYMAŃSKI Jerzy, z-ca prof. mgr. inż., patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Maszynoznawstwo energetyczne.

WYKŁADOWCY

BOGUCKI Antoni, adkt dr inż., absolwent Politechniki Śląskiej, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Sieci elektryczne, projekty przejściowe i dyplomowe.

DYDAKCI Zbigniew, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Łódzkiej. Przedmiot wykładany: Elektrownie ciepłe, encyklopedia elektrowni.

FRONCZEK Stanisław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Elektronika i automatyka, technika regulacji i automatyka.

KAMIEŃSKI Edmund, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Gospodarka energetyczna eksploatacja układów energetycznych.

KUCZEWSKI Zygmunt, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Napędy elektryczne, projekty przejściowe i dyplomowe.

MACURA Adam, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Podstawy elektrotechniki.

NOWOMIEJSKI Zygmunt, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Podstawy elektrotechniki.

PAPUŻYŃSKI Witold, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Technika wysokich napięć, przepięcia i ochrona.

PASZEK Władysław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Maszyny elektryczne.

RUCZAJEWSKI Jacek, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Fizyka.

SCWIŃSKI Zbigniew, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Geometria wykreślna.

SZOSTEK Tadeusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Sieci elektryczne, projekty przejściowe i dyplomowe.

WILK Sławomir, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Podstawy termodynamiki.

PROWADZĄCY ĆWICZENIA

BIETKOWSKI Marian, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.

BOLEK Karol, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna, rysunek techniczny.

CHOLIŃSKI Henryk, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium wysokich napięć.

CZERNER Andrzej, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Wrocławskiej. Przedmiot ćwiczeń: Części maszyn.

DANKMEYER Hugon, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium miernictwa elektrycznego.

GOLARZ Tadeusz, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Projekty przejściowe.

HAUBRICH Kazimierz, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium miernictwa elektrycznego.

JAROSZ Edward, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Projekty przejściowe i dyplomowe.

JURASZ Zofia, asyst. mgr inż., absolwentka Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Podstawy elektrotechniki.

KANIA Euzebiusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Części maszyn.

KEMPNY Adam, st. asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z fizyki.

KEYHA Andrzej, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Urządzenia elektryczne, projekty przejściowe i dyplomowe.

KOSAŁA Barbara, st. asyst. mgr, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

KOWALOWSKI Henryk, adkt dr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium maszyn elektrycznych.

KOWALSI Grzegorz, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika, wytrzymałość materiałów.

KUBEK Jerzy, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium maszyn elektrycznych.

MULARCZYK Władysław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z fizyki.

PIETRZYK Zbigniew, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Podstawy termodynamiki.

POGODA Zdzisław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Podstawy elektrotechniki.

SMURZYŃSKI Stanisław, asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna, rysunek techniczny.

SZASTOK Alfons, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Technika wysokich napięć, laboratorium wysokich napięć.

SZENDZIELORZ Alfons, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Sieci elektryczne, laboratorium energetyczne, projekty dyplomowe.

SZMIT Jerzy, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot ćwiczeń: Ekonomika, organizacja i planowanie.

SZWEJ Czesław, asyst. inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium miernictwa elektrycznego, laboratorium maszyn elektrycznych.

URBANOWSKI Jerzy, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium maszyn elektrycznych.

WYSOCKI Czesław, inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

LEKTORZY

KAC Róża, lektor, mgr, absolwetka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie.
Lektorat: Język rosyjski.

KAROLCZYK Stanisława, lektor mgr, absolwentka Uniwersytetu Wrocławskiego.
Lektorat: Język angielski.

MUSIAŁ Karol, lektor, mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Poznańskiego. Lektorat: Język niemiecki.

PEŁKA Karol, lektor mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Lektorat: Język niemiecki.

WYDZIAŁ GÓRNICZY

DZIEKAN

Prof. n. mgr inż. Roman DYKACZ, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

PRODZIEKAN

Z-ca prof. mgr inż. Bronisław SKINDEROWICZ, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Złotym Krzyżem Zasługi.

Prowadzący wykłady na wydziale

SAMODZIELNI PRACOWNICY NAUKI

POBORSKI Czesław doc. |dr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, kierownik Katedry Geodezji Ziół, Wydziału Górniczego, Studium Dziennego. Przedmiot wykładany: Geologia węgla.

POPOWICZ Oktawian, prof. zw. dr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Maszyn Górniczych, Wydziału Górniczego Studium Dziennego odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Przedmiot wykładany: Wyciągi szybowe.

RABSZTYN Jerzy, doc. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Oficerskim Krzyżem orderu Odrodzenia Polski oraz odznaką i dyplomem Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji.

ZASTĘPCY PROFESORA

ENGEL Franciszek, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Studium Górniczego dla inżynierów innych specjalności. Wydziału Górniczego Studium Dziennego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Mineralogia i petrografia.

GLÜCKSMAN Stanisław z-ca prof. dr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, odznaczony Medalem 10-lecia, Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi i Dyplomem Światowej Rady Pokoju w Paryżu. Przedmiot wykładany: Fizyka.

GŁODO Marian, z-ca prof. inż. absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Termodynamika i maszyny cieplne.

KOPACZ Stanisław, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Elektryczny. Przedmiot wykładany: Elektrotechnika.

LWOWICZ Piotr, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki w Berlinie. Przedmiot wykładany: Technologia metali.

MIEDNIAK Władysław, z-ca prof. mgr. absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot wykładany: Matematyka.

MOHR Zygmunt, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Chemia.

NIEMENTOWSKI Antoni, z-ca prof. mgr inż.- patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Części maszyn.

SKINDEROWICZ Bronisław, z-ca prof. mgr inż. absolwent Politechniki Lwowskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, patrz prodziekan wydziału. Przedmiot wykładany: Geodezja wyższa, geodezja górnicza, geodezja i miernictwo, rachunek wyrównawczy.

SZYMAŃSKI Jerzy, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Pompy i sprężarki.

WYKŁADOWCY

ADAMEK Jerzy, adkt mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Górnictwo I.

BAJER Feliks, st. asyst. mgr inż. absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Górnictwo I.

BURA Antoni, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Transport kopalniany.

CIERPISZ Stanisław, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Maszyny do ładowania i urabiania.

GLUSZCZAK Łukasz, mgr inż., absolwent Instytutu Górniczego w Leningradzie. Przedmiot wykładany: Bezpieczeństwo i higiena pracy, przepisy technicznej eksploatacji kopalń węgla.

GOŁĄB Zbigniew, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Górnictwo III.

KOBYLECKI Jerzy, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Wyciągi szybowe.

LAMBERT Tadeusz, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Górnictwo II.

LIPOWCZAN Józef, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Szkody górnicze.

MODYŃSKI Jan, mgr inż., absolwent Politechniki Gdańskiej. Przedmiot wykładany: Maszynoznawstwo.

NAWROCKI Jerzy, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Przeróbka mechaniczna węgla.

PALEJ Marian, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Geometria wykreślna.

PERETIATKOWICZ Adam, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Urządzenia elektryczne.

PIWOWARCZYK Franciszek, mgr inż., absolwent Politechniki Wrocławskiej. Przedmiot wykładany: Geologia ogólna, geologia kopalniana.

TRYTKO Zdzisław, adkt mgr, patrz Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego. Przedmiot wykładany: Ekonomia polityczna.

PROWADZĄCY ĆWICZENIA

BIERNACKI Jerzy, z-ca prof. mgr, patrz Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka.

CZERNER Andrzej, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Wrocławskiej. Przedmiot ćwiczeń: Części maszyn.

DANKMEYER Hugon, mgr inż. absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Elektrotechnika.

KALABIŃSKA Maria, st. asyst. mgr, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego. Przedmiot ćwiczeń: Gabinet bezpieczeństwa i higieny pracy.

KANIA Euzebiusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Części maszyn.

KEMPNY Adam, st. asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka.

KOZAKIEWICZ Mieczysław, mgr inż., absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka.

MENDERA Henryk, asyst. inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka.

MULARCZYK Władysław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Pompy i sprężarki, fizyka.

SKOWRONEK Tadeusz, inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Wytrzymałość materiałów, mechanika ogólna.

SMURZYŃSKI Stanisław, asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.

STOLARZEWICZ Leon, dr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Geologia węgla.

STRUZIK Czesław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Termodynamika.

SZCZERBIŃSKI Józef, adkt mgr inż., absolwent Uniwersytetu Wileńskiego, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot ćwiczeń: Mineralogia i petrografia.

TARNAWSKI Zygmunt, mgr, absolwent Uniwersytetu w Czerniowcach. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

TRZCINA Tadeusz, mgr inż., absolwent Politechniki Wrocławskiej. Przedmiot ćwiczeń. Urządzenia elektryczne.

WOJCIECHOWSKI Witold, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Geodezja górnicza, geodezja i miernictwo.
ZNAŃSKI Zbigniew, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Geologia ogólna.

LEKTORZY

BASTON Klaudiusz, lektor mgr, absolwent Uniwersytetu Lubelskiego. Lektorat: Język angielski i niemiecki.

KAC Róża, lektor mgr, absolwentka Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie. Lektorat: Język rosyjski.

PEŁKA Karol, lektor mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Lektorat: Język niemiecki.

WYDZIAŁ HUTNICZY

DZIEKAN

Doc. mgr inż. Jerzy SZYRAJEW, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej i Złotym Krzyżem Zasługi.

PRODZIEKAN

Z-ca prof. mgr inż. Faustyn KRAL, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Prowadzący wykłady na wydziale

SAMODZIELNI PRACOWNICY NAUKI

HOLEWIŃSKI Stanisław, prof. zw. mgr inż., absolwent Instytutu Górniczego w Leningradzie, kierownik Katedry Metalurgii Surówki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej oraz tytułem honorowym Zasłużonego Hutnika Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Przedmiot wykładany: Wielkopiecownictwo, metalurgia surówki.

ZASTĘPCY PROFESORA

KONOPACKI Marian, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Lwowskiego. Przedmiot wykładany: Fizyka.

KRAL Faustyn, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, patrz prodziekan wydziału. Przedmiot wykładany: Rysunek techniczny.

LWOWICZ Piotr, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki w Berlinie. Przedmiot wykładany: Technologia topienia i odlewnictwo metali.

MAZANEK Tadeusz, z-ca prof. dr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Stalownictwo, elektrometalurgia i żelazostopy, urządzenia stalowe.

MIEDNIAK Władysław, z-ca prof. mgr. absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego
Przedmiot wykładany: Fizyka.

MOHR Zygmunt, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Chemia ogólna, chemia analityczna.

NIEWENTOWSKI Antoni, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Mechaniczny. Przedmiot wykładany: Części maszyn.

PANCZAKIEWICZ Marian, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Przedmiot wykładany: Matematyka.

PIECHOTA Józef, z-ca prof. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Technologia modelu i formy, maszyny, urządzenia i piece odlewnicze, materiały formierskie i odlewnicze.

WINNICKI Bolśław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Wytrzymałość materiałów, mechanika teoretyczna.

ZĄBIK Władysław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Metaloznawstwo i obróbka cieplna.

WYKŁADOWCY

ADAMCZYK Zenon, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Walcownictwo z urządzeniem.

BENESCH RYSZARD, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Urządzenia wielkopiecowe, wielkopiecownictwo, metalurgia surówki i stali.

BIETKOWSKI Marian, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Geometria wykreślna.

BINKOWSKI Władysław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Urządzenia dźwigowe i transport międzyzakładowy.

ENGEL Zbigniew, adkt mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Mechanika teoretyczna.

FRĄCKIEWICZ Ryszard, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Maszyny, urządzenia i piece odlewnicze.

HANSEL Ginter, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Piece grzewcze.

HANZEL Władysław, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Urządzenia stalownicze, elektrometalurgia i żelazostopy.

JĘDRYCZKA Marian, adkt mgr, absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Katowicach, odznaczony dwukrotnie Odznaką Grunwaldzką, Medalem Zwycięstwa i Wolności oraz Brązowym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Ekonomika i organizacja przedsiębiorstw.

KONCEWICZ Stanisław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Urządzenia kuźnicze, urządzenia walcownicze, kuźnictwo, projekty przejściowe.

KRÓLIKOWSKI Zbigniew, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Laboratorium metali i obróbki cieplnej.

KURSKI Kazimierz, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Technika topnienia metali nieżelaznych.

KUŚ Lesław, adkt mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Ciągarstwo.

MAKOMASKI Aleksander, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Walcownictwo.

MATUSIEWICZ Henryk, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany. Kuźnictwo z urządzeniem.

MAZANEK Czesław, mgr inż, absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Koksownictwo i gazownictwo, stalownictwo, metalurgia stali, elektrometalurgia i żelazostopy, surowce hutnicze, koksownictwo z urządzeniem, chemia fizyczna, elektrochemia.

RAFALSKI Waław, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Elektrotechnika.

SUCKEL Józef, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Chemia fizyczna, elektrochemia.

TARACH Miron mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot wykładany: Bezpieczeństwo i higiena pracy.

WILK Sławomir, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Termodynamika, technologia ciepła i paliwa.

PROWADZĄCY ĆWICZENIA

ĆWIK Remigiusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Urządzenia dźwigowe i transport międz Zakładowy.

GLOGIER Jerzy, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Technologia modelu i formy.

GÓRECKI Józef, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot ćwiczeń: Walcownictwo.

KANIA Euzebiusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Części maszyn.

KEMPNY Adam, st. asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka.

NOSOWICZ Bogusław, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z fizyki.

PIETRZYK Zbigniew, st. asyst. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń. Termodynamika.

POLITOWICZ Anna, mgr, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

RABSZTYN Józef, adkt mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

SKOWRONEK Tadeusz, inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń. Wytrzymałość materiałów, mechanika teoretyczna.

SMURZYŃSKI Stanisław, asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.

STRUZIK Czesław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium cieplne, laboratorium metalurgii i obróbki cieplnej.

WYSOCKI Czesław, inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika teoretyczna.

ŻELAZO Czesław, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium metalurgii i obróbki cieplnej.

LEKTORZY

MUSIAŁ Karol lektor mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Poznańskiego. Lektorat: Język niemiecki.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

DZIEKAN

Doc. mgr inż. Jerzy SZYRAJEW, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej i Złotym Krzyżem Zasługi.

PRODZIEKAN

Z-ca prof. mgr inż., Antoni NIEMENTOWSKI, odznaczony Medalem Niepodległości i Złotym Krzyżem Zasługi.

Prowadzący wykłady na wydziale

ZASTĘPCY PROFESORA

BIERNACKI Jerzy, z-ca prof. mgr, patrz Wydział Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego. Przedmiot wykładany: Fizyka.

GLAT Bernard, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot wykładany: Matematyka.

GŁODO Marian, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Maszynoznawstwo, miernictwo cieplne, gospodarka cieplna, turbiny parowe.

De INES Mieczysław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Ciepłownictwo.

KONOPACKI Marian, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot wykładany: Fizyka.

LAMBER Tadeusz, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Wytrzymałość materiałów.

LEGEŻYŃSKI Wiktor, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Mechanika, wytrzymałość materiałów.

LWOWICZ Piotr, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki w Berlinie. Przedmiot wykładany: Technologia odlewnictwa.

KOPACZ Stanisław, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Elektryczny. Przedmiot wykładany: Elektrotechnika.

KRAL Faustyn, z-ca prof. mgr inż., patrz Wydział Hutniczy. Przedmiot wykładany: Rysunek techniczny.

MOHR Zygmunt, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Chemia ogólna.

MOŁODECKI Jeremiasz, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Miernictwo warsztatowe, analiza wymiaru, przyrządy, uchwyty i sprawdziany.

NIEMENTOWSKI Antoni, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej patrz prodziekan wydziału. Przedmiot wykładany: Części maszyn.

PRUGAR Eryk, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Ciepłych Maszyn Tłokowych, Wydziału Mechaniczno-Energetycznego, Studium Dziennego, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany. Silniki spalinowe.

STRÖMICH Marian z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, prodziekan Wydziału Górniczego Studium Dziennego. Przedmiot wykładany: Elektrotechnika.

SZYMAŃSKI Jerzy, z-ca prof. mgr inż., absolwent Wydziału Nauk Uniwersytetu w Tuluzie, dyplom nostryfikowany w Politechnice Śląskiej, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką N.O.T., Złotą Odznaką S.I.M.P. Przedmiot wykładany: Hydro i aeromechanika, pompy tłokowe i wirnikowe.

ŚWIERZ Tadeusz, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Metaloznawstwo.

TOWARNICKI Bolesław, z-ca prof. mgr, absolwent Uniwersytetu Lwowskiego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Matematyka.

TYRLIK Tadeusz, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Obrabiarki.

WINNICKI Bolesław, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Napędy i urządzenia elektryczne.

WÓJCIKOWSKI Jan, z-ca prof. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Automatyzacja.

ZARZYCKI Maciej, z-ca mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej, dziekan Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Studium Dziennego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi. Przedmiot wykładany: Pompy i silniki wodne.

ZAWADZKI Adam, docent, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej, kierownik Katedry Geometrii Wykreślnej Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego. Studium Dziennego. Przedmiot wykładany: Geometria wykreślna.

WYKŁADOWCY

AFFANASOWICZ Zbigniew, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Teoria skrawania, obrabiarki i obróbka skrawaniem, narzędzia skrawające i normowanie.

BINKOWSKI Władysław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Maszyny dźwigowe, dźwigi i przenośniki.

CHWALIBÓG Henryk, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Encyklopedia maszyn i urządzeń chemicznych.

GÓRECKI Józef, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Technologia przeróbki plastycznej.

GRELA Stanisław, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Sprężarki, wentylatory i dmuchawy.

JĘDRYCZKA Marian, adkt, patrz Wydział Hutniczy. Przedmiot wykładany: Ekonomia i organizacja przedsiębiorstw.

KOBYLECKI Jerzy, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot wykładany: Encyklopedia maszyn i urządzeń górniczych.

KOŁKOWSKI Ludwik, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Łódzkiej, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Technologia budowy maszyn.

KOWALSKI Grzegorz, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Wytrzymałość materiałów, mechanika.

MARYAŃSKI Tytus, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Kotły parowe, technologia paliwa, maszynoznawstwo.

MELZER Teodor, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot wykładany: Turbiny parowe.

MIODYŃSKI Jan, mgr inż., absolwent Politechniki Gdańskiej. Przedmiot wykładany: Bezpieczeństwo i higiena pracy.

RABSZTYN Józef, adkt mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, odznaczony Medalem 10-lecia Polski Ludowej. Przedmiot wykładany: Matematyka.

RUCZAJEWSKI Jan, mgr inż., absolwent Politechniki Gdańskiej. Przedmiot wykładany: Fizyka.

STALA Antoni, mgr inż., absolwent Politechniki Warszawskiej. Przedmiot wykładany: Encyklopedia maszyn i urządzeń hutniczych.

WILK Sławomir, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot wykładany: Teoria maszyn cieplnych.

PROWADZĄCY ĆWICZENIA

ADAMCZYK Roman, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z elektrotechniki.

BILNIK Czesław, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z obrabiarek.

BOLEK Karol, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.

CHMIELORZ Jerzy, st. asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.

CZERNER Andrzej, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Wrocławskiej. Przedmiot ćwiczeń: Projektowanie części maszyn.

- CWIK Remigiusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Projekty części maszyn.
- DANKMERYER Hugon, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z elektrotechniki.
- DŁOTKO Tadeusz, st. asyst. mgr, absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.
- GAWRYŚ Tadeusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika i wytrzymałość materiałów.
- HAUBRICH Kazimierz, mgr inż., absolwent Politechniki Lwowskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z elektrotechniki.
- KANIA Euzebiusz, st. asyst. mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Części maszyn, projektowanie części maszyn.
- KEMPNY Adam, st. asyst. mgr, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Przedmiot ćwiczeń: Fizyka.
- KOWAŁSKI Grzegorz, adkt mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Mechanika i wytrzymałość materiałów.
- KOZAKIEWICZ Mieczysław, mgr inż., absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego i Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z fizyki.
- KUKOMSKI Andrzej, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Matematyka.
- MAJDA Ireneusz, mgr, absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Chemia.
- MAZUR Leszek, inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Rysunek techniczny.
- MULARCZYK Władysław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Hydro i aeromechanika, pompy tłokowe i wirnikowe.
- NOSOWICZ Bogusław, mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z fizyki.
- PIETRZYK Zbigniew, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Teoria maszyn cieplnych.
- PLUCIŃSKI Tadeusz, asyst. inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Rysunek techniczny.
- POLEK Zygmunt, mgr inż., absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium z metaloznawstwa.
- SMROKOWSKI Andrzej, st. asyst. inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Chemia.
- SMURZYŃSKI Stanisław, asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.
- SOWIŃSKI Zbigniew, st. asyst. mgr inż., absolwent Politechniki Śląskiej. Przedmiot ćwiczeń: Geometria wykreślna.
- STRĄS Czesław, inż., absolwent Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przedmiot ćwiczeń: Laboratorium miernictwa warsztatowego.

STUDENCI I ABSOLWENCI

Miernikiem rozwoju Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach przekształconej w roku 1955 w studium Wieczorowe Politechniki Śląskiej, zlokalizowane nadal w Katowicach, są liczby, obrazujące stan ilościowy jej studentów w okresie 10-lecia, podane w tabeli 1.

Tabela 1

Rok szkolny	Razem studentów	w tym wydziały								
		Budown. Przem. i Ogólny	Inż.-Sanit.	Chemiczny		Elektryczny	Górnicy	Hutniczy	Mecha- niczny	Włókien- niczy
				Gliwice	Oświęcim					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1949/50	575	80	—	68	—	70	90	65	150	52
1950/51	1229	180	—	140	44	187	157	160	251	110
1951/52	1780	280	—	158	79	285	257	220	317	190
1952/53	2400	350	—	169	69	360	360	260	626	226
1953/54	2630	324	—	218	116	398	363	291	664	252
1954/55	2736	312	91	155	77	422	409	312	806	152
1955/56	2637	285	125	251	58	395	390	310	734	89
1956/57	2416	287	116	210	68	378	381	303	617	56
1957/58	2007	381	—	163	28	314	316	246	538	31
1958/59	1573	286	—	132	25	264	257	184	425	—
1959/60	1876	399	332	112	36	290	286	217	527	—

W pierwszym roku swego istnienia Uczelnia udostępniła zdobywanie wiedzy, a tym samym i podnoszenie kwalifikacji zawodowych 575 studentom. Spośród wydziałów istniejących w ramach Uczelni największą ilość studentów posiadał zawsze Wydział Mechaniczny, po nim dużą frekwencją cieszyły się stale Wydziały: Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, Elektryczny i Górniczy.

W następnym 1950/51 roku liczba studentów na skutek przyjęcia drugiego z kolei rocznika wzrasta już o 210%, przy czym w dalszym ciągu za-

równy w tym roku jak i przez cały okres 10-cio lecia przoduje ilościowo Wydział Mechaniczny. Wydziałowi temu przyznawano zawsze największy limit naboru studentów. Było to wywołane wielkim zapotrzebowaniem inżynierów mechaników przez wszystkie gałęzie przemysłu Śląska i Zagłębia. Dane cyfrowe przedstawia tabela 2.

Tabela 2

Ilość studentów przyjętych do Uczelni na pierwszy rok studiów w okresie od 1950 do 1959/60 r.

Rok szkolny	Razem przyjętych	w tym wydziały								
		Budown. Przem. i Ogólny	Inż.-Sanit.	Chemiczny		Elektryczny	Górnicy	Hutniczy	Mecha-niczny	Włókien-niczny
				Gliwice	Oświęcim					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1950	575	80	—	68	—	70	90	65	150	52
1950/51	753	100	—	92	44	108	120	95	180	58
1951/52	761	104	—	80	45	95	90	90	200	57
1952/53	760	110	—	75	—	118	130	60	200	67
1953/54	854	118	—	60	49	120	129	109	190	79
1954/55	891	107	—	60	—	128	175	146	218	57
1955/56	652	60	40	60	35	80	103	108	168	—
1956/57	646	84	30	60	—	88	114	90	180	—
1957/58	337	50	—	—	—	43	79	45	120	—
1958/59	320	56	—	—	—	48	59	52	105	—
1959/60	375	59	—	—	—	70	87	58	101	—

W roku akademickim 1950/51 odbyła się pierwsza rekrutacja na Oddziale Chemicznym w Oświęcimiu, stanowiącym część Wydziału Chemicznego Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej zlokalizowanego w Gliwicach.

Rekrutacja na ten Oddział Wydziału Chemicznego poczynając od roku 1952/53, odbywała się co dwa lata zgodnie ze zgłoszonym zapotrzebowaniem na inżynierów chemików i ustała w roku 1955/56.

Według opinii Ministerstwa Chemii zapotrzebowanie miało się stopniowo zmniejszać w następnych latach. Również w roku 1955/56 została wstrzymana rekrutacja kandydatów dla Wydziału Włókienniczego zlokalizowanego w Bielsku z powodu wyczerpania się kandydatów z tego terenu oraz z uwagi na ześrodkowanie studiów włókienniczych na Politechnice w Łodzi. W roku 1955/56 i w 1956/57 została dwukrotnie przeprowadzona rekrutacja dla Wydziału Inżynierii Sanitarnej początkowo wyłączonego z Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, jako odpowiednika Wydziału Inżynierii Sanitarnej w Gliwicach, a następnie z uwagi na niewielką ilość studentów złączonego ponownie z Wydziałem Budownictwa

Przemysłowego i Ogólnego, z pozostawieniem go jako oddziału specjalistycznego.

W roku 1954/55 liczba studentów przyjętych na uczelnię osiąga maksimum i wynosi 891 osób. Równocześnie daje się obserwować zjawisko wyrównywania się i stabilizowania proporcji liczebności poszczególnych wydziałów. Rok 1957/58 przynosi obniżenie ilości zrekrutowanych studentów do poziomu odpowiadającego aktualnej sytuacji w przemyśle i przewidywanego jej utrzymania w określonych granicach przez najbliższe lata.

Przy przeprowadzaniu rekrutacji władze uczelni zwracają zawsze uwagę na jak najlepszy dobór kandydatów na studia, stąd też wymagania egzaminatorów w odniesieniu do wiadomości teoretycznych i praktycznych kandydatów są duże.

Przeprowadzona w ten sposób rekrutacja daje rękojmię, że przyjęci do Uczelni kandydaci całkowicie spełniają warunki określone regulaminem studiów. Stosunek kandydatów w odniesieniu do ilości miejsc w poszczególnych latach i na poszczególnych wydziałach waha się od 2 do 4 kandydatów na jedno miejsce. W składzie ogólnym kobiety stanowią tylko mały odsetek, który zmienia się zależnie od wydziału i rodzaju studiów. Szczegółowe dane dotyczące ilości kobiet studiujących w okresie istnienia Uczelni zawiera tabela nr 3.

Skład socjalny studentów naszej Uczelni wskazuje od razu na rolę, jaką odgrywa ona od początku swego istnienia dla Górnego Śląska i Zagłębia. Studenci pochodzenia robotniczego stanowią większość jej słuchaczy — 68%, chłopskiego — 17,3%, reszta — 14,4% to studenci rekrutujący się z inteligencji pracującej.

Udział kobiet

Rok Szkolny	R a z e m			Wydz. BPiO			Wydz. Inż. Sanit			Wydz. Chemicz.		
	Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%
1	2	3	4	7	6	5	8	9	10	11	12	13
1950	575	42	7,3	80	9	11,3	—	—	—	68	16	23,5
1950/51	1229	76	6,2	180	14	8,0	—	—	—	140	30	21,0
1951/52	1780	86	4,8	280	17	6,0	—	—	—	237	47	20,0
1952/53	2400	88	3,7	330	13	3,9	—	—	—	238	46	19,4
1953/54	2630	92	3,5	324	16	5,0	—	—	—	334	37	11,1
1954/55	2736	117	4,3	312	20	6,4	91	5	5,5	232	48	20,7
1955/56	2637	123	4,7	285	22	7,7	125	8	6,3	309	53	17,2
1956/57	2416	138	5,7	287	17	5,9	116	15	13,0	278	56	19,5
1957/58	2013	121	6	284	21	7,4	87	12	12,4	197	40	20,3
1958/59	1596	93	5,9	286	34	11,9	—	—	—	180	38	21,1
1959/60	1876	195	10,4	399	56	14,0	—	—	—	148	31	21,0

Przytoczone wartości procentowe składu socjalnego studentów są średnimi danymi z okresu 10-lecia istnienia Uczelni. W poszczególnych latach proporcje te kształtują się według tabeli 4.

Podane poniżej cyfry są oparte na subiektywnej kwalifikacji pochodzenia społecznego każdego studenta, przy czym trzeba podkreślić, że przytoczone w tabeli porównania będą miały inny charakter z każdym następnym rokiem istnienia i rozwoju Polski Ludowej.

Dla pełniejszego scharakteryzowania przekroju liczbowego studentów Uczelni koniecznym jest podanie w procentach ilości studiujących Ślązaków i autochtonów, t.j. studentów związanych pochodzeniem z terenem Ziemi Odzyskanych i Śląska. Stan ten w procentach charakteryzuje tabela 5.

Jak wynika z poniższego zestawienia ilość studiujących Ślązaków wynosiła średnio 28%, a autochtonów około 5,3%. Liczba studiujących autochtonów jest jeszcze bardzo mała. Należy jednak podkreślić, że w miarę upływu lat rysuje się w Uczelni stały ilościowy wzrost studentów z terenu Śląska i Opolszczyzny, co jest objawem bardzo korzystnym, gdyż świadczy o stałym wzroście inteligencji technicznej spośród ludności miejscowej i rodzimej od wieków zaniedbanej i odsuwanej od zdobywania wiedzy technicznej.

W miarę upływu lat i oddalania się od okresu wojennego można zaobserwować zmiany w strukturze liczbowej studentów szczególnie w odniesieniu do średniej wieku.

W roku rozpoczęcia działalności Uczelni, t.j. w 1950 i w 1950/51 studenci w wieku powyżej 26 lat stanowili 71%, przyczym wielkość tej grupy wahała się w granicach koło 66% do roku 1957/58. W następnych latach t.j.

w studiach

Tabela 3

Wydz. Elektryczny			Wydz. Górniczy			Wydz. Hutniczy			Wydz. Mechan.			Wydz. Włókien.		
Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%	Razem	Kobiety	%
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
70	—	—	90	—	—	65	—	—	150	—	—	52	17	43
187	—	—	157	—	—	160	6	3,7	251	—	—	110	26	24
295	—	—	257	—	—	229	8	3,6	317	2	0,6	190	22	11,5
360	1	0,3	360	4	1,1	266	9	3,4	620	2	0,3	226	13	5,8
398	4	1,0	363	4	1,1	291	8	2,7	664	3	0,4	252	20	8,0
422	8	1,9	409	7	1,7	312	11	3,5	806	—	—	152	18	11,9
395	8	2,0	390	6	1,5	310	10	3,2	734	7	0,9	89	9	10,1
378	8	2,1	381	8	2,1	303	15	5,0	617	13	2,1	56	6	10,8
314	6	1,9	316	4	1,9	246	14	5,7	538	11	2,05	31	3	9,7
264	3	1,1	257	3	1,2	184	8	4,3	425	7	1,65	—	—	—
299	10	3,3	286	3	1,05	217	11	5,1	527	24	4,55	—	—	—

Tabela 4

Rok szkolny	Robotnicze %	Chłopskie %	Inteligencja %	Rzemieśnicze i inne %
1	2	3	4	5
1950	69,0	20,0	11,0	—
1950/51	71,0	19,0	10,0	—
1951/52	67,5	20,0	12,5	—
1952/53	68,0	19,0	13,0	—
1953/54	70,0	17,0	12,3	0,7
1954/55	69,0	17,2	13,0	0,8
1955/56	68,6	16,4	14,0	1,0
1956/57	69,1	15,8	14,2	0,9
1957/58	69,2	15,3	14,7	0,8
1958/59	68,0	12,1	18,8	1,1
1959/60	63,8	16,7	18,4	1,1

w roku 1958/59 i 1959/60 ilość studentów powyżej 26 lat spadła do 59%, stąd wniosek, że na terenie województwa katowickiego istnieje jeszcze poważna ilość ludzi w wieku powyżej 26 lat, którzy w dalszym ciągu stanowią rezerwę dla Uczelni w Katowicach.

Tabela 5

Lata szkolne	1950	1950/51	1951/52	1952/53	1953/54	1954/55	1955/56	1956/57	1957/58	1958/59	1959/60
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ślężacy	29	24	25	28	27	29,5	31	33,2	25,0	43,0	32,0
Autochtoni	3	2,2	2,3	2,7	3,0	4,5	5,0	6,2	7,7	12,3	9,0

Prowadzona statystyka wykazała, że w ogólnej liczbie studentów dominują absolwenci szkół zawodowych. Znacznie mniejszą grupę stanowią absolwenci szkół ogólnokształcących. Osobną grupę w ogólnej ilości studentów stanowili absolwenci Kursu Przygotowawczego prowadzonego w latach 1951—1955.

W 1953 roku mury Uczelni opuściło pierwszych 374 absolwentów spośród tych którzy w kwietniu 1950 roku rozpoczęli w niej naukę. Od tej chwili zastęp ich wzrastał co rok i w latach 1954—1958 ilość wychodzących absolwentów po uzyskaniu dyplomów wahała się w granicach od 572 do 457 rocznie.

W roku 1959 ilość wydanych dyplomów znacznie spadła, co było wynikiem stopniowego ograniczenia przez Uczelnię naboru zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego. Przyczyniło się do tego także wygaśnięcie działalności Wydziału Włókienniczego w Bielsku oraz brak akcji naboru na Oddziale Chemicznym w Oświęcimiu.

Ukończenie studiów pozwoliło jednym spośród naszych absolwentów na umocnienie swej pozycji na zajmowanych już w czasie studiów stanowiskach kierowniczych w przemyśle, innym na objęcie kierowniczych stanowisk w wielu zakładach pracy wielkiego przemysłu Okręgu Śląskiego. Ilość absolwentów według specjalności w poszczególnych latach przedstawia tabela 6.

Tabela 6

Absolwenci w poszczególnych latach

Rok	Ogółem	W y d z i a ł						
		Budownictwo i Inż. Sanit.	Chemiczny	Elektryczny	Górnicy	Hutniczy	Mechaniczny	Włókienniczy
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1953	374	54	47	55	44	32	104	38
1954	573	71	12	91	78	65	119	37
1955	532	71	80	77	57	39	138	64
1956	608	79	56	91	107	63	154	58
1957	445	80	57	47	54	65	117	25
1958	457	90	38	68	65	79	88	29
1959	202	8	24	61	25	—	94	—
Razem	3191	453	410	490	430	343	812	251

Ukończenie studiów ułatwiło również absolwentom pracę nad rozwiązywaniem trudnych praktycznych zagadnień życia codziennego, umożliwiło im dalszy awans społeczny. Biorąc pod uwagę fakt, że większość absolwentów zatrudniona jest bezpośrednio w produkcji, można otwarcie powiedzieć, że dotychczasowa działalność Uczelni wpływa bezwzględnie na podniesienie kwalifikacji technicznych pracowników przemysłu, przyczynia się do zwiększenia potencjału produkcyjnego zakładów przemysłu śląskiego oraz przygotowuje kadry techniczne do rozwiązywania zagadnień związanych z postępowaniem technicznym.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO I OGÓLNEGO

Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego powstał w kwietniu 1950 roku wraz z innymi Wydziałami Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej NOT w Katowicach.

Powstanie Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego spowodowane zostało wielkim zapotrzebowaniem na inżynierów budowlanych, których brak dał się odczuć w związku z szybkim tempem odbudowy i rozbudowy śląskiego przemysłu.

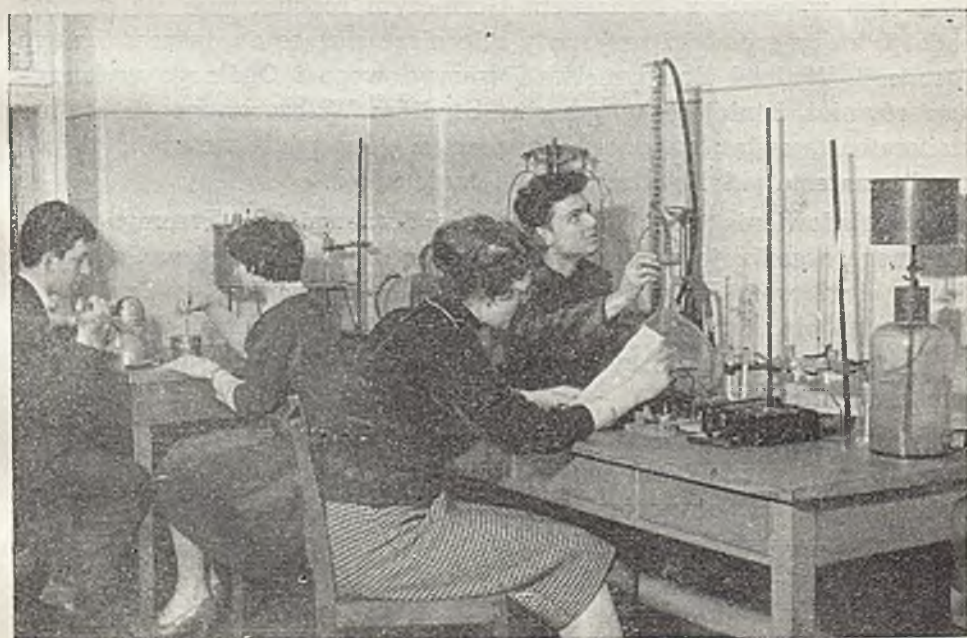
Napływające do śląskich zakładów przemysłowych liczne rzesze ludności z różnych stron Polski, zwłaszcza zaś ludności wiejskiej, wymagały dostarczenia im wielkiej ilości izb mieszkalnych, co powodowało wzrost zapotrzebowania na fachowe siły techniczno-inżynierskie w budownictwie mieszkalnym. W organizowaniu Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego duże zasługi położył pierwszy dziekan Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego mgr inż. Stanisław Będź.

Na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego utworzono następujące specjalizacje: budownictwa ogólnego, konstrukcji żelbetowych, konstrukcji stalowych oraz inżynierii sanitarnej. W roku akademickim 1956/57 oraz 1957/58 prowadzono dwa odrębne Wydziały: Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego ze specjalizacjami — konstrukcje żelbetowe i konstrukcje stalowe oraz Wydział Inżynierii Sanitarnej ze specjalizacjami — wodociągowo-kanalizacyjną i ogrzewczo-wentylacyjną. Od 1958/59 r. akad. Wydział Inżynierii Sanitarnej połączono z Wydziałem Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, tworząc specjalizacje: konstrukcji budowlanych i instalacji sanitarnych.

Kadra nauczająca na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego została skompletowana już w semestrze zimowym 1950/51 roku akademickiego. Rekrutowała się ona spośród pracowników bądź przemysłu, bądź Politechniki Śląskiej i w miarę wzrostu lat studiów była liczbowo uzupełniana. Wykładowcy-inżynierowie z przemysłu mieli długoletnią praktykę, doświadczenie oraz lepszą znajomość warunków pracy studentów w zakładach przemysłowych, aniżeli inni wykładowcy.

Fragment pracowni fizycznej

Studenci podczas ćwiczeń w pracowni chemicznej

Profesorowie i asystenci z Politechniki Śląskiej odznaczali się gruntowną wiedzą teoretyczną i znajomością metod pracy naukowej. Te dwie grupy wykładowców uzupełniały się wzajemnie.

Liczebność grona naukowego pracującego na Wydziale w ciągu 10 lat kształtowała się, w zależności od ilości studentów, dosyć równomiernie, tak że z obsady 12—16 osobowej w 1950 roku, doszła obecnie do 40 samodzielnych i pomocniczych pracowników nauki, a mianowicie: 8 z Politechniki Śląskiej, 17 pracowników z przemysłu oraz 15 etatowych pracowników Studium Wieczorowego, z tego 7 własnych pracowników Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego.

Ilość studentów zapisanych na I semestr Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego w latach 1950 — 1960 wahała się od 100—118 osób. Stosunek kandydatów przyjętych do zgłaszających się do egzaminu wstępnego wynosił przeciętnie 1 : 2. Cyfra ta charakteryzuje zaplecze, na jakie może liczyć Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego w swej pracy.

Studenci Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego korzystają z laboratoriów Politechniki Śląskiej w Gliwicach i odbywają tam ćwiczenia z chemii sanitarnej. W ramach Studium Wieczorowego organizuje się obecnie zaczątek gabinetu budownictwa ogólnego, gdzie gromadzi się materiały budowlane i tablice dydaktyczne do nauki budownictwa ogólnego.

Prócz tego wspólnie z Wydziałem Górniczym rozbudowuje się gabinet geodezji, który gromadzi przyrządy miernicze służące do ćwiczeń i zajęć z geodezji. Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego wykorzystuje również istniejące w gmachu Studium Wieczorowego pracownie i laboratoria, zwłaszcza do nauki przedmiotów podstawowych: fizyki, chemii, matematyki i wytrzymałości materiałów.

Dla upogładowienia nauki na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego organizuje się wycieczki: np. do zapory wodnej w Goczałkowicach, do Nowej Huty i zakładów prefabrykacyjnych w Czyżynach pod Krakowem, do Zakładów Koksowniczych w Zabrze, do budowy oczyszczalni ścieków w Ligocie itp. Wycieczki cieszą się dużym uznaniem studentów.

Ogólne dyplomy inżynierów budowlanych i sanitarnych otrzymały 453 osoby, w tym z wynikiem bardzo dobrym 111 osób, dobrym 216 osób. Wielu spośród absolwentów Wydziału Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego zajmuje kierownicze stanowiska w przemyśle budowlanym np. jako dyrektorzy przedsiębiorstw budowlanych, naczelnicy inżynierowie, kierownicy budów itp.

WYDZIAŁ CHEMICZNY

Wydział Chemiczny od powstania Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej został umieszczony w Gliwicach. Było to spowodowane faktem, że studia chemiczne mają charakter laboratoryjny i że w Gliwicach, które w tym czasie były ośrodkiem polskiej chemii, istniały możliwości (zarówno techniczne jak i kadrowe) lokalizacji studiów.

Wspólnym wysiłkiem Wydziału Ekonomicznego Komitetu Miejskiego PZPR, Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej oraz przedstawicieli przemysłu chemicznego, opracowano programy nauczania. Na pomieszczenie Wydziału przeznaczono część pomieszczeń Technikum Chemicznego dla Wysuniętych Robotników w Gliwicach.

W październiku 1953 roku dzięki staraniom ówczesnego Rektora Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej prof. dr inż. Wł. Kuczewskiego Politechnika Śląska umożliwiła Wydziałowi Chemicznemu korzystanie z sal wykładowych i laboratoriów oraz odstąpiła pomieszczenie dla administracji Wydziału w gmachu Politechniki.

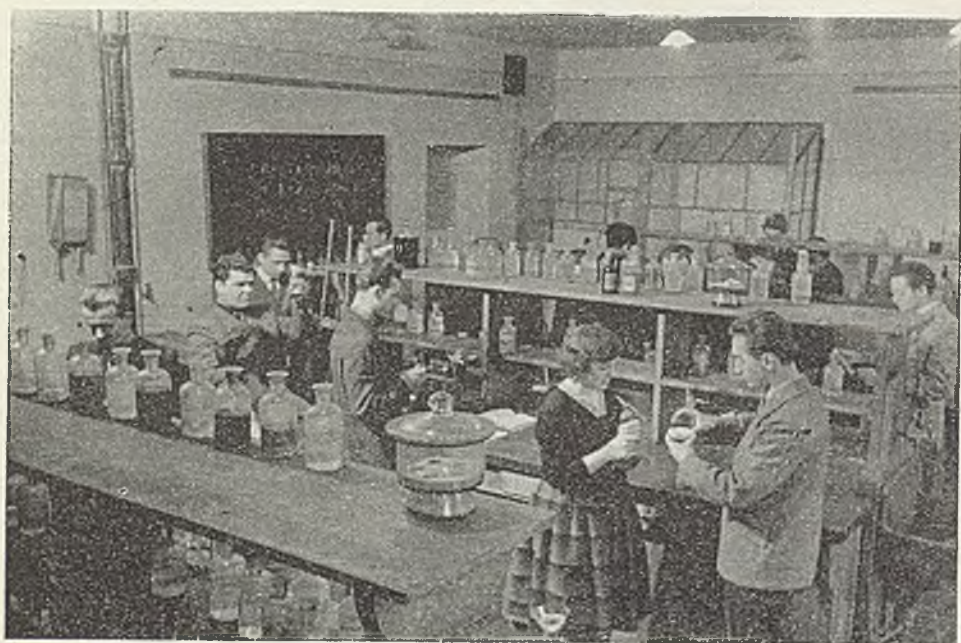
Większość wykładowców i asystentów rekrutowała się spośród profesorów i asystentów Politechniki co zapewniało odpowiedni poziom nauczania. Na Wydziale Chemicznym w początkowym okresie prowadzono następujące specjalizacje:

- technologia związków azotowych,
- technologia kwasu siarkowego,
- technologia przeróbki chemicznej węgla,
- technologia koksownictwa i gazownictwa,
- technologia barwników i półproduktów.

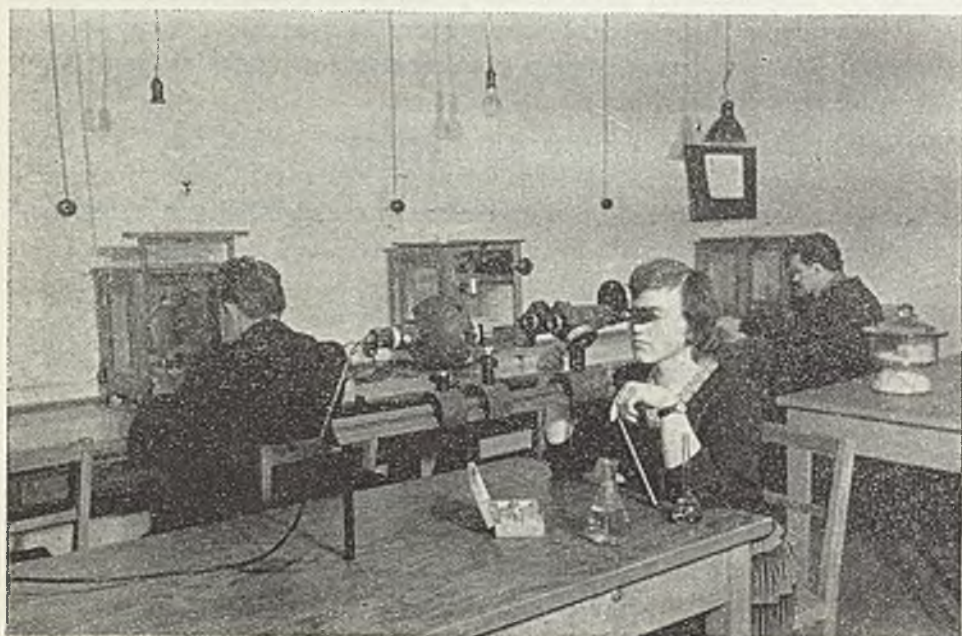
Obecnie na Wydziale prowadzone są dwie szersze specjalizacje:

- technologia nieorganiczna,
- technologia chemiczna organiczna z podziałem na dwie grupy:
  - a) technologia barwników i półproduktów,
  - b) technologia chemicznej przeróbki węgla.

Studenci podczas ćwiczeń w pracowni chemicznej

Studenci podczas ćwiczeń w pracowni chemicznej

Studenci podczas ćwiczeń w pracowni chemicznej

Pracownia pomiarów cieplnych

W wyniku reorganizacji Wieczorowych Szkół Inżynierskich Wydział Chemiczny WSI wszedł w skład Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej z dniem 1 stycznia 1956 roku.

Dotychczasowe Studium inżynierskie zostało przekształcone w 6-letnie studium magisterskie — i takim jest do chwili obecnej. 10-lecie Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej zastaje Wydział Chemiczny w stadium likwidacji. Od 3 lat nie ma naboru na pierwszy rok, a obecnie jest prowadzony 4 i 5 rok z ilością 82 studentów. Stanowi to jedynie smutne wspomnienie z poprzednich lat, kiedy Wydział liczył 240 studentów. Nabór na studia chemiczne przedstawia się w poszczególnych latach następująco:

1950	—	69	studentów
1950/51	—	92	„
1951/52	—	80	„
1952/53	—	75	„
1953/54	—	60	„
1954/55	—	60	„
1955/56	—	60	„

Zaznaczyć należy, że nabór został wstrzymany decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego, a nie brakiem kandydatów. Obecnie stale zgłaszają się indywidualni kandydaci oraz dyrekcje zakładów pracy, zainteresowane podnoszeniem kwalifikacji swoich pracowników, pytając o nabór na Wydział Chemiczny dla pracujących. Trzeba podkreślić, że w ramach obecnego Studium Wieczorowego jedynie studia chemiczne są prowadzone na stopniu magisterskim.

Również na Wydziale Chemicznym Rada Wydziału przekazała Studium Wieczorowemu prowadzenie Studium Magisterskiego dla Pracujących, uwzględniając ściśle powiązania kadrowe i lokalowe chemicznych studiów wieczorowych i dziennych.

W ciągu 10-lecia Wydział Chemiczny może zapisać na swoje dobro znaczne osiągnięcia. Dowodem tego jest duża ilość uzyskanych dyplomów, wysokie stanowiska zajmowane przez naszych wychowanków i dobra opinia zakładów pracy o ich przygotowaniu technicznym.

Podkreślić należy również, że mimo ciężkich warunków łączenia pracy zawodowej z nauką, nasi absolwenci pragną dalej podnosić swoje kwalifikacje. Świadczy o tym fakt, że spośród studentów Studium Magisterskiego dla Pracujących (trwającego 2,5 roku) ponad 90% stanowią nasi absolwenci z dyplomem inżyniera.

Ilość uzyskanych dyplomów na Wydziale Chemicznym wynosi 282 bez Oddziału w Oświęcimiu z czego z wynikiem bardzo dobrym jest 55, a z wynikiem dobrym 125. Większość prac dyplomowych powiązana była z zagadnieniami ważnymi dla przemysłu. Szereg z nich zostało opracowanych wzorowo i ocenionych wynikiem bardzo dobrym. Wiele opracowań znalazło zastosowanie w przemyśle.

Wydział Chemiczny w Gliwicach korzysta z następujących laboratoriów:

1. Laboratorium analizy jakościowej,
2. Laboratorium analizy ilościowej,
3. Laboratorium chemii fizycznej,
4. Laboratorium analizy technicznej,

oraz z pracowni specjalistycznych technologii nieorganicznej, organicznej i koksowniczej.

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

Wydział Elektryczny powstał wraz z powołaniem do życia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach w roku 1950, jako jeden z pięciu wydziałów mieszczących się w budynku byłych Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych przy ul. Krasińskiego. Organizację Wydziału podejmuje z początkiem 1950 roku mgr inż. Bonifacy Pietranek — dyrektor Departamentu Energo-Mechanizacji Górnictwa tak, że I-szy semestr rozpoczyna studia już w kwietniu 1950 roku.

Program studiów na Wydziale Elektrycznym oparto na programie Politechniki Śląskiej w Gliwicach dla studiów inżynierskich. Przewidywał on następujące specjalności:

1. Elektroenergetyka przemysłowa,
2. Sieci elektryczne,
3. Maszyny elektryczne,
4. Teletransmisja — przejściowo przez okres 2 lat.

Szczegółowe programy nauczania opracowali wykładowcy poszczególnych przedmiotów, a następnie zatwierdziła je Rada Wydziału. Od września 1950 roku praca Wydziału zostaje rozszerzona.

Rozpoczynają się wykłady na nowym I-szym semestrze i istnieje już semestr II-gi. Okres ten był szczególnie ciężki ze względu na brak sal wykładowych oraz pełnej obsady wykładowców i asystentów. W dalszym ciągu angażuje się nowych wykładowców, przy czym wykłady z przedmiotów praktycznych powierza się przeważnie pracownikom z przemysłu, posiadającym dużą praktykę i doświadczenie.

Mimo trudnych warunków Wydział rozwijał się pomyślnie. Było to zasługą nie tylko samych organizatorów i wykładowców, ale także i studentów, których pełna frekwencja na wykładach i upór w dążeniu do zdobycia wiedzy zachęcały wszystkich pracowników Wydziału do największych wysiłków.

W roku 1952 Wydział otrzymuje jednolitą siatkę godzin programowych dla Wieczorowych Szkół Inżynierskich, ustaloną na Zjeździe Rektorów w dniu 25. IV. 1952 roku.

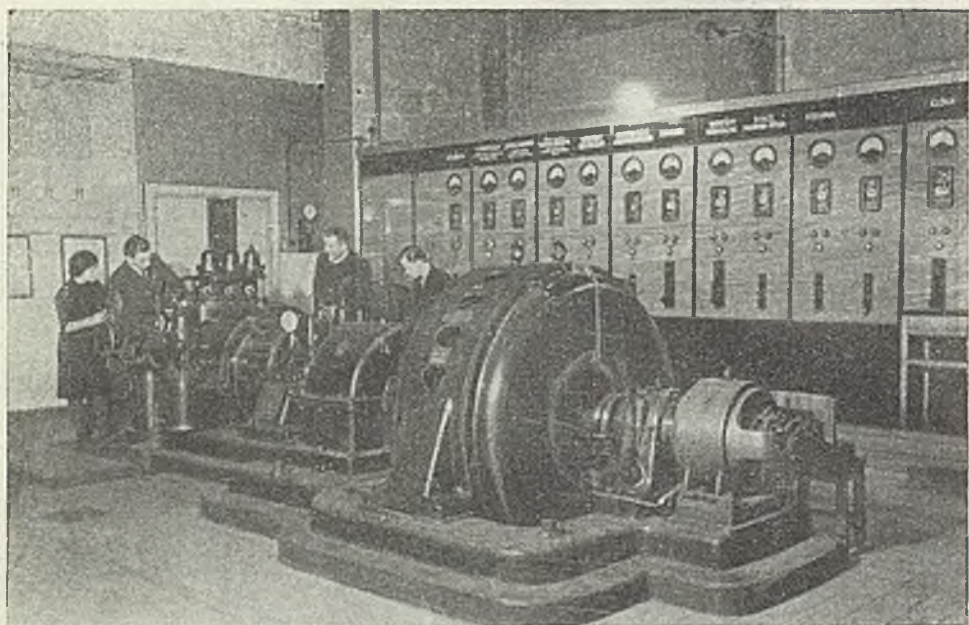

Laboratorium miernictwa elektrycznego

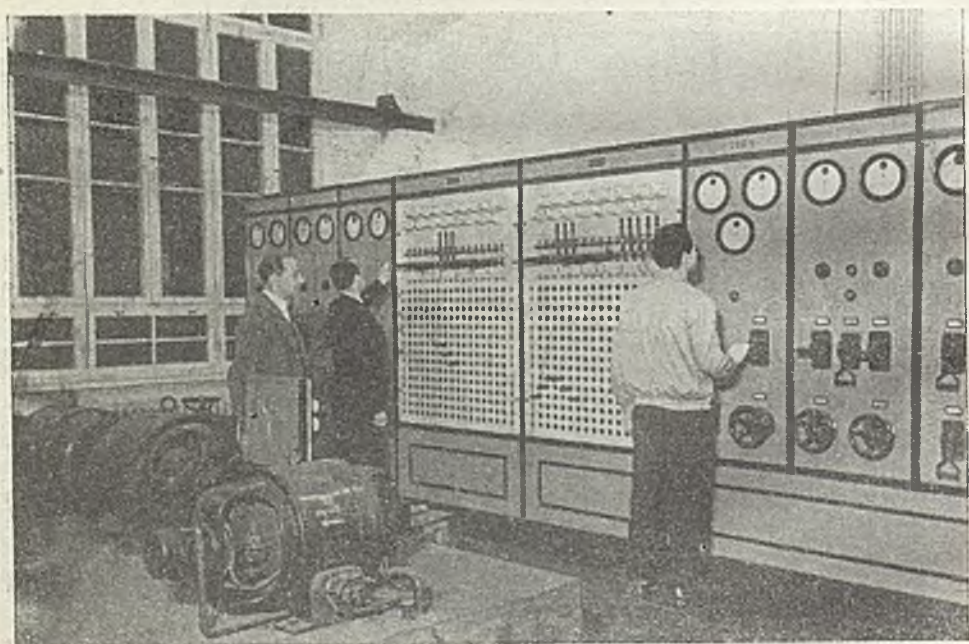

Laboratorium miernictwa elektrycznego

Studenci podczas ćwiczeń w siłowni

Laboratorium maszyn elektrycznych

Praca Wydziału jest już w dużej mierze ustabilizowana, ale trudności piętrzą się nadal. Starsze lata studiów wymagają laboratoriów i różnorodnych pomocy naukowych. Dzięki pomocy Rektoratu, Wydział uzyskuje zezwolenie na korzystanie z laboratoriów Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach oraz z laboratoriów Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Z laboratoriów tych studenci korzystają do chwili obecnej. Należy tu także podkreślić duże zasługi wykładowców z przemysłu i samych studentów, dzięki którym laboratoria Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych zostały wzbogacone dalszymi eksponatami i przyrządami pomiarowymi, uzyskanymi z zakładów przemysłowych.

Studenci Wydziału Elektrycznego korzystają z następujących laboratoriów:

I. Laboratoria Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach:

1. Laboratorium Miernictwa Elektrycznego,
2. Laboratorium Maszyn Elektrycznych,
3. Laboratorium Fizyczne.

II. Laboratoria Politechniki Śląskiej w Gliwicach:

1. Laboratorium Wysokich Napięć,
2. Laboratorium Elektroenergetyczne.

III. Laboratorium Politechniki Wrocławskiej:

1. Laboratorium Urządzeń Teletransmisyjnych.

W roku 1953 uzyskują dyplomy inżynierów-elektryków pierwsi absolwenci Wydziału w liczbie 102. Napływ kandydatów na jedno miejsce wynosił przeciętnie 2:1. Obecnie prowadzone są na Wydziale dwie specjalizacje a mianowicie:

1. elektroenergetyka przemysłowa,
2. sieci elektryczne.

Specjalizacji maszyny elektryczne i teletransmisja nie prowadzi się z uwagi na brak kandydatów.

Tak wygląda w skrócie okres dziesięciu lat żmudnej i pionierskiej pracy, dzięki której Wydział Elektryczny dał dla przemysłu 490 inżynierów elektryków.

WYDZIAŁ GÓRNICZY

Wydział Górniczy został utworzony w roku 1950 w momencie organizacji Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej.

Na wydziale tym prowadzone są następujące grupy specjalizacyjne:

1. eksploatacja złóż,
2. mechanizacji górnictwa,
3. miernictwa górniczego

Organizatorem Wydziału i jego pierwszym dziekanem był doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyn.

Wykładowcy rekrutowali się bądź z pracowników naukowych Politechniki Śląskiej, (głównie dla przedmiotów podstawowych), bądź z przemysłu dla przedmiotów zawodowych.

Na Wydziale Górniczym istnieją zorganizowane następujące gabinety i laboratoria:

1. gabinet B.H.P.,
2. gabinet miernictwa górnictwa,
3. gabinet geologii,
4. laboratorium chemiczne.

Laboratorium chemiczne stanowią trzy pracownie:

    pokój wagowy, dwa magazyny oraz salka wykładowa.

Studenci korzystają także z ośrodka ćwiczebnego maszyn górniczych w Zabrze należącego do Ministerstwa Górnictwa i Energetyki oraz pracowni i laboratoriów Politechniki Śląskiej dla geologii węgla, przeróbki mechanicznej oraz mineralogii i petrografii.

Ćwiczenia praktyczne z zakresu miernictwa górniczego prowadzone są w kopalni ćwiczebnej w Zabrze.

Wykładowcy Wydziału opracowali następujące skrypty:

- z-prof. mgr Władysław Miedniak — „Matematyka”,
- z-prof. mgr inż. Zygmunt Mohr — „Chemia”,
- z-prof. mgr inż. Jerzy Szymański — „Pompy i rurociągi”.

Zajęcia w gabinecie BHP Wydziału Górniczego

Zajęcia w gabinecie BHP Wydziału Górniczego

Główną bazę rekrutacyjną dla Wydziału Górniczego stanowią kopalnie węgla, zwłaszcza należące do Dąbrowskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego.

Napływ kandydatów na jedno miejsce na Wydziale Górniczym wyniósł przeciętnie 3—1.

Program nauczania dla studentów zapisanych w roku 1950/51 obejmował 6 semestrów.

Dla studentów zapisanych w latach 1951/52 i 1952/53 — 7 semestrów, zaś od roku 1953/54 do 1955/56 włącznie 8 semestrów.

Program studiów dla studentów zapisanych w następnych latach obejmuje 9 semestrów.

Pierwsi studenci przystąpili do egzaminu dyplomowego w roku 1953. Egzamin dyplomowy złożyło 44 studentów, w tym z wynikiem bardzo dobrym 19, dobrym 20, dostatecznym 5 studentów.

Ogółem w ciągu 10 lat wydano 430 dyplomów z tytułem inżyniera górnika, w tym ze specjalizacją:

1. eksploatacji złóż — 191
2. mechanizacji górnictwa — 172
3. miernictwa górniczego — 67

WYDZIAŁ HUTNICZY

Wydział Hutniczy powstał w roku 1950. Jego zadaniem było kształcenie inżynierów w zakresie potrzeb hutnictwa. Zgodnie z założeniami Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej studia obejmowały pogłębienie wiedzy teoretycznej przy wykorzystaniu doświadczeń wiedzy praktycznej, nabytych w zakładach pracy.

Pierwsze specjalizacje Wydziału, podyktowane ówczesnymi potrzebami przemysłu, obejmowały:

1. Kierunek metalurgiczny (wielkopiecownictwo i stalownictwo),
2. „ technologiczny (walcownictwo, kuźnictwo, ciągarstwo),
3. „ konstrukcyjny (budowa maszyn i urządzeń hutniczych),
4. „ obróbka cieplna i metaloznawstwo.

Kierunki te utrzymały się tylko do roku 1953, tzn. do chwili wypuszczenia pierwszych absolwentów z uczelni. Następne lata rozszerzyły zakres specjalizacji typowo hutniczych, a wyeliminowały te kierunki, które prowadzone były na innych wydziałach. Do roku 1955 prowadzone były kierunki:

1. stalownictwo,
2. wielkopiecownictwo,
3. kuźnictwo,
4. walcownictwo,
5. odlewnictwo.

Po roku 1955, tzn. od chwili wprowadzenia studiów magisterskich i ograniczenia wysokości naborów na pierwsze lata, ilość specjalizacji ograniczono, łącząc ze sobą stalownictwo z wielkopiecownictwem oraz walcownictwo z kuźnictwem. Do chwili obecnej Wydział prowadzi kierunki:

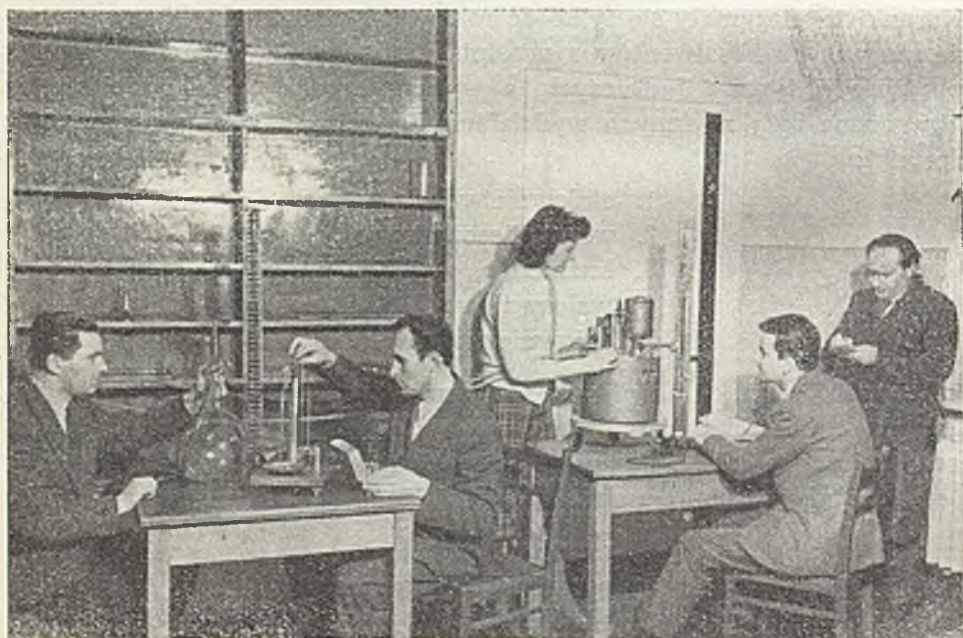
1. metalurgiczny,
2. przeróbki plastycznej,
3. odlewnictwo.

Organizatorem Wydziału Hutniczego i jego pierwszym dziekanem był mgr inż. Antoni Kiersnowski. W roku 1957 Wydział Hutniczy został po-

Laboratorium pomiarów maszyn ciepłych

Pomiary ciepłe w pracowni fizycznej

łączony decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z Wydziałem Mechanicznym, stając się kierunkiem hutniczym w Wydziale Mechaniczno-Hutniczym.

Z uwagi na słabe powiązanie programowe obydwu tych kierunków korzyści, przewidywane z połączenia Wydziałów Hutniczego i Mechanicznego, nie zostały osiągnięte, wobec czego Senat Politechniki Śląskiej uchwałą z dnia 13 lutego 1960 roku zdecydował ponowne utworzenie samodzielnego Wydziału Hutniczego.

W początkowym okresie istnienia Wydziału Hutniczego większość wykładowców rekrutowała się z przemysłu. Z biegiem czasu wzrastała ilość wykładowców z Politechniki Śląskiej i Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. W chwili powstania Wydziału brak było warunków do prowadzenia ćwiczeń, z biegiem czasu powstały i zostały wyposażone następujące laboratoria:

1. metaloznawstwa i obróbki cieplnej.

2. odlewnictwa z badaniem mas formierskich, modelarnią i formiernią. Ćwiczenia z fizyki, chemii, elektroniki, bhp i inne odbywają się w pracowniach i laboratoriach, zorganizowanych przy innych wydziałach. Stan liczbowy studentów na Wydziale w latach 1950/60 wahał się między 65—312 osób. Napływ kandydatów na Wydziale Hutniczym na jedno miejsce przeciętnie wynosił 2—1. Pierwsi studenci przystąpili do egzaminu dyplomowego w roku 1953. Wydano 32 dyplomy.

Ilość dyplomów wydanych w ciągu 10 lat istnienia Uczelni wynosiła 343, z tego wg specjalizacji:

metalurgia	— 65
przeróbka plastyczna	— 155
stalownictwo	— 49
odlewnictwo	— 48
inne	— 36

Absolwenci Wydziału Hutniczego zatrudnieni są między innymi na następujących stanowiskach w przemyśle: kierowników działów wielkich pieców, stalowni, walcowni, kierowników zakładów odlewniczych, zakładów rafinerii metali itp.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Wydział Mechaniczny został utworzony w 1950 roku, jako jeden z podstawowych Wydziałów Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej.

Z chwilą powstania Wydziału zostały utworzone następujące grupy specjalizacyjne:

1. technologia produkcji narzędzi,
2. konstrukcja maszyn dźwigowych i urządzeń budowlanych,
3. siłownie ciepłe,
4. konstrukcja maszyn i urządzeń górniczych,
5. mechaników górniczych,
6. mechaników samochodowych.

Powyższy podział zachował się aż do ukończenia uczelni przez studentów z pierwszego i drugiego naboru, t. zn. do roku 1954. W następnych latach słuchacze studiowali już tylko na czterech grupach specjalizacyjnych, a mianowicie:

1. technologii budowy maszyn górniczych,
2. technologii budowy maszyn hutniczych,
3. siłowni ciepłych,
4. konstrukcji i urządzeń górniczych.

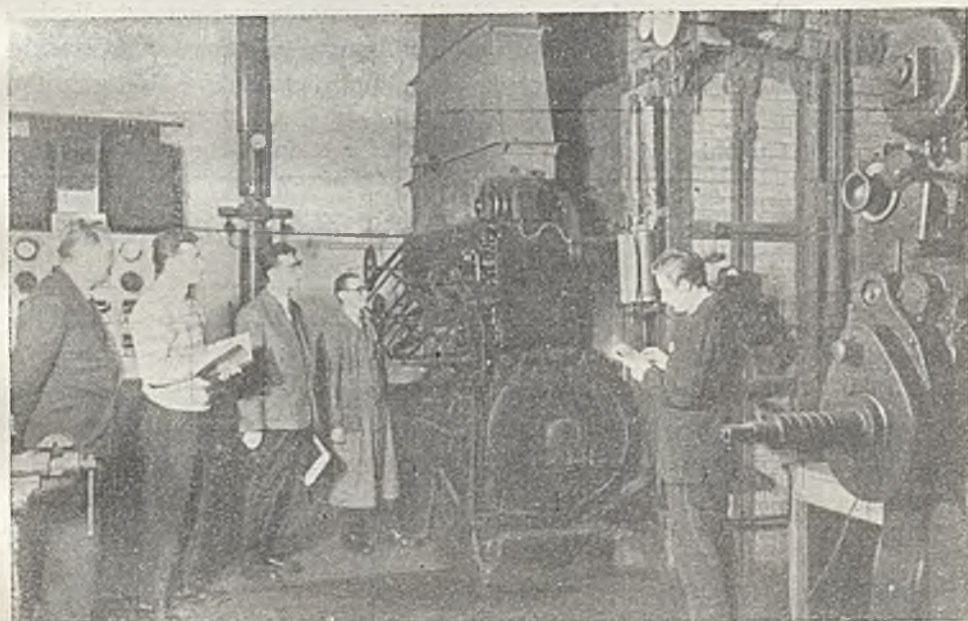
Specjalizacja technologia budowy maszyn hutniczych została wkrótce po otwarciu Wydziału Mechanicznego przekształcona na kierunek: technologii budowy maszyn. Powyższy podział na grupy specjalizacyjne został zachowany aż do chwili przekształcenia studiów I-go stopnia w studia magisterskie. W owym czasie dokonano rewizji celowości istnienia dotychczasowych grup specjalizacyjnych i ustalono, jako bardziej dostosowany do potrzeb przemysłu i do pracy zawodowej studentów podział na następujące grupy:

- a) technologia budowy maszyn,
- b) gospodarka cieplna w zakładach przemysłowych,
- c) konstrukcja maszyn ciężkich.

Podział ten obowiązuje do chwili bieżącej. W czasie istnienia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej Wydział posiadał dwa oddziały terenowe:

Studenci podczas ćwiczeń w pracowni pomiarów ciepłych

Pomiary ciepłe w kotłowni

w Bielsku i Sosnowcu. Oddział w Bielsku powstał we wrześniu 1950 roku i obejmował dwie grupy specjalizacyjne:

1. technologię budowy maszyn,
2. siłownie ciepłe.

Oddział przeprowadzał trzykrotnie nabór i w końcu roku akademickiego 1957/58 uległ likwidacji. Oddział w Sosnowcu został utworzony we wrześniu 1951 roku przy Hucie Miłowice i posiadał jeden kierunek specjalizacyjny — przeróbkę plastyczną. Oddział po dwu latach istnienia został przeniesiony do Katowic, a następnie włączony do grupy specjalizacyjnej — technologia budowy maszyn.

W roku 1957 postanowieniem Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego Wydział Mechaniczny został złączony z Wydziałem Hutniczym pod wspólną nazwą: Wydział Mechaniczno-Hutniczy i posiadał dwa kierunki studiów:

- a) mechaniczny,
- b) hutniczy.

Odrębna specyfika poszczególnych kierunków uniemożliwia jednak wspólne prowadzenie wykładów dla obu kierunków.

W roku 1959/60 został utworzony Oddział w Kędzierzynie ze specjalizacją — technologia budowy maszyn.

Organizatorem Wydziału Mechanicznego i jego pierwszym dziekanem był mgr inż. Antoni Bura. On to dokonał doboru kadry nauczającej i zorganizował administrację Wydziału. Większość wykładowców pochodziła z przemysłu. W miarę powiększenia się ilości semestrów i wzrostu liczbowego kadry nauczającej sytuacja uległa zmianie w kierunku zwiększenia udziału samodzielnych i pomocniczych pracowników nauki z Politechniką

Wykaz zmian w składzie wykładowców w ciągu 10-ciu lat

Rok	Ogółem ilość wykładowców	W tym *) z Politechniki Śląskiej	Z innych uczelni	Z przemysłu
1	2	3	4	5
1950/51	12	3	1	8
1951/52	33	10	2	21
1952/53	62	25	4	33
1953/54	63	36	4	23
1954/55	62	42	4	16
1955/56	51	33	4	14
1956/57	42	29	2	11
1957/58	37	27	2	8
1958/59	29	28	1	0
1959/60	33	30	2	1

*) W liczbie wykładowcy z Politechniki Śląskiej od roku akademickiego 1953/54 ujęci są również wykładowcy etatowi Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej.

Śląskiej. Podstawowy przedmiot teoretyczny — matematyka został powierzony samodzielnym i pomocniczym pracownikom nauki Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

Wydział Mechaniczny posiada zorganizowany:

1. gabinet części maszyn ze zbiorami części maszyn oraz innymi pomocami naukowymi jak tablice, katalogi, podręczna biblioteka
2. laboratorium maszyn cieplnych obejmujące:
  - a) laboratorium paliw
  - b) laboratorium wodne
  - c) halę maszyn i urządzeń cieplnych oraz siłownię z kotłownią
3. halę obrabiarek umożliwiającą prowadzenie ćwiczeń z obróbki skrawaniem i z obrabiarek.

Poza tym studenci korzystają ze znajdujących się w gmachu laboratoriów:

fizyki,
chemii,
elektrotechniki,
metalografii,
oraz z gabinetu B.H.P.

Ćwiczenia z miernictwa warsztatowego narzędzi skrawających oraz wytrzymałości materiałów przeprowadzane są w laboratoriach Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Liczba studentów Wydziału w poszczególnych latach 1950—1960, wahała się od 150—806 osób. Na jedno miejsce na Wydziale Mechanicznym zgłasza się przeciętnie 3 kandydatów. Pierwsi studenci przystąpili do egzaminu dyplomowego po ukończeniu 6-ciu semestrów w roku 1953. Na 110 dyplomantów zdało egzamin 106, w tym 33 z wynikiem bardzo dobrym, 50 z wynikiem dobrym, 23 z wynikiem dostatecznym.

W roku 1954 do egzaminu przystąpili studenci po 3^{1/2} letnich studiach, a w latach następnych po 4-ro letnich studiach.

W ciągu 10 lat wydano dyplomów inżyniera 814, w tym ze specjalizacją:

1. technologia produkcji narzędzi	— 24
2. technologia budowy maszyn	— 463
3. konstrukcja maszyn górniczych	— 38
4. siłownie cieplne	— 147
5. konstrukcja urządzeń dźwigowych i maszyn budowlanych	— 59
6. konstrukcja maszyn ciężkich	— 57
7. mechanizacja górnictwa	— 20
8. mechanika samochodowa	— 23

Absolwenci Wydziału zajmują w przemyśle między innymi następujące stanowiska: kierowników wydziałów, głównych mechaników, dyrektorów przedsiębiorstw, naczelnych inżynierów, szefów produkcji.

WYDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Uruchomienie przemysłu włókienniczego w okręgu bielsko-bialskim napotykało po wojnie światowej na bardzo poważne trudności nie tylko z powodu bardzo dużego zdewastowania fabryk, ale również wskutek całkowitego prawie braku kwalifikowanej kadry inżynieryjno-technicznej.

W okresie międzywojennym na żadnej z politechnik krajowych nie było wydziału włókienniczego. Jedynie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Warszawskiej istniała możliwość specjalizowania się w zakresie włókiennictwa.

Zainteresowanie tym kierunkiem studiów nie było jednak zbyt wielkie, gdyż przemysł włókienniczy opanowany był przeważnie przez kapitał obcy, który niechętnie dopuszczał Polaków na stanowiska kierownicze, obsadzone przeważnie przez obcokrajowców. Większość tych fachowców wycofała się z kraju razem z wojskami okupacyjnymi. Poza tym w okresie okupacji nie było dla Polaków praktycznie żadnych możliwości studiowania w jakimkolwiek kierunku.

Pierwszy w Polsce Wydział Włókienniczy zorganizowany już w roku 1945 na Politechnice Łódzkiej nie był w stanie zaspokoić zapotrzebowania przemysłu włókienniczego na kwalifikowaną kadrę inżynierską, co specjalnie dawało się odczuć w bielsko-bialskim okręgu przemysłowym. W związku z tym inicjatywa Naczelnej Organizacji Technicznej, idąca w kierunku organizowania Wieczorowych Szkół Inżynierskich, spotkała się z jak największym uznaniem ze strony społeczeństwa, gdyż dla chętnych stwarzała możliwości pogłębienia i rozszerzenia wiadomości fachowych, względnie ukończenia studiów przerwanych wojną.

Na apel miejscowego Oddziału NOT w Bielsku-Białej zgłosili się licznie przede wszystkim byli wychowankowie Państwowej Szkoły Przemysłowej w Bielsku, którym dane było wyjść cało z drugiej wojny światowej i którzy z zapałem zabrali się do odbudowy przemysłu włókienniczego.

Organizatorzy Wydziału Włókienniczego w Bielsku-Białej w osobach: inż. Zbigniewa Łozy, inż. Karola Habli, inż. Leona Unickiego i Dyrektora Technikum Włókienniczego inż. Adolfa Elsnera napotkali na naj-

zyczliwsze ustosunkowanie się do ich zamiarów grona organizatorów Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach.

Po kilku-miesięcznych naradach, dotyczących ustalenia programów nauczania i werbowania wykładowców, w kwietniu 1950 r. Wydział Włókienniczy w Bielsku rozpoczął wykłady równocześnie z katowicką Wieczorową Szkołą Inżynierską, której był bezpośrednio podporządkowany. Pierwszym dziekanem tego Wydziału został dyrektor Technikum Włókienniczego w Bielsku inż. Adolf Elsner, a prodziekanem inż. Leon Unicki, którzy bardzo wiele trudu włożyli w zorganizowanie Wydziału i ułożenie programów nauczania.

Wydział Włókienniczy obejmował pierwotnie następujące specjalności: przędzalnictwo wełny, tkactwo, chemiczną obróbkę włókna oraz specjalność energetyczno-ruchową. Pierwsze trzy specjalności przetrwały aż do czasu likwidacji tego wydziału, t. j. do roku 1958. Specjalność energetyczno-ruchowa przekształciła się w roku 1953 na oddział bielski Wydziału Mechanicznego Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Katowicach. Przez cały okres swego istnienia Wydział Włókienniczy korzystał z pomieszczeń Technikum Włókienniczego w Bielsku oraz z dobrze wyposażonych pracowni i warsztatów tej szkoły.

Bardzo serdeczną i daleko idącą pomoc uzyskał Wydział ze strony przemysłu włókienniczego okręgu bielsko-białskiego, a zwłaszcza Zjednoczenia Przemysłu Wełnianego-Południe, które udostępniło dla potrzeb Wydziału nie tylko urządzenia i pomieszczenia laboratorium Przemysłu Wełnianego, ale również i materiały niezbędne dla ćwiczeń oraz dla opracowywania projektów przejściowych i prac dyplomowych. Szczególną pomoc w tym kierunku okazali dyrektorzy Zjednoczenia Przemysłu Wełnianego Południe inż. Karol Habla i inż. Emil Krupnik oraz dyrektorzy zakładów produkcyjnych.

Projekty przejściowe i prace dyplomowe opracowywane w toku studiów dotyczyły przede wszystkim aktualnej tematyki, z którą borykał się miejscowy przemysł włókienniczy, a dopiero w drugiej kolejności zagadnień teoretyczno-badawczych.

Kadra wykładowców w zależności od specjalizacji rekrutowała się głównie z wysoko kwalifikowanych pracowników różnych gałęzi miejscowego przemysłu, a częściowo tylko z pracowników naukowych Politechniki Śląskiej w Gliwicach, Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej oraz Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Katowicach.

W początkowym okresie patronat nad Wydziałem Włókienniczym w Bielsku-Białej piastował Wydział Włókienniczy Politechniki Łódzkiej, a po przyłączeniu Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej do Politechniki Śląskiej w Gliwicach Wydział Chemiczny tejże Politechniki.

Ze względu na brak odpowiedniej ilości kandydatów władze nadrzędne wstrzymały nabór na Wydziale Włókienniczym w roku 1955.

Wydział Włókienniczy ukończyło ogółem	251 studentów
z tego poszczególne specjalności:	
przędzalnictwo wełny	— 48 studentów
tkactwo	— 52 studentów
chemiczną obróbkę włókna	— 63 studentów
energetyczno-ruchową	— 88 studentów

Należy stwierdzić, że Wydział Włókienniczy w Bielsku-Białej spełnił wyznaczone mu zadanie w wychowaniu odpowiednio kwalifikowanej kadry inżynierskiej, tak niezbędnej dla przemysłu włókienniczego. Świadczy o tym fakt, że wychowankowie tego Wydziału zajmują obecnie szereg kierowniczych stanowisk w przemyśle włókienniczym, aż do głównych inżynierów i dyrektorów zakładów włócznie.

Szereg wychowanków bierze żywy udział w pracach związanych z rozwojem postępu technicznego w zakładach włókienniczych i fabrykach budowy maszyn i urządzeń włókienniczych. Niektórzy absolwenci powołani i delegowani zostali przez CEKOP do organizowania i racjonalizacji przemysłu wełnianego zagranicę.

W związku z planowaną obecnie modernizacją przemysłu i wprowadzeniem do produkcji włókien syntetycznych, przemysł odczuwa potrzebę uzupełnienia kwalifikowanej kadry inżynierskiej i w związku z tym czyni starania o ponowne uruchomienie Wydziału Włókienniczego w Bielsku-Białej.

PODSTAWOWA ORGANIZACJA PARTYJNA POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

POP przy Wieczorowej Szkole Inżynierskiej powstała w 1952 roku. Funkcje sekretarza pełnili kolejno:

W 1952 roku tow. Bronisława Jurkowska — odznaczona za pracę pedagogiczną srebrnym krzyżem zasługi i medalem 10-lecia.

1952—1956 r. tow. Julian Duda — odznaczony za pracę pedagogiczną złotym krzyżem zasługi.

1956—1959 r. tow. Maria Kalabińska — odznaczona za pracę pedagogiczną złotym krzyżem zasługi i medalem 10-lecia.

POP skupiała w swoich szeregach pracowników nauki, pracowników administracyjno-technicznych i fizycznych Uczelni. Główny kierunek działania POP to praca z organizacjami studenckimi i młodzieżowymi jak: Związek Studentów Polskich, Związek Młodzieży Polskiej (do 1956 r.), Związek Młodzieży Socjalistycznej.

Kontakt ze studentami — członkami PZPR, którzy należeli do POP w macierzystych zakładach pracy — uczelniana POP nawiązała przez zorganizowanie na uczelni grup studentów partyjnych, na czele których stanęli grupowi, pochodzący z wyboru.

Każdy Wydział Uczelni miał swego reprezentanta partyjnego-grupowego wydziałowego, który wchodził w skład, tzw. „piątki partyjnej”. Brała ona udział w zebraniach POP poświęconych sprawom studenckim, w organizowaniu różnych akcji, obchodów, szkolenia ideologicznego studentów itp.. W ten sposób POP wiązała się z masami studenckimi i oddziaływała na kształtowanie się ich życia na Uczelni oraz pomagała im w rozwiązywaniu różnych trudności.

Jednocześnie POP utrzymywała ścisły kontakt z kierownictwem Uczelni i pracownikami nauki, czuwając nad właściwym doborem kadr i kierunkiem pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Pracownicy nauki i studenci w pochodzie 1-szo majowym

Członkowie prezydium w czasie narady o postępie technicznym z absolwentami

Doc. mgr inż. Jerzy Rabsztyń w czasie wygłaszania referatu o postępie technicznym

Widok sali w czasie narady

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH PRZY STUDIUM WIECZOROWYM POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ W KATOWICACH

Zrzeszenie Studentów Polskich powstało przy Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w 1952 roku. Organizacją ZSP zajął się powołany przez władze Uczelni wraz z Radą Okręgową ZSP — Komitet Organizacyjny z kol. Mieczysławem Lisem na czele. 21 grudnia 1952 roku została zwołana pierwsza konferencja Uczelniana ZSP, na której dokonano wyborów do Komitetu Uczelnianego Zrzeszenia Studentów Polskich. Przewodniczącym Komitetu Uczelnianego ZSP został kol. Mieczysław Hadaś.

Zebrań wyborczych zostało poprzedzone trzema zebraniem przygotowawczymi, na których studenci omówili wiele poważnych zagadnień związanych z odrębną specyfiką Wyższych Studiów Wieczorowych.

Na zebraniu wyborczym szeroka dyskusja wyłoniła szereg wniosków i postawiła zadania przed Komitetem Uczelnianym Zrzeszenia Studentów Polskich.

Do najważniejszych można zaliczyć następujące, zamieszczone w Księdze Protokółów Zebrań Komitetu Uczelnianego ZSP:

1. ZSP powinno stać się organizacją masową naszej Uczelni i w szeregach swych skupić wszystkich studentów oraz czuwać nad postępowaniem studiów poszczególnych studentów.
2. Komitet Uczelniany reguluje sprawę stałego etatowego sekretarza ZSP przy Wieczorowej Szkole Inżynierskiej.
3. Komitet Uczelniany będzie musiał zwracać uwagę na rzeczywiste potrzeby życiowe studentów i przez władze nadrzędne ZSP, Związków Zawodowych i Partii interweniować o pozytywne ich załatwienie, a to celem zapewnienia pełnej zdolności naukowo-produkcyjnej słuchaczy.
4. Komitet Uczelniany poczyni staranie celem zorganizowania i udostępnienia studentom na miejscu w Uczelni:
  - a) stołówki
  - b) szatni

Zarówno kol. Hadaś jak i pozostali koledzy z Komitetu Uczelnianego ZSP zabrali się do pracy z zapałem, pomimo istniejących trudności, jak np. brak lokalu dla sekretariatu, który przez dłuższy czas musiał mieścić się w Dziekanacie Wydziału Elektrycznego.

Komitet Uczelniany ZSP nawiązał ścisły kontakt z POP i grupami partyjnymi na poszczególnych wydziałach, pomagał przy organizacji ZMP i później ściśle z nim współpracował. Organizował samopomoc koleżeńską w nauce.

W roku 1953 i 1954 w dalszym ciągu przewodniczącym Komitetu Uczelnianego ZSP pozostał Mieczysław Hadaś. Wyłaniały się coraz to inne ważne problemy, nad którymi Komitet Uczelniany ZSP pracował. Oto kilka: uruchomienie na terenie naszej Uczelni biblioteki technicznej z najbardziej potrzebnymi podręcznikami, pomoc w organizacji laboratorium elektrycznego, (studenci nie musieli już dojeżdżać do Gliwic — zyskiwali czas i pieniądze), pomoc w poprawieniu warunków lokalowych (oświetlenie i wyposażenie sal wykładowych).

W związku z ówczesnym zarządzeniem Rektora o jednolitym kierunku studiów i pracy zawodowej studenci znajdowali oparcie w Komitecie Uczelnianym ZSP, który wystąpił do swoich władz naczelnych, Związków Zawodowych i KW PZPR o umożliwienie studentom wyboru pracy zgodnej z kierunkiem studiów. Dzięki pomocy władz uczelnianych, a szczególnie prof. J. Szymańskiego, ZSP zrzeszał w swoich szeregach powyżej 2000 studentów. Było to poważnym argumentem w walce o prawa studentów w zakładach pracy i dawało podstawę finansową działalności Komitetu Uczelnianego ZSP.

W roku 1955 — przewodniczącym został wybrany i pełnił swoją funkcję kol. Waldemar Koperski. Pod jego kierunkiem Komitet Uczelniany ZSP pracował nad podniesieniem wyników nauki studentów, nad kształtowaniem ich postawy społeczno-ideologicznej i nad wyrabianiem ogólnej kultury studentów. Członkowie Komitetu Uczelnianego brali udział we wszystkich ważniejszych naradach organizowanych przez władze Uczelni. Sekcja kulturalno-oświatowa zajmowała się zakupywaniem i rozprowadzaniem biletów do kin, teatru i opery.

W roku 1955 sekcja kulturalna organizuje wiele imprez na terenie Uczelni, między innymi piękne „Zabawy Studenckie”, w których nasi studenci chętnie brali udział. Zostały zorganizowane dwie wycieczki do Krakowa i Nowej Huty oraz do Zapory Goczałkowickiej.

Na skutek starań Komitet Uczelniany ZSP uzyskał dla studentów z Centralnej Rady Związków Zawodowych w Warszawie 130 skierowań na wczasy w miesiącach wakacyjnych, gwarantując jednocześnie uzyskanie urlopu taryfowego w tym okresie.

Rok 1956 — Na zebraniu wyborczym wybrano jako przewodniczącego Komitetu Uczelnianego ZSP kol. Jana Kretka, który pełnił tę funkcję

przez okres 3 miesięcy, następnie zaś zwolnił się w związku z przeniesieniem się na studia zaoczne.

Funkcje przewodniczącego obejmuje kol. Piotr Globisz, który w początkowej fazie swej działalności chciał jak najbardziej umasowić organizację ZSP na terenie naszej Uczelni. Rada ZSP postanowiła doprowadzić do uregulowania wszystkich zaległych składek powstałych na przestrzeni ubiegłych lat, oraz do zorganizowania imprezy artystycznej na terenie Uczelni.

Praca Komitetu Uczelnianego ZSP została częściowo zahamowana na skutek wypadków październikowych. Na uczelni zorganizowano wiec, na którym byli obecni: przedstawiciele KMPZPR i przedstawiciele POP. Ogół studentów wykazał dużo uwagi i opanowania. ZSP zdołał przejść przez burzliwy okres studenckiego życia i stanąć do normalnej pracy.

Rok 1956/57 — Rada Komitetu Uczelnianego ZSP organizuje wydawnictwo dwóch skryptów dla naszych studentów, w trosce o ułatwienie im przygotowania się do egzaminów, w trosce o skierowanie studentów na najważniejszy tor ich pracy — studiowanie.

Rok 1957/58 — Przewodniczącym Komitetu Uczelnianego ZSP był kol. Piotr Globisz, a wice-przewodniczącym kol. Marian Henclewski. Działalność Komitetu Uczelnianego ZSP w tych latach szła kilkoma drogami. Po pierwsze Komitet Uczelniany postawił sobie za zadanie uzyskiwanie jak największej ilości czasów studenckich w miejscowościach atrakcyjnych w miesiącach wakacyjnych.

Po drugie — uzyskiwania od właściwych władz jak największych ilości towarów atrakcyjnych jak: motory, pralki i tp. Rozprowadzając towary wśród członków ZSP wice-przewodniczący kol. Marian Henclewski chciał zachęcić większą ilość studentów do wstąpienia w szeregi ZSP, ponieważ należąc do Związków Zawodowych nie widzieli korzyści z jednoczesnego należenia do ZSP.

Dnia 16 stycznia 1958 roku Komitet Uczelniany ZSP przy Studium Wieczorowym Politechniki Śląskiej przeszedł do studenckiego środowiska gliwickiego na zasadzie podległości organizacyjnej i finansowej, czyli w takim stosunku, w jakim był poprzednio do Rady Okręgowej. Rada Uczelniana w opracowywanym planie przewidywała:

1. Zorganizowanie klubu dla studentów oraz absolwentów Studium Wieczorowego (przewidywane wydatki na ten cel miały wynosić 40 000 zł).
2. Organizowanie wyjazdów zagranicznych w celach naukowych (wydatki około 21 000 zł).
3. Organizowanie wycieczek naukowych do zakładów pracy.

Założenia te nie zostały w pełni zrealizowane. Kierownictwo Uczelni nie usnało za celowe tworzenia klubu, ponieważ studenci Studium Wieczorowego w godzinach rannych pracują zawodowo, a popołudniu uczą się.

Rada Uczelniana starała się współpracować z POP, której przedstawicielami byli tow. tow. Maria Kalabińska i Marian Jędryczka oraz zastępcą prorektora mgr inż. Jerzym Szymańskim. Współpraca ta układała się na ogół pomyślnie.

W tym okresie Rada Uczelniana starała się pomóc w rozwiązaniu niezwykle skomplikowanej i jednocześnie nurtującej wszystkich studentów sprawy — charakteru i czasokresu studiów wieczorowych. W tym celu były organizowane spotkania ze starostami i przedstawicielami poszczególnych semestrów oraz władzami Uczelni.

W toku narad i dyskusji wysunięte zostały wnioski między innymi to, że znaczna większość studentów chciałaby możliwie szybko ukończyć studia. Niektórzy studenci poprostu stwierdzali, że brak im sił na kontynuowanie 6-cio letnich studiów magisterskich. Najlepsze wyjście, za którym wypowiedało się około 90% ogółu studentów, zostało sprecyzowane w ten sposób:

- a) studia powinny być tylko inżynierskie,
- b) czas trwania nie powinien przekraczać 4,5 lat (cztery i pół),
- c) studenci powinni mieć prawo wstępu na studia magisterskie,
- d) studentom, którzy zostali w myśl wszystkich prawideł przyjęci na studia magisterskie i zdawali egzaminy zgodnie z programem studiów magisterskich, powinno się zaliczyć te egzaminy w wypadku zgłoszenia przez studentów gotowości do kontynuowania studiów na poziomie magisterskim.

Obecny na jednej z takich narad prorektor prof. mgr inż. Kazimierz Kutarba stwierdził, że są to bardzo słuszne postulaty i uważa je za zupełnie możliwe do osiągnięcia. Mimo przychylnego stanowiska prorektora, sprawa ta nie została całkowicie załatwiona.

W roku 1959 i 1960 przewodniczącym Rady Uczelnianej został kol. Józef Szot, vice-przewodniczącym kol. Jerzy Popławski, kierownikiem organizacyjnym kol. Marian Henclewski.

Rada Uczelniana obecnie na przełomie 1959 i 1960 roku stoi przed Kongresem ZSP, który rozpocznie swoje obrady 24 marca 1960 roku. Nasi delegaci na Kongres — przedstawia aktualne problemy ZSP istniejące na studiach wieczorowych.

Rada Uczelniana utrzymuje stały kontakt z POP z tow. Marianem Jędryczką i tow. Marią Kalabińską, informując POP o swej pracy i szu-

kając pomocy przy rozwiązywaniu trudności. Realizacja nakreślonego planu natrafia obecnie na duże trudności przede wszystkim z braku funduszy. Komitet Uczelniany ZSP nie otrzymuje żadnych dotacji z Politechniki Śląskiej, ani z Rady Uczelnianej ZSP w Gliwicach, co utrudnia realizację zamierzeń np. wydawanie skryptów.

Aktualna działalność Rady Uczelnianej ZSP koncentruje się na bieżącej pomocy studentom w rozwiązywaniu spornych problemów w zakładach pracy, reprezentowaniu mas studenckich wobec Uczelni, umożliwianiu studentom korzystania z wczasów w miesiącach wakacyjnych w miarę przyznawanych Uczelni miejsc wczasowych.

Analizując w krótkim szkicu pracę ZSP na Studium Wieczorowym można stwierdzić, że praca ta jest bardzo trudna, podobnie trudna, jak praca nad sobą wszystkich studentów Studium Wieczorowego i tych z 1952 roku i tych z 1960 roku.

ZSP przy Studium Wieczorowym zawsze starało się pomagać Kolegom w rozwiązywaniu trudności ku zadowoleniu studentów i Władz Uczelni.

DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO NA TERENIE UCZELNI

Zakładowa Organizacja Związkowa ZNP powstała w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w dniu 13 listopada 1952 roku. Skupiła ona w swoich szeregach pracowników naukowych, administracyjnych i personel gospodarczo-pomocniczy. Ilość członków wahała się w poszczególnych latach — jak wykazuje tabela — między 19 a 53 osób.

Rok	Ilość członków	Przewodniczący
1	2	3
1952	19	Górecki Józef — Kier. Administracyj.
1953	22	Górecki Józef — Kier. Administracyj.
1954	33	Górecki Józef — Kier. Administracyj.
1955	53	Z-ca prof. mgr inż. Jerzy Szymański
1956	53	Z-ca prof. mgr Jerzy Biernacki
1957	52	Mgr Adam Kempny — Starszy Asystent
1958	50	Mgr Adam Kempny — Starszy Asystent
1959	42	Mgr Zygmunt Tarnawski — Starszy Asystent

Stalą troską ZOZ było zwiększenie liczby członków i ich zaktywizowanie w pracy organizacji. Od roku 1952 do 1955 ZOZ istniała samoistnie. Z chwilą połączenia Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej z Politechniką Śląską, to jest z końcem roku 1955, ZOZ podporządkowana została Oddziałowi ZNP przy Politechnice Śląskiej w Gliwicach. Członkowie od tego czasu wybierali delegata, który spełniał rolę łącznika z oddziałem. W październiku 1956 roku ZOZ zamieniono na ognisko związkowe, podlegające Oddziałowi ZNP przy Politechnice Śląskiej. Działalność organizacji związkowej szła w trzech omówionych poniżej kierunkach.

A. Tworzenie lepszych warunków pracy i bytu członków ZNP

Zarząd czynił liczne starania o poprawę warunków mieszkaniowych pracowników, jednak nie zawsze z pomyślnym skutkiem. Zaopatrywał człon-

ków w towary atrakcyjne jak: aparaty radiowe, telewizory, zegarki, pralki itp. Organizował akcję ziemniaczaną. Dostarczał miejsc na wczasy lecznicze, wypoczynkowe i wędrownie. Członkowie korzystali z wczasów FWP, a głównie z Domów Wypoczynkowych ZNP w Zakopanem, Krynicy i Szklarskiej Porębie, nadto w okresie lata z 2—3 osobowych pokojów w Domu Akademickim w Gdańsku—Wrzeszczu.

Corocznie wysyłano około 12—14 dzieci pracowników na kolonie letnie. Stałe za mało było wczasów rodzinnych. W ramach akcji socjalnej organizowano corocznie tradycyjną, noworoczną choinkę dla dzieci pracowników, połączoną z atrakcjami i podarunkami. Dzieci brały także udział w uroczystościach Nowego Roku w Pałacu Młodzieży w Katowicach.

Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa udzielała członkom pożyczek i zapomóg bezzwrotnych w wypadkach losowych, dla poratowania zdrowia lub w trudnych sytuacjach życiowych.

Delegat ZOZ brał udział w komisji nagród i odznaczeń dla pracowników. ZOZ analizowała obciążenie pracowników, zwłaszcza sprzątaczek i sekretarek dziekanatów, obowiązkami zawodowymi i szukała drogi poprawy ich sytuacji.

B. Podnoszenie poziomu ideologicznego i zawodowego pracowników

Szkolenie ideologiczne planowano w oparciu o POP. W tematyce uwzględniano aktualne zagadnienia gospodarcze, społeczne i polityczne państwa i świata. Na zebraniach referowano uchwały KC PZPR, Frontu Jedności Narodu oraz omawiano sposoby ich realizacji w pracy zawodowej. Znaczne nasilenie szkolenia ideologicznego w pracach ZOZ nastąpiło pod koniec 1953 roku. Tematyka zawodowa będąca przedmiotem zebrań ZOZ była ściśle wiązana z zagadnieniami gospodarczymi i społecznymi.

Perpektywy rozwoju organizacji związkowej łączyło się z programem działania Frontu Narodowego, lub omawiało razem z tezami na II Zjazd PZPR. II Zjazd stał się przedmiotem obrad i dyskusji członków ZOZ. Omawiało się również przygotowania do obchodu 10-lecia PRL. Nie pomijano zagadnień związkowych: z-ca prof. mgr inż. Jerzy Szymański referował III Kongres Związków Zawodowych obradujący nad poprawą warunków bytu mas pracujących i utrzymaniem pokoju. Podkreślał znaczenie Światowej Federacji Związków Zawodowych, jako jednej z sił postępu, działającej w oparciu o milionowe rzesze ludu pracy.

Członków ZOZ okresami włączano do systematycznego szkolenia ideologicznego prowadzonego przez POP dla grup studenckich, lub członków partii. Tak np. w roku 1954 członkowie ZOZ raz w miesiącu brali udział w odczytach organizowanych przez POP dla studentów. Dotyczyły one aktualnej polityki Partii i Rządu.

Na przełomie lat 1955 i 1956 akcja szkolenia ideologicznego studentów osłabła, wobec czego tematykę polityczną Zarząd ZOZ wprowadził w formie referatów i dyskusji na ogólne zebrania członków. Zarząd ZOZ stale troszczył się o kształtowanie oblicza ideowego pracowników i ich etyki zawodowej, zwłaszcza w zakresie poszanowania własności społecznej, dyscypliny pracy i poczucia odpowiedzialności za wyniki pracy zawodowej.

W maju 1955 roku mgr Marian Jędrzycka z ramienia POP wygłasza na zebraniu ZOZ odczyt na temat „Moralność kapitalistyczna a socjalistyczna”, który staje się podstawą do przeanalizowania stosunku pracowników do obowiązków zawodowych i do zakładu pracy.

W związku z uroczystościami państwowymi i dorocznym Świętem Pracy ZOZ inicjowała wśród pracowników podejmowanie zobowiązań i kontrolowała ich wykonanie. Zobowiązania dotyczyły najczęściej estetyki i wygody pomieszczeń zajmowanych przez uczelnię, okolicznościowej dekoracji gmachu i sal, wyrównywania zaległości narosłych w toku pracy zawodowej, na co członkowie ZOZ ofiarowywali wiele godzin nadobowiązkowych.

Podejmowano również zobowiązania w zakresie pracy społecznie użytecznej jak np. praca w Parku Kultury i Wypoczynku, zbieranie złomu i makulatury, wprowadzano akcje oszczędnościowe w zakresie zużycia materiałów biurowych, czy technicznych, organizowano wystawy książek, plansz, gazetek ściennych itp. Zobowiązania i ich realizacja stały się czynnikiem wychowawczym w pracy ZOZ, a wartość materialna wykonywanych zobowiązań stanowiła częstokroć poważne kwoty pieniężne.

Zarząd ZOZ mobilizował swych członków do udziału w akademiach i pochodach związanych z uroczystościami państwowymi i szkolnymi np. z inauguracją roku akademickiego, wytwarzał wśród członków ZOZ więź związkową, łączył ich z uczelnią nie tylko na codzień, ale i w chwilach uroczystych. ZOZ inicjowała zbiórki pieniężne na odbudowę stolicy, na powodźnian, wreszcie w 1958 roku zainicjowała dobrowolne opadatkowanie się członków w wysokości 1/2% poborów co miesięcznych na budowę „1000 szkół na Tysiąclecie”.

C. Akcja kulturalno-oświatowa

Właściwe zorganizowanie akcji kulturalno-oświatowej dla pracowników uczelni było zadaniem bardzo ważnym i trudnym. Wynikało ono ze specyficznych warunków pracy, mianowicie z popołudniowych zajęć (12—19 godz.) w uczelni.

Zatrudnienie pracowników w godzinach popołudniowych, praktycznie biorąc, uniemożliwiało im korzystanie z kina, teatru, opery, koncertów.

odczytów. Trzeba było zatem za zgodą kierownictwa uczelni obmyśleć taki układ zajęć zawodowych, aby co pewien czas pracownicy mogli skorzystać z biletów na widowiska i koncerty, jakich dostarczał im Zarząd ZOZ.

Członków ZOZ starano się wiązać z Domem Kultury Nauczyciela, jaki istniał w Katowicach w latach 1955 i 1956, jednak popołudniowa praca w Uczelni uniemożliwiała im czynne uczestnictwo w zespołach artystycznych DKN, które pracowały właśnie w godzinach popołudniowych.

Wobec tych trudności ZOZ zorganizował akcję odczytową na terenie zakładu pracy. Odczyty odbywały się przed zajęciami zawodowymi i cieszyły się znacznym powodzeniem. Tematyka odczytowa obejmowała zagadnienia z literatury pięknej (Mickiewicz, Orzeszkowa, Newerly) i prowadzona była cyklicznie. Pozytywną stroną akcji odczytowej było to, że słuchacze przygotowywali się do wysłuchania odczytów przez zapoznanie z lekturą, wyznaczoną przez prelegentów, a dostarczona przez ZOZ. Wzmogło się czytelnictwo, nastąpiło wśród uczestników ośmielenie do zabierania głosu i zajmowania stanowiska w sprawach dotyczących form i treści literackich.

Prelegentami byli: kol. kol. mgr Marian Jędrzycka, mgr Maria Kalabińska, dr Janina Stolarzewiczowa i inni, którzy włożyli bardzo wiele pracy i zapału do akcji odczytowej.

W roku 1960 Ognisko ZNP (daw. ZOZ) zabiega o skompletowanie biblioteczki dla swych członków, jako podstawy do wznowienia akcji czytelniczo-odczytowej.

ZOZ starała się ożywić wśród członków ruch turystyczno-krajoznawczy, włączając ich do wczasów wędrownych (Mazury, Tatry, Jura Krakowsko-Częstochowska), oraz organizując wczasy niedzielne w formie wycieczek do Szczyrku i Wisły. Zakłady przemysłowe związane z uczelnią dostarczały bezinteresownie aut dla wycieczkowiczów.

Dobrą tradycję na Uczelni zdobył sobie Dzień Kobiet (8 marca) organizowany uroczyście przez ZOZ i Kierownictwo Uczelni, jako spotkanie towarzyskie przy czarnej kawie i adapterze. Skromny program rozrywkowy, wykonywany własnymi siłami stwarzał pogodny, pełen humoru nastrój. Na wzrost znaczenia ZNP na Uczelni wpływało w dużej mierze stałe uczestnictwo przewodniczącego organizacji związkowej w posiedzeniach Kolegium Prodziekanów, udział w Uczelnianej Komisji Naboru i w Komisji Nagród i Odznaczeń.

SPIS PRACOWNIKÓW NAUKI

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Adamczyk Zenon	asystent	1954 — 1960
mgr inż. Albinowski Roman	„	1954 — 1956
mgr Antosik Piotr	„	1956 — 1958
mgr inż. Adamczyk Mieczysł.	st. asystent	1951 — 1958
mgr inż. Aładja Rościsław	wykładowca	1955 — 1960
mgr inż. Anderman Feliks	adiunkt	1957 — 1960
mgr inż. Adamek Ryszard	„	1952 — 1960
mgr inż. Affanasowicz Zbig.	„	1952 — 1960
mgr inż. Adamczyk Roman	asystent	1952 — 1960
mgr Badowski Kazimierz	wykładowca	1950 — 1959
mgr inż. Badowski Stanisław	wykładowca	1951 — 1953
mgr inż. Bagińska Jadwiga	„	1957 — 1960
mgr inż. Balcerowski J.	asystent	1953 — 1957
inż. Banaś Józef	„	1952 — 1953
inż. Bandrowski Jan	„	1951 — 1953
mgr inż. Baranowski St.	„	1951 — 1953
mgr inż. Barański Józef	wykładowca	1952 — 1953
mgr inż. Barański Roman	docent	1952 — 1956
inż. Barglik Stefan	asystent	1951 — 1956
inż. Baron Tadeusz	„	1951 — 1953
mgr. Batko Karol	„	1953 — 1958
inż. Bek Alfred	„	1950 — 1952
inż. Bienosek Jan	„	1950 — 1952
mgr inż. Bielański Mieczysł	wykładowca	1950 — 1953
inż. Biernacki Włodzimierz	asystent	1951 — 1953
inż. Biesaga Czesław	„	1951 — 1953
mgr Bik Henryk	„	1955 — 1957
mgr inż. Bik Kazimierz	„	1955 — 1957
mgr inż. Biliński Mikołaj	prodziekan Wydz. Chem	1950 — 1953
mgr inż. Bęć Stanisław	dziekan Wydz. Bud.	1950 — 1952
mgr inż. Bistroń Stanisław	wykładowca	1955 — 1959
mgr inż. Blumke Fryderyk	„	1955 — 1956
mgr Błauth Tadeusz	wykładowca	1952 — 1959
mgr inż. Bocheński Bolesław	asystent	1955 — 1959
mgr Błaż Jan	„	1952 — 1957
mgr inż. Bocheński Kazim.	wykładowca	1956 — 1957
inż. Bogucki Zbigniew	asystent	1952 — 1953

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
inż. Bojeś Teofil	asystent	1956 — 1953
mgr inż. Borkowski Tadeusz	wykładowca	1951 — 1952
mgr Bożek Zbigniew	„	1952 — 1953
mgr Brożek Erwin	„	1952 — 1957
inż. Brudziński Alfred	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Bruliński Zbigniew	wykładowca	1953 — 1957
mgr inż. Budzyński Kazim.	„	1951 — 1955
inż. Budziński Zygmunt	asystent	1951 — 1952
inż. Bujakowski Zbigniew	„	1955 — 1958
mgr inż. Bukowiecki Leop.	„	1954 — 1955
mgr inż. Bulkiewicz Kazim.	wykładowca	1956 — 1957
mgr Burek Lucyna	asystent	1956 — 1957
mgr inż. Burian Lucjan	„	1950 — 1952
mgr inż. Bursa Jerzy	„	1954 — 1958
mgr inż. Bydliński Henryk	wykładowca	1950 — 1952
dr inż. Bystron Józef	„	1951 — 1953
mgr inż. Bocheński Bolesł.	„	1958 — 1959
mgr Belka Józef	„	1953 — 1955
mgr Borejko Natalia	lektor	1957 — 1958
mgr inż. Bazieliński Zygmunt	asystent	1953 — 1958
mgr inż. Berak Józef	wykładowca	1958 — 1959
mgr inż. Blachnicki Bogdan	asystent	1956 — 1960
inż. Babiec Eugeniusz	„	1958 — 1959
mgr Bereśniewicz Olga	„	1958 — 1959
mgr inż. Błaszke Stanisław	wykładowca	1952 — 1956
inż. Białozor Feliks	asystent	1953 — 1954
mgr Biernacki Jerzy	z-ca prof.	1950 — nadal
mgr inż. Bolek Karol	adiunkt	1950 — „
mgr inż. Bukowski Robert	wykładowca	1958 — „
mgr inż. Bela Marian	asystent	1958 — „
mgr inż. Biasion Jan	wykładowca	1952 — „
mgr inż. Boblewski Jerzy	asystent	1958 — „
mgr inż. Baran Kazimierz	„	1954 — „
dr inż. Bogucki Antoni	adiunkt	1954 — „
mgr inż. Bietkowski Marian	„	1952 — „
mgr inż. Bajer Feliks	st. asystent	1954 — „
mgr inż. Bura Antoni	wykładowca	1950 — nadal
mgr Baston Klaudiusz	lektor	1959 — „
mgr inż. Benesch Ryszard	asystent	1955 — „
mgr inż. Binkowski Wład.	adiunkt	1954 — „
inż. Bilnik Czesław	asystent	1955 — „
mgr inż. Cieśla Stefan	„	1958 — „
mgr Ciołek Anna	„	1950 — 1952
inż. Cuber Jan	„	1953 — 1954
mgr Chmiel Miłosz	wykładowca	1954 — 1956
mgr inż. Chomiakow Aleks.	„	1953 — 1957
mgr inż. Chomko Aleksander	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Chornborn	wykładowca	1951 — 1953
inż. Chruszcz Franciszek	asystent	1950 — 1958

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Chyży Władysław	wykładowca	1950 — 1952
mgr inż. Czeakański Tadeusz	"	1951 — 1958
inż. Czelny Kazimierz	asystent	1950 — 1952
mgr inż. Czermiński Janusz	wykładowca	1953 — 1958
inż. Czerwińska Antonina	asystent	1951 — 1952
inż. Czuba Jerzy	"	1951 — 1953
inż. Czunko Adam	"	1956 — 1958
mgr inż. Chmielewska D.	"	1953 — 1954
mgr inż. Ćwik Remigiusz	"	1957 — 1959
mgr inż. Chomiakow Anatol	wykładowca	1952 — 1958
mgr inż. Chrobok Jan	"	1952 — 1958
mgr inż. Czupryna Jerzy	asystent	1954 — 1958
mgr inż. Chrobak Bronisław	adiunkt	1955 —nada.
mgr inż. Czaplicki Alfons	wykładowca	1957 — "
dr inż. Chromy Ludwik	prodziekan	1952 — "
mgr inż. Chmielewska Anna	st. asystent	1958 — "
mgr inż. Cisek Władysław	"	1952 — "
mgr inż. Choliński Henryk	"	1959 — "
mgr inż. Czerner Andrzej	"	1954 — "
mgr inż. Cierpisz Stanisław	wykładowca	1954 — "
mgr inż. Chwalibóg Henryk	"	1959 — 1960
mgr Chmielorz Jerzy	st. asystent	1957 —nada.
mgr Dłotko Tadeusz	asystent	1953 — "
mgr inż. Drab Maciej	"	1954 — "
dr inż. Dubik Jan	"	1957 — "
mgr inż. Dydacki Zbigniew	st. asystent	1959 — "
mgr inż. Dankmeyer Hugon	wykładowca	1952 — "
mgr inż. Darnikiewicz T.	adiunkt	1955 — 1957
mgr inż. Dawidowicz Wł.	wykładowca	1952 — 1957
mgr inż. Dietrich Janusz	"	1952 — 1957
mgr Dobrowolski Kazimierz	"	1952 — 1957
mgr inż. Dobrucki Władysł.	adiunkt	1952 — 1956
inż. Dragon Michał	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Dryjski Władysław	wykładowca	1950 — 1953
mgr Duda Julian	z-ca profesora	1952 — 1956
mgr inż. Duraj Józef	asystent	1951 — 1954
mgr inż. Duraj Julian	"	1952 — 1957
mgr Durezyński Bronisław	"	1953 — 1959
mgr inż. Durkalec Marian	"	1950 — 1957
mgr Dutkiewicz Leopold	wykładowca	1953 — 1955
mgr inż. Dziędzielewicz M.	"	1951 — 1953
mgr inż. Dziulak Tadeusz	asystent	1953 — 1954
mgr inż. Dybat Daniel	"	1951 — 1952
mgr inż. Dyga Stefan	"	1955 — 1956
mgr inż. Dylík Erwin	wykładowca	1954 — 1956
mgr Dyrz Henryk	asystent	1952 — 1956
mgr inż. Domino Michał	"	1958 — 1959
mgr inż. Danch Alfred	"	1955 — 1959
mgr inż. Darlewski Jan	"	1955 — 1957

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Engel Franciszek	wykładowca z-prof.	1952 — nadal
mgr inż. Engel Zbigniew	wykładowca	1959 — „
mgr inż. Eisengraeber T.	„	1950 — 1952
inż. Elsner Adolf	„	1950 — 1952
mgr inż. Epstein Bolesław	„	1950 — 1952
mgr inż. Fazan Czesław	„	1959 — nadal
mgr inż. Fronczek Stanisł.	asystent	1954 — „
mgr inż. Frączkiewicz R.	wykładowca	1959 — „
mgr inż. Faliński Władysław	„	1951 — 1953
mgr inż. Figa Władysław	„	1951 — 1952
inż. Flakowicz Józef	asystent	1950 — 1952
dr Feorster Alfons	wykładowca	1953 — 1954
mgr Foltyński Stanisław	asystent	1952 — 1955
inż. Fortusz Marian	„	1951 — 1953
mgr inż. Francki Ryszard	wykładowca	1953 — 1954
dr Frank Marian	„	1952 — 1954
mgr inż. Frankl Zygmunt	„	1956 — 1958
mgr inż. Frank Tadeusz	„	1952 — 1953
mgr inż. Frączek Zygmunt	„	1952 — 1959
mgr inż. Frylik Alfred	„	1951 — 1952
inż. Furmańczyk Leszek	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Gadomski Andrzej	z-prof. prodziekan	1950 — nadal
mgr inż. Gajewski Zbigniew	wykładowca	1954 — „
mgr inż. Glinka Jadwiga	adiunkt	1955 — „
mgr inż. Goszczyński Stefan	„	1957 — „
mgr inż. Graś Witold	asystent	1955 — „
mgr inż. Grodzicki Maciej	„	1955 — „
mgr inż. Grycz Adam	„	1955 — „
mgr inż. Grzelak Bogusław	„	1955 — „
mgr inż. Golarz Tadeusz	„	1958 — „
dr Glücksman Stanisław	z-ca profesora	1951 — „
mgr inż. Głodo Marian	„	1950 — „
mgr inż. Głuszczak Łukasz	„	1952 — „
mgr inż. Gołąb Zbigniew	wykładowca	1955 — „
inż. Glogier Jerzy	asystent	1956 — „
mgr inż. Górecki Józef	„	1952 — 1960
mgr Glat Bernard	z-ca profesora	1950 — nadal
mgr inż. Grela Stanisław	wykładowca	1954 — „
mgr inż. Gawryś Tadeusz	asystent	1958 — „
inż. Godek Antoni	„	1951 — 1954
inż. Gajda Józef	„	1952 — 1953
mgr inż. Gajewski Fr.	wykładowca	1955 — 1957
mgr inż. Galat Antoni	„	1955 — 1957
inż. Galert Ginter	asystent	1954 — 1957
inż. Gawliński Michał	„	1950 — 1951
mgr inż. Gdula Stanisław	„	1950 — 1952
mgr inż. Gemza Paweł	„	1951 — 1952
mgr Gerus Franciszek	wykładowca	1954 — 1955
mgr inż. Gębicki Władysław	asystent	1955 — 1956

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
inż. Glewski Felician	asystent	1953 -- 1954
mgr inż. Globisz Zofia	"	1952 -- 1956
mgr inż. Glużyński Władysł.	wykładowca	1955 -- 1957
mgr Głowa Stanisław	"	1953 -- 1955
mgr inż. Głowacki Jerzy	asystent	1922 -- 1955
mgr inż. Gnielka Jan	"	1951 -- 1953
inż. Goc Mirosław	"	1951 -- 1953
inż. Godek Antoni	wykładowca	1951 -- 1956
inż. Gołaszewski Aleksander	asystent	1952 -- 1955
inż. Gościcki Tadeusz	st. asystent	1951 -- 1957
mgr inż. Gotfried Jan	wykładowca	1955 -- 1956
inż. Gołuch Bronisław	asystent	1953 -- 1955
mgr inż. Grabińska Kazim.	adiunkt	1953 -- 1957
mgr inż. Grembowicz M.	wykładowca	1955 -- 1957
mgr Grol Teofil	"	1951 -- 1953
mgr Gruca Roman	"	1953 -- 1955
mgr inż. Grzybowski Antoni	"	1951 -- 1953
mgr inż. Górka Karol	"	1952 -- 1957
mgr inż. Górniak Henryk	asystent	1953 -- 1959
mgr Gubała Eugeniusz	"	1957 -- 1959
mgr inż. Gut Waclaw	wykładowca	1951 -- 1953
inż. Guzik Zenon	asystent	1954 -- 1956
dr inż. Grossman Andrzej	profesor n.	1955 -- 1958
mgr inż. Golczewski Jan	wykładowca	1950 -- 1958
mgr Goliński A.	asystent	1957 -- 1960
mgr inż. Grochowski St.	"	1951 -- 1958
mgr inż. Helczyński Stanisł.	z-ca profesora	1950 -- nad.
inż. Hał Henryk	asystent	1953 -- "
mgr inż. Hawranek Kaz.	wykładowca	1952 -- "
mgr inż. Haubrich Kazim.	asystent	1952 -- "
mgr inż. Holewiński St.	prof. zw.	1952 -- "
mgr inż. Hansel Ginter	wykładowca	1952 -- 1960
mgr inż. Hanzel Władysław	"	1955 -- 1960
mgr inż. Hagieli Ryszard	"	1952 -- 1954
mgr inż. Haniawetz Gustaw	"	1952 -- 1956
mgr inż. Hamerla Roman	asystent	1952 -- 1953
Ob. Hankiewicz Irena	lektor	1955 -- 1956
mgr Heczko Jan	wykładowca	1950 -- 1958
Ob. Helbin Zygmunt	asystent tech.	1955 -- 1956
mgr inż. Hernik Władysław	wykładowca	1952 -- 1954
inż. Herek Stanisław	asystent	1951 -- 1952
mgr Hirschbein Jakub	wykładowca	1951 -- 1953
mgr inż. Hławiczka Stanisł.	"	1950 -- 1955
mgr inż. Hozzowski Miecz.	"	1950 -- 1955
inż. Hulle Karol	"	1950 -- 1951
mgr inż. Hanke Edward	"	1957 -- 1959
mgr Hudzik Mieczysław	asystent	1958 -- 1959
mgr inż. Ines Mieczysław	z-ca profesora	1950 -- nad.
mgr inż. Ines Zbigniew	"	1954 -- "

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr Izbicka Mirosława	asystent	1954 — 1955
mgr Issakiewicz	asystent	1954 — 1955
mgr inż. Jarosz Edward	„	1954 — nadal
mgr inż. Jurasz Zofia	„	1958 — „
mgr Jędryczka Marian	adiunkt	1954 — „
mgr Jurkowski Karol	asystent	1958 — 1959
mgr inż. Jakubowicz Antoni	z-ca profesora	1952 — 1960
mgr Jakubowski Jan	asystent	1954 — 1957
Ob. Jakubowski Wincenty	lektor	1954 — 1955
inż. Janicki Aleksander	asystent	1956 — 1957
inż. Jarocki Bolesław	„	1951 — 1952
inż. Jasek Mieczysław	wykładowca	1955 — 1957
inż. Jesionek Paweł	asystent	1953 — 1954
inż. Jeż Mieczysław	wykładowca	1951 — 1952
mgr inż. Jędrzejko Stanisł.	„	1954 — 1955
Ob. Jonkisz Stanisław	„	1953 — 1954
mgr Jop Henryk	„	1952 — 1953
inż. Juda Józef	asystent	1953 — 1954
mgr Jurkowska Bronisława	wykładowca	1952 — 1955
inż. Justat Antoni	asystent	1952 — 1953
dr inż. Kaufman Stefan	profesor zw.	1950 — nadal
mgr inż. Kutarba Kaz.	Prorektor prof. n.	1957 — „
dr inż. Król Wilhelm	z-ca profesora	1958 — „
mgr inż. Korpys Konrad	wykładowca	1954 — „
mgr inż. Krzoska Tadeusz	asystent	1958 — „
dr Kucharzewski Mieczysł.	adiunkt	1956 — „
mgr inż. Krzysztofiak T.	asystent	1957 — „
mgr Kac Róża	lektor	1954 — „
mgr Karolczyk Stanisława	„	1957 — „
mgr inż. Kalinowski Bogdan	docent	1958 — „
mgr inż. Kohut Otto	wykładowca	1956 — „
mgr inż. Kiersznicki Tad.	asystent	1957 — „
mgr inż. Kuczyńska Maria	adiunkt	1957 — „
mgr inż. Kopacz Stanisław	przdziekan z. prof.	1950 — „
mgr inż. Kamiński Edmund	wykładowca	1956 — „
mgr inż. Kuczewski Zyg.	„	1955 — „
mgr inż. Kania Euzebiusz	st. asystent	1954 — „
mgr Kempny Adam	„	1954 — „
mgr inż. Keyha Andrzej	asystent	1954 — „
mgr Kosala Barbara	„	1958 — „
dr inż. Kowalowski Hen.	adiunkt	1954 — nadal
mgr inż. Kowalski Grzegorz	„	1954 — „
mgr inż. Kubek Jerzy	„	1954 — „
mgr inż. Kobylecki Jerzy	wykładowca	1953 — „
mgr Kalabińska Maria	st. asystent	1950 — 1960
mgr inż. Kozakiewicz Miecz.	asystent	1950 — nadal
mgr inż. Kral Faustyn	przdziekan	1954 — „
mgr inż. Konopacki Marian	z-ca prof.	1952 — „

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Królikowski Zbig.	wykładowca	1955 — „
mgr inż. Kurski Kazimierz	„	1957 — „
mgr inż. Kuś Lesław	„	1958 — „
mgr inż. Kołkowski Ludwik	adiunkt	1954 — „
mgr inż. Kaizer Mieczysław	wykładowca	1952 — 1958
mgr inż. Kaliciński Józef	asystent	1952 — 1955
inż. Kałuża Edmund	„	1951 — 1952
inż. Kamiński Tadeusz	wykładowca	1950 — 1952
mgr Kaszuba Eugeniusz	asystent	1952 — 1955
mgr inż. Kotowski Adam	„	1951 — 1958
mgr Kawka Zdzisława	„	1955 — 1956
mgr inż. Kempński Stanisł.	„	1952 — 1955
mgr Kerner Maria	wykładowca	1955 — 1956
mgr Kirsznier Julian	adiunkt	1952 — 1955
inż. Kitliński Walenty	asystent	1951 — 1952
inż. Klimkowicz Władysław	wykładowca	1950 — 1951
dr Kluczycki Kazimierz	docent	1955 — 1956
Ob. Kluger Anna	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Klus Roman	wykładowca	1950 — 1952
mgr inż. Knapik Józef	asystent	1952 — 1955
mgr inż. Kochan Tadeusz	wykładowca	1954 — 1955
mgr Kochlewski Bolesław	lektor	1950 — 1952
mgr inż. Koczwarowski Roman	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Kokosza Stefan	„	1953 — 1956
mgr inż. Kolańczyk Donald	„	1954 — 1955
mgr inż. Kolmer Marian	„	1955 — 1957
Ob. Koniarek Jerzy	laborant	1951 — 1952
Ob. Kopec Stanisław	„	1950 — 1951
inż. Koperski Waldemar	„	1956 — 1958
Ob. Korban Bolesław	„	1951 — 1958
mgr inż. Korecki Zbigniew	asystent	1951 — 1958
inż. Korusiewicz Józef	„	1951 — 1952
mgr inż. Kossowski Józef	dziekan W. Chem.	1950 — 1955
mgr inż. Koszutski Józef	rektor	1950 — 1952
mgr inż. Kowalczyk Marian	adiunkt	1956 — 1959
inż. Kowalski Witold	asystent	1951 — 1952
inż. Kozarski Edward	„	1955 — 1956
inż. Koziarz Halina	„	1950 — 1951
inż. Kozera Stefan	asystent	1951 — 1952
inż. Koziół Kazimierz	wykładowca	1952 — 1953
inż. Kozłowski Jan	„	1951 — 1953
Ob. Kożusznik Tadeusz	laborant	1955 — 1957
mgr inż. Kryszczukajtis Br.	wykładowca	1952 — 1955
Ob. Krzetuski Artur	laborant	1950 — 1951
Ob. Krzemięń Karol	„	1951 — 1952
mgr inż. Krzywdziński St.	asystent	1954 — 1957
Ob. Krzyżanowski Konrad	„	1950 — 1951
mgr inż. Kubasik Marian	„	1952 — 1955
mgr inż. Kucharski Jerzy	„	1955 — 1956

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
dr inż. Kuczewski Wł.	rektor	1952 — 1954
inż. Kuczera Franciszek	asystent	1953 — 1954
inż. Kaliciński Zbigniew	„	1952 — 1953
inż. Kulawik Marian	„	1955 — 1956
mgr Kumaszka Franciszek	„	1954 — 1955
mgr inż. Kunda Bronisław	„	1954 — 1955
mgr inż. Krukowski Witold	wykładowca	1956 — 1958
mgr inż. Kwieciński Adam	„	1954 — 1955
inż. Kwieciński Julian	„	1951 — 1955
mgr inż. Karmiński Wł.	„	1953 — 1958
mgr inż. Kozak Władysław	„	1952 — 1958
mgr inż. Kramarz Jerzy	asystent	1958 — 1959
mgr inż. Kucewicz Zygmunt	wykładowca	1958 — 1959
mgr inż. Koncewicz St.	adiunkt	1953 — nad.
inż. Kała Tadeusz	asystent	1958 — 1959
mgr Kończak Sławomir	„	1956 — 1958
mgr inż. Kafel Józef	asystent	1956 — 1959
mgr Kagan Aleksander	docent	1954 — 1958
mgr inż. Koźdoń Urszula	asystent	1958 — 1959
mgr inż. Lewandowski R.	wykładowca	1955 — nad.
dr Ludera Franciszek	„	1950 — 1959
inż. Leśnik Bernard	asystent	1954 — nadal
mgr inż. Lubelski Karol	z-ca profesora	1959 — „
mgr inż. Legeżyński Wiktor	„	1950 — „
mgr inż. Lambert Tadeusz	wykładowca	1950 — „
mgr inż. Lipowczan Józef	„	1950 — „
mgr inż. Lwowicz Piotr	z-ca prof.	1950 — „
mgr inż. Lamber Tadeusz	„	1952 — 1958
mgr Lesikiewicz Józef	asystent	1954 — 1956
mgr inż. Leśniok Henryk	dziekan	1951 — 1952
mgr inż. Lewandowski Br.	wykładowca	1955 — 1956
mgr inż. Lipkowski Tadeusz	„	1951 — 1955
Ob. Liszka Józef	asystent	1952 — 1957
Ob. Lubaszka Eugeniusz	„	1950 — 1951
mgr inż. Lubelski Karol	wykładowca	1952 — 1954
mgr inż. Lubiński Zygmunt	st. asystent	1951 — 1957
mgr inż. Łukasiewicz L.	„	1957 — nadal
mgr inż. Ługowska Maria	z-ca prof.	1954 — „
mgr inż. Łukowski Andrzej	asystent	1957 — „
mgr inż. Łabędź Zbigniew	wykładowca	1955 — 1957
mgr inż. Łaskowski Wł.	„	1951
mgr inż. Łazarski Eustachy	asystent	1955 — 1958
mgr inż. Łobos Tadeusz	wykładowca	1952 — 1956
mgr inż. Łukaszek Wł.	„	1954
inż. Łukowicz Marian	asystent	1953
mgr inż. Mohr Zygmunt	z-ca prof.	1950 — nadal
inż. Mendera Henryk	asyst. tech.	1954 — „
dr inż. Mazoński Tadeusz	docent	1955 — „

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr Mochnacki Mirosław	z-ca prof.	1954 — „
mgr inż. Mituś Jan	wykładowca	1954 — „
mgr Maciejewski Wiesław	st. asystent	1954 — „
mgr inż. Maciejowski Fr.	asystent	1957 — „
mgr inż. Macura Adam	adiunkt	1955 — „
mgr inż. Mularczyk Wł.	st. asystent	1958 — „
mgr Musiał Karol	lektor	1955 — „
mgr Miedniak Władysław	z-ca prof.	1950 — „
mgr inż. Miodyński Jan	wykładowca	1959 — „
dr inż. Mazanek Tadeusz	z-ca profesora	1952 — „
mgr inż. Makomaski Al.	wykładowca	1954 — „
mgr inż. Matusiewicz H.	„	1958 — „
mgr inż. Mazanek Czesław	„	1959 — „
mgr inż. Mołodecki Jerem.	z-ca profesora	1952 — nadal
mgr inż. Maryjański Tytus	wykładowca	1952 — „
mgr inż. Melcer Teodor	adiunkt	1952 — „
mgr Majda Ireneusz	asystent	1957 — 1960
mgr inż. Mazur Leszek	„	1957 — 1960
mgr Machnik Jan	z-ca profesora	1952 — 1954
mgr inż. Machnik Tadeusz	wykładowca	1952 — 1953
mgr inż. Maga Leopold	„	1951 — 1958
inż. Majcherczyk Witold	„	1951
mgr Majewski Czesław	asystent	1955 — 1956
inż. Maksymiak Stanisław	„	1952 — 1953
inż. Malczewski Jacek	„	1952 — 1953
inż. Malecki Zygmunt	„	1955 — 1956
mgr inż. Malzacher St.	wykładowca	1954 — 1957
inż. Marc Jakub	„	1951 — 1952
mgr inż. Marchwica Józef	asystent	1956 — 1957
mgr inż. Marcoń Juliusz	wykładowca	1952 — 1953
mgr inż. Markielowski Jan	„	1952 — 1953
dr Markiewicz Eugeniusz	adiunkt	1955 — 1958
inż. Markowski Adam	wykładowca	1951 — 1952
mgr Marmol Z.	„	1950
mgr Marwicz Kazimierz	asystent	1956 — 1957
inż. Marzec Edmund	„	1952 — 1952
mgr inż. Maryniarczyk R.	wykładowca	1953 — 1956
mgr inż. Maślanka Aleksan.	„	1956 — 1957
mgr Matuła Bolesław	z-ca profesora	1955 — 1958
mgr inż. Matus Stanisław	asystent	1955 — 1956
dr inż. Mazanek Eugeniusz	docent	1952 — 1956
mgr inż. Mazurek Teofil	asystent	1952 — 1958
mgr inż. Mąka Rudolf	wykładowca	1952 — 1953
mgr Medyński Włodzimierz	asystent	1954 — 1955
inż. Mempel Józef	„	1951 — 1952
inż. Michalik Zbigniew	„	1954 — 1955
ob. Mierzwa Stanisław	laborant	1957 — 1959
inż. Mikienko Antoni	asystent	1954 — 1955
mgr inż. Mikucki Andrzej	wykładowca	1952 — 1957

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Mikulec Jan	asystent	1955 — 1956
mgr inż. Miodyński Józef	"	1951 — 1952
mgr inż. Miodyński Zenon	"	1952 — 1953
ob. Migdoł Franciszek	laborant	1950 — 1951
mgr Miroń Henryk	asystent	1950 — 1957
mgr inż. Mirosław Jan	wykładowca	1951 — 1956
mgr inż. Misiewicz Eugeniusz	asystent	1952 — 1953
dr Miszewski Bronisław	wykładowca	1956 — 1960
inż. Miksiewicz Waław	asystent	1953 — 1954
mgr inż. Miśniakiewicz W.	"	1952 — 1958
mgr inż. Molicki Witold	asystent	1953
mgr inż. Moll Emanuel	adiunkt	1950 — 1958
Ob. Moskalik Jan	asysten techn.	1951 — 1957
Ob. Modzelewski Czesław	lektor	1952 — 1956
mgr inż. Morsztyń Karol	prof. n. rektor	1951 — 1956
mgr inż. Moszoro Kazimierz	asystent	1950 — 1955
mgr inż. Moszyński Jan	"	1955 — 1959
mgr inż. Motyka Jerzy	"	1954 — 1955
mgr inż. Miller Ludwik	wykładowca	1952
Ob. Mudrzej Romana	asystent	1955
mgr inż. Murski Cezary	wykładowca	1951 — 1952
mgr inż. Murzyn Stanisław	"	1955 — 1959
mgr inż. Musiał Leopold	"	1954 — 1955
mgr inż. Muskała Piotr	asystent	1954 — 1955
mgr inż. Muskielorz Fr.	"	1954 — 1955
mgr Majchrowicz Helena	asystent	1955 — 1957
dr inż. Niewiadomski Jerzy	wykładowca	1957 — nadal
mgr inż. Nowara Andrzej	asystent	1951 — "
mgr inż. Nowotarski M.	wykładowca	1955 — "
mgr inż. Nosowicz Bogusław	asystent	1955 — "
mgr inż. Niementowski Ant.	z-ca profesora	1950 — "
mgr inż. Nowomiejski Z.	wykładowca	1957 — "
mgr inż. Nawrocki Jerzy	"	1958 — "
mgr inż. Nadratowicz T.	"	1952
mgr inż. Nanys Piotr	"	1952
mgr Naróg Andrzej	asystent	1955 — 1957
mgr inż. Nazarewicz W.	wykładowca	1952
mgr Nizioł Bronisław	asystent	1955 — 1957
mgr inż. Niewiadomski R.	"	1952 — 1955
mgr inż. Nissenbaum Jakub	"	1952
mgr inż. Nowak Stanisław	wykładowca	1953
inż. Nagiel Piotr	"	1957 — 1958
mgr inż. Orlewski Jan	asystent	1957 — 1958
mgr inż. Ogiełda Konrad	wykładowca	1955 — 1958
mgr inż. Obara Czesław	"	1954 — 1957
mgr inż. Obrocki Józef	"	1955 — 1957
mgr inż. Ochot Konrad	asystent	1954 — 1955
dr inż. Okołokułak Witold	wykładowca	1952 — 1955
inż. Okoń Franciszek	asystent	1954

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Olczakowski Wł.	profesor	1952 — 1957
mgr inż. Olejnik Łucjan	asystent	1952
mgr inż. Oleksy Eustachy	„	1953
mgr inż. Olewicz Emil	wykładowca	1954 — 1955
mgr inż. Olszewski Jerzy	„	1955 — 1957
mgr inż. Oppenheim Samuel	„	1952 — 1957
mgr inż. Orlik Zbigniew	wykładowca	1952 — 1955
mgr inż. Orłoś Jerzy	asystent	1952
mgr inż. Orłoś Zbigniew	„	1951
mgr inż. Orzechowski St.	„	1952 — 1953
mgr inż. Ostrowski Zb.	prodziekan	1950 — 1955
mgr inż. Oświęcimski Zdzisł.	wykładowca	1952
mgr Otrząsek Mieczysław	asystent	1955 — 1956
mgr inż. Pabjan Józef	wykładowca	1953
mgr inż. Pacek Tadeusz	asystent	1951 — 1954
mgr inż. Padkowski Edward	wykładowca	1954 — 1957
mgr inż. Pakleża Jerzy	asystent	1955 — 1956
dr inż. Pałka Julian	z-ca profesora	1955 — nadal
mgr inż. Przybyła Hubert	asystent	1959 — „
mgr inż. Pleśniak Stefan	wykładowca	1958 — „
mgr inż. Pollo Iwo	asystent	1954 — „
mgr inż. Prajsner Bronisław	adiunkt	1953 — „
mgr Piwko Jerzy	z-ca profesora	1954 — „
mgr inż. Podlacha Wincenty	„	1955 — „
mgr inż. Papużyński Witold	adiunkt	1952 — „
mgr inż. Paszek Władysław	adiunkt	1954 — „
mgr inż. Pietrzyk Zbigniew	st. asystent	1955 — „
mgr inż. Pogoda Zdzisław	„	1958 — „
mgr Pełka Karol	lektor	1955 — „
dr inż. Poborski Czesław	docent	1950 — „
dr inż. Popowicz Oktawian	prof. zw.	1954 — „
mgr inż. Palej Marian	adiunkt	1957 — „
mgr inż. Peretiatkowicz A.	wykładowca	1952 — nadal
mgr inż. Piwowarczyk Fr.	„	1954 — „
mgr Panczakiewicz Marian	z-ca profesora	1952 — „
mgr inż. Piechota Józef	„	1952 — „
mgr Politowicz Anna	„	1957 — „
mgr inż. Prugar Eryk	z-ca profesora	1959 — „
inż. Pluciński Tadeusz	asysten techn.	1954 — „
mgr inż. Polek Zygmunt	asystent	1954 — „
mgr inż. Paluch Jan	z-ca profesora	1955 — 1956
inż. Państwa Józef	asystent	1956 — 1957
mgr inż. Parnas Henryk	„	1954 — 1955
mgr inż. Partyka Józef	„	1952
dr inż. Pawlikowski Stefan	profesor	1955 — 1958
mgr inż. Popczyński Br.	asystent	1957 — 1958
mgr inż. Patuszyński Józef	„	1955 — 1958
mgr inż. Próchnicki Józef	„	1957 — 1958
mgr inż. Pukas Tadeusz	z-ca profesora	1958 — 1959

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Podkówka Józef	asystent	1955 — 1959
mgr inż. Petryna Mieczysław	„	1958 — 1959
inż. Pasierbiński Stanisław	asystent	1951
inż. Paszkowski Sławomir	„	1951 — 1952
inż. Pawłowski Henryk	„	1953
mgr inż. Pączkiewicz Irena	wykładowca	1951 — 1952
mgr inż. Pecha Franciszek	„	1953
mgr inż. Pellar Juliusz	asystent	1951
dr inż. Pelka Julian	„	1956 — 1957
mgr inż. Pęczak Jerzy	„	1953 — 1956
inż. Pękała Edward	„	1952 — 1953
mgr inż. Piątkowski M.	wykładowca	1954 — 1955
mgr Piecka Bogusław	asystent	1955 — 1956
mgr inż. Pieprzak Ferd.	„	1953 — 1954
mgr inż. Pieróżek Bogumił	„	1953 — 1955
mgr inż. Pietranek Bonifacy	wykładowca	1950 — 1956
inż. Piotrowski Edmund	asystent	1953 — 1954
mgr inż. Pisz Mieczysław	z-ca profesora	1952 — 1956
mgr inż. Piszczek Stanisław	asystent	1952 — 1953
mgr inż. Pleśniak Stefan	wykładowca	1954 — 1957
mgr inż. Polański Stanisław	asystent	1956 — 1958
mgr inż. Podgórski Fr.	„	1955 — 1956
inż. Porzęcki Robert	asystent	1952 — 1953
mgr inż. Porąbaniec K.	„	1952 — 1954
mgr inż. Pordes Wilhelm	wykładowca	1952 — 1957
inż. Partyka Józef	asystent	1950 — 1951
mgr inż. Fostępska Irena	wykładowca	1952 — 1953
mgr Paściak Jan	asystent	1954 — 1957
mgr inż. Potemski Tadeusz	„	1952 — 1956
inż. Pradelek Paweł	wykładowca	1952 — 1953
mgr inż. Puhejda Tadeusz	asystent	1956 — 1957
mgr inż. Psarski Stanisław	„	1952
mgr inż. Różyczka Jarosław	wykładowca	1952 — nadal
mgr inż. Ruczajewski Jacek	adiunkt	1950 — „
mgr inż. Rabsztyn Jerzy	docent	1950 — „
mgr inż. Rafalski Wacław	wykładowca	1957 — „
mgr Rabsztyn Józef	adiunkt	1952 — „
mgr inż. Rowiński St.	asystent	1958 — 1959
mgr inż. Rachwał Bolesław	„	1950 — 1954
mgr Raczek Kazimierz	wykładowca	1955 — 1956
mgr Raczyński Bogumił	„	1952 — 1953
mgr inż. Ratajski Zbigniew	„	1953 — 1954
mgr inż. Rowiński Leon	asystent	1955 — 1956
mgr inż. Razumowski Br.	„	1953 — 1954
mgr Rączka Andrzej	wykładowca	1955 — 1957
mgr Rene Alina	asystent	1954 — 1955
inż. Rent Antoni	„	1950 — 1951
mgr inż. Richter Stefan	„	1952 — 1953
mgr inż. Robiński Stefan	„	1951 — 1952

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Rogoziński Tadeusz	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Rojek Wiktor	"	1955 — 1956
mgr inż. Rosikoń Antoni	wykładowca	1951 — 1956
mgr inż. Roszyk Feliks	asystent	1951 — 1959
mgr inż. Ruzikowski T.	wykładowca	1952 — 1956
dr Rózanowicz Andrzej	adiunkt	1955 — 1957
mgr inż. Rudek Norbert	asystent	1955 — 1956
mgr Rudzka Anna	lektor	1952
Ob. Rusek Julian	laborant	1953 — 1955
Ob. Rusek Barbara	"	1955 — 1956
inż. Rużyczka Ludwik	wykładowca	1950 — 1951
mgr inż. Rymarski Witold	"	1952 — 1954
mgr inż. Rzeszotarski Zbig.	asystent	1952 — 1953
inż. Rzymelka Paweł	"	1952 — 1953
mgr Rzytka Jan	"	1955 — 1956
mgr inż. Serafin Feliks	st. asystent	1954 — nad.
mgr inż. Sowiński Zbigniew	"	1954 — "
mgr inż. Starczewski M.	adiunkt	1959 — "
mgr inż. Siwiński Jerzy	docent	1955 — "
mgr inż. Strömich Marian	z-ca profesora	1953 — "
mgr inż. Smurzyński St.	asystent	1954 — "
mgr inż. Skinderowicz Bron.	prodziekan z-ca prof.	1951 — "
inż. Skowronek Tadeusz	asystent	1957 — "
mgr inż. Struzik Czesław	"	1957 — "
mgr inż. Stuckel Józef	"	1952 — "
mgr inż. Stala Antoni	wykładowca	1952 — "
inż. Smrokowski Andrzej	asystent	1957 — "
inż. Straś Czesław	"	1957 — "
mgr inż. Sycz Andrzej	"	1958 — 1959
mgr Subotin Borys	lektor	1957 — 1958
mgr inż. Szafnicki Józef	z-ca profesora	1957 — 1958
mgr inż. Szmit Jerzy	wykładowca	1951 — 1958
mgr inż. Swiderski Jan	"	1957 — 1958
mgr inż. Saferna Jerzy	asystent	1952 — 1959
inż. Samowicz M.	wykładowca	1950 — 1951
mgr inż. Samsonow Leonid	z-ca profesora	1952 — nad.
inż. Sarzała Mieczysław	asystent	1954 — 1956
inż. Sasaki Julian	wykładowca	1952 — 1953
inż. Szmit Saturnin	asystent	1952 — 1953
inż. Schönborn Jerzy	"	1952 — 1955
mgr inż. Semkowicz Adam	"	1951 — nad.
mgr inż. Serwicki Henryk	"	1951 — 1955
mgr inż. Seydak Wiktor	asystent	1954 — 1956
mgr inż. Siadek Władysław	wykładowca	1952 — 1956
mgr inż. Sidwa Andrzej	asystent	1951 — 1956
mgr inż. Sidziński Marcin	"	1956 — 1957
mgr inż. Silbering Ludwik	"	1953 — 1956
mgr inż. Sitek Dominik	"	1953 — 1954
mgr inż. Sitko Wojciech	asystent	1957 — 1958

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Skalmierski Bogdan	asystent	1955 — 1957
mgr inż. Skrzypiciel Jan	„	1955 — 1957
mgr inż. Skórski Kazimierz	„	1952 — 1955
mgr inż. Skutela Józef	„	1955 — 1956
inż. Sławiński Kazimierz	„	1951 — 1952
mgr Smolski Adam	„	1956 — 1957
mgr Smolski Andrzej	„	1956 — 1957
mgr inż. Sobczyk Zbigniew	„	1956 — 1957
inż. Sobek Stanisław	„	1954 — 1956
inż. Soborski S.	„	1951 — 1952
inż. Sochacki Stefan	„	1953 — 1954
inż. Sokołowski Bronisław	wykładowca	1953 — 1954
mgr inż. Sorokowska Maria	asystent	1952 — 1957
mgr inż. Sowiński Jan	„	1951 — 1952
mgr inż. Splewiński Józef	wykładowca	1955 — 1956
inż. Spsychalski Mieczysław	„	1952 — 1953
Ob. Stachowicz Henryk	asystent	1953 — 1956
mgr Stankowicz Zofia	„	1955 — 1956
inż. Stańczyk Kazimierz	„	1954 — 1955
mgr inż. Szarczewski M.	„	1954 — 1960
mgr inż. Starzyński Sł.	wykładowca	1952
mgr inż. Stasiak Tadeusz	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Stecki Konrad	wykładowca	1952 — 1953
inż. Stelak Józef	asystent	1951
mgr inż. Steuer Kurt	„	1952 — 1957
inż. Stengret Seweryn	„	1952
mgr inż. Sterkowicz Jerzy	„	1953 — 1956
mgr inż. Stempniewski T.	docent	1956 — 1957
mgr inż. Strokowski Marcin	asystent	1953 — 1959
mgr inż. Strozik Edward	„	1954 — 1955
inż. Suchań Wilhelm	„	1952
mgr Sułek Stanisław	wykładowca	1950 — 1955
mgr inż. Suszyński Tadeusz	asystent	1953 — 1956
mgr inż. Swierc Paweł	„	1955 — 1956
mgr inż. Swiertun Łucjan	„	1957 — 1958
mgr Syrek Mieczysław	adiunkt	1952 — 1957
mgr inż. Śliwa Bronisław	asystent	1956 — 1957
mgr inż. Śliwiński Julian	wykładowca	1952 — 1956
mgr inż. Świerniak Jan	„	1955 — 1956
mgr inż. Świerzowski T.	asystent	1953 — 1954
mgr inż. Szancer tSefan	z-ca profesora	1950 — nadal
mgr inż. Szonert Jan	„	1952 — „
mgr inż. Szymański Jerzy	„	1950 — „
mgr inż. Szadkowski Zbig.	wykładowca	1955 — „
mgr inż. Szypuła Henryk	st. asystent	1957 — „
mgr inż. Szczepkowska W.	„	1954 — „
mgr inż. Świądrowski W.	„	1957 — „
mgr inż. Szuba Jerzy	docent	1955 — „
mgr inż. Szymonik Stefan	wykładowca	1955 — „

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Szostek Tadeusz	wykładowca	1955 — „
mgr inż. Szastok Alfons	st. asystent	1954 — „
mgr inż. Szendzielorz Alfons	„	1957 — „
inż. Szwej Czesław	asystent	1957 — „
mgr inż. Szczerbiński Józef	„	1959 — „
mgr inż. Szyrajew Jerzy	docent	1957 — „
mgr inż. Świerż Tadeusz	z-ca profesora	1951 — „
mgr inż. Szymański Jerzy	adiunkt	1957 — „
mgr inż. Szawłowski K.	wykładowca	1955 — 1956
mgr inż. Szczepka K.	asystent	1955 — 1956
Ob. Szmider Zofia	lektor	1950 — 1956
mgr Szpilecki Józef	asystent	1954 — 1956
inż. Szymowski Jerzy	„	1954 — 1955
mgr inż. Szućlik Walery	„	1952 — 1956
inż. Szwedek Stefan	wykładowca	1954 — 1955
inż. Szeja Stanisław	asystent	1954 — 1955
mgr inż. Szymik Fr.	z-ca profesora	1955 — 1958
mgr inż. Todor Henryk	„	1956 — nadal
mgr Trytko Zdzisław	adiunkt	1955 — „
dr inż. Turowski Jan	„	1956 — „
mgr inż. Trybalski Zd.	z-ca profesora	1958 — „
dr inż. Tokarzewski Ludom.	wykładowca	1955 — „
mgr inż. Tarnawski Al.	st. asystent	1953 — „
mgr Tobola Stanisław	asystent	1958 — nadal
mgr Tarnawski Zygmunt	st. asystent	1952 — „
mgr inż. Trzcina Tadeusz	„	1957 — „
mgr Tarach Marian	wykładowca	1957 — „
mgr Towarnicki Bolesław	z-ca profesora	1957 — „
mgr inż. Tyrlik Tadeusz	„	1952 — „
mgr inż. Tobiasz Czesław	st. asystent	1952 — „
inż. Taliński Władysław	wykładowca	1953 — 1954
mgr inż. Tarach Eligiusz	„	1953 — 1956
mgr Teleszyński W.	asystent	1953
inż. Tippe Marian	„	1950 — 1951
mgr inż. Tochowicz St.	„	1952 — 1953
inż. Teorster Alfons	wykładowca	1953
mgr inż. Tołłoczko Henryk	„	1957 — 1958
mgr inż. Tuskowski Adam	asystent	1956 — 1957
inż. Tuszyński Paweł	„	1954 — 1955
mgr Tylek Andrzej	„	1954 — 1955
mgr inż. Tyszko Mieczysław	prodziekan	1950 — 1953
dr Troszkiewicz Czesława	wykładowca	1953 — 1959
mgr inż. Tarnawski St.	asystent	1959 —
mgr inż. Unold Mieczysław	wykładowca	1957 — nad.
mgr inż. Urbanowski Jerzy	adiunkt	1957 — „
inż. Ulbicki Cezary	wykładowca	1950 — 1951
inż. Ulewicz Kazimierz	asystent	1954 — 1955
mgr inż. Unicki Jan	wykładowca	1950 — 1958
inż. Unicki Leon	asystent	1950 — 1958

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
inż. Urbański Jerzy	asystent	1953 — 1954
mgr inż. Urbaś Edward	wykładowca	1950 — 1958
mgr inż. Vogel Zbigniew	adiunkt	1952 — nadal
mgr inż. Wojtan Tadeusz	asystent	1954 — „
mgr inż. Woźniak Czesław	„	1956 — „
mgr inż. Wyra Szczepan	st. asystent	1958 — „
mgr inż. Wilczek M.	„	1959 —
mgr inż. Wilk Sławomir	adiunkt	1952 — nadal
inż. Wysłowski Czesław	st. asystent	— „
mgr inż. Wojciechowski W.	„	1952 — „
mgr inż. Winnicki Bolesław	z-ca profesora	1950 — „
mgr inż. Wójcikowski Jan	z-ca profesora	1955 — nadal
mgr inż. Witkowski Andrzej	asystent	1959 — „
mgr inż. Wachniewski Wł.	wykładowca	1958 — 1959
mgr inż. Wyra Szczepan	asystent	1957 — 1958
mgr Woroszyńska Helena	lektor	1956 — 1958
mgr Wajda Zofia	wykładowca	1956 — 1958
mgr inż. Wajda Jan	asystent	1956 — 1958
mgr Walichiewicz Jan	„	1957 — 1958
mgr inż. Wanat Józef	„	1953 — 1956
mgr inż. Wartak Czesław	wykładowca	1955 — 1956
dr Wąsowska Józefa	„	1952 — 1955
dr inż. Wąsowski Józef	prof. nadzw.	1952 — 1955
mgr inż. Weideman Henryk	asystent	1955 — 1956
mgr Welek Herbert	wykładowca	1953 — 1956
mgr inż. Wianecki Jerzy	asystent	1951 — 1954
mgr inż. Wierzbicki Adam	„	1951 — 1954
mgr inż. Widera Jerzy	„	1950
mgr inż. Wierzchowski Piotr	„	1950 — 1951
mgr inż. Wilk Zbigniew	„	1950
mgr inż. Wilkosz Jan	„	1952 — 1953
mgr inż. Wiltoński Bogdan	„	1952
mgr Winiarski Zbigniew	wykładowca	1952 — 1955
mgr inż. Wiprzycki Wacław	asystent	1952
mgr Wiśniak Barbara	„	1955 — 1956
mgr inż. Wiśniowski Michał	wykładowca	1953
mgr inż. Wiśniewski St.	„	1951 — 1952
mgr Witko Helena	asystent	1951 — 1955
mgr inż. Witman Sergiusz	wykładowca	1950
mgr Władimircewa Zofia	lektor	1956 — 1957
mgr inż. Włodyka Jerzy	asystent	1953
mgr inż. Wodziezko Edward	adiunkt	1951 — 1958
mgr inż. Wojtasz Bolesław	asystent	1951 — 1952
mgr inż. Wojtylak Alojzy	„	1956 — 1957
mgr inż. Woliczko Jerzy	„	1953 — 1955
mgr inż. Woźniak Bolesław	„	1954 — 1955
mgr inż. Wróbel Kazimierz	wykładowca	1950 — 1956
mgr inż. Woźniakiewicz T.	„	1952 — 1953
inż. Wróblewski Mieczysław	asystent	1952

Nazwisko i Imię	Stanowisko	Rok
mgr inż. Wszelaczyński A.	wykładowca	1951 — 1952
mgr inż. Wysoczański R.	„	1951
mgr inż. Zieliński Jerzy	adiunkt	1958 — nadal
mgr inż. Zawada Stanisław	st. asystent	1958 — nadal
mgr inż. Zabłocki Józef	wykładowca	1957 — „
mgr inż. Znański Zbigniew	asystent	1958 — „
mgr inż. Ząbik Władysław	z-ca profesora	1952 — „
inż. Żelazo Czesław	asystent	1956 — „
dr inż. Zarzycki Maciej	z-ca profesora	1952 — „
dr inż. Zawadzki Adam	docent	1950 — „
inż. Zabłocki Bronisław	wykładowca	1951 — 1952
Ob. Zahorska Janina	lektor	1954
mgr inż. Zagórski Stefan	asystent	1954 — 1956
mgr inż. Zajac Seweryn	„	1952 — 1953
mgr inż. Zakrawacz St.	„	1953 — 1954
mgr Zaleski Tadeusz	wykładowca	1952 — 1956
mgr inż. Zamojski Jerzy	asystent	1953 — 1954
mgr inż. Zmichorski Edward	wykładowca	1950 — 1951
mgr inż. Zann Jerzy	„	1950
mgr inż. Zanicki Witold	„	1952 — 1953
Ob. Zawadziński Tadeusz	kier. Kursu Przyg.	1950 — 1955
mgr inż. Zbraniborski Al.	asystent	1951 — 1956
mgr inż. Zdanowicz Piotr	„	1954 — 1956
mgr inż. Zdziennicki T.	„	1956 — 1957
mgr inż. Zelikman Izrael	„	1953 — 1954
mgr inż. Zembal Marian	„	1952 — 1955
dr Zieliński Zbigniew	wykładowca	1954 — 1957
mgr Zima Kazimierz	asystent	1955 — 1956
mgr inż. Ziółkowski Jerzy	„	1954 — 1955

ZMARLI
Pracownicy nauki

Mgr JÓZEF HANKIEWICZ

ur. 3. V. 1906 r. zm. w lipcu 1955 r.
działek Wydziału Włókienniczego

Inż. JAN MYSŁOWSKI

ur. 14. III. 1911 — zm. w maju 1955 r.
asystent — Wydziału Górniczego

Mgr MARIAN SIBIGA

ur. 6. IV. 1901 — zm. 9. VI. 1958 r.
st. asystent — Wydziału Mechanicznego

Mgr inż. TADEUSZ ŚLĄCZKA

ur. 29. I. 1896 — zm. 23. X. 1956 r.
adiunkt — Wydziału Elektrycznego

Mgr inż. JAN KOZŁOWSKI

ur. 12. VII. 1899 — zmarł w lutym 1952 r.
prodziekan — Wydziału Budowlanego

ABSOLWENCI
Politechniki Śląskiej
Studium dla pracujących
w Katowicach

ABSOLUT WENIG

Polsterstuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

Stuhl

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO I PRZEMYSŁOWEGO

Rok 1953

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Asman Ryszard	Jelonkiewicz Władysław	Oktobrowicz Stanisław
Bablok Paweł	Komosiński Ryszard	Pająk Tadeusz
Bartel Erwin	Kozacki Ludwik	Piecuch Edward
Buchta Mieczysław	Krażek Ryszard	Pierchalski Antoni
Chyc Lucjan	Króćla Winicjusz	Podleszka Jan
Cybulski Jerzy	Lapoń Eligiusz	Rożek Karol
Czakoń Jan	Lebiocki Teofil	Sarna Jan
Dąbrowski Stanisław	Lewandowski Francisz.	Skrobacz Bolesław
Drożdż Marian	Loska Bolesław	Składanek Konstanty
Flaczyk Roman	Lutrowicz Henryk	Stychno Emilian
Fotek Stanisław	Łuczyński Zbigniew	Szewczyk Stefan
Gajda Józef	Majewski Kazimierz	Urban Eugeniusz
Głowacki Wacław	Mazur Kazimierz	Walus Józef
Głowacki Wiktor	Mazur Wincenty	Wielki Alojzy
Gomułka Henryk	Markiewicz Józef	Wolny Czesław
Gwóźdź Stanisław	Michajluk Józef	Wójcik Jerzy
Jach Stefan	Nowacki Jerzy	Zacharmin Włodzimierz
Jachowski Kazimierz	Ociesa Zygmunt	Zajda Zdzisław

Rok 1954

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Bablok Roman	Gołąbek Szczepan	Książkiewicz Bronisław
Balicki Józef	Grolik Stanisław	Kuśnierski Józef
Barski Władysław	Hayny Józef	Labus Wilhelm
Brudnowski Czesław	Hepner Franciszek	Leśnik Bernard
Bugaj Alfons	Hoffman Jan	Mandrela Jan
Chruścik Lech	Januszewicz Roman	Markowiak Antoni
Czerwiński Eugeniusz	Jaśko Władysław	Marzec Ryszard
Dworzański Stanisław	Kłosek Stanisław	Paczkowski Roman
Dynerowicz Jerzy	Kosiński Wilhelm	Paprotny Zygmunt
Galgus Franciszek	Kowalski Stanisław	Pawleta Jan

Piecuch Gerard
Pojda Józef
Rudek Jan
Ryszka Jan
Serafin Władysław
Sgonina Feliks
Smolec Adam

Sokół Jan
Straszak Henryk
Szczygielski Zbigniew
Ślusarz Józef
Śmietana Józef
Śmigielski Andrzej
Tołkacz Jerzy

Tyro Jerzy
Wojciechowski Henryk
Zawalski Zbigniew
Zientek Roman
Zak Stanisław

ODDZIAŁ INŻYNIERII SANITARNEJ

Bereś Jerzy
Błaszkiwicz Alojzy
Frydel Wincenty
Gaj Eligiusz
Janicki Stanisław
Jaroczyński Stanisław
Jarosławiecki Bogdan
Jasica Tadeusz

Kostański Władysław
Kostuś Julian
Lubczyński Włodzim.
Malec Franciszek
Musiałik Teodor
Piechota Stanisław
Rzepecki Zdzisław
Schiffner Andrzej

Szamin Włodzimierz
Śledzik Stanisław
Targiel Henryk
Wilman Władysław
Wiłun Wiktor
Wyględa Bolesław

Rok 1955

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Bałanda Mieczysław
Bankiel Józef
Bieniosek Teresa
Biernat Jerzy
Boczkaj Bogdan
Bywalec Zygmunt
Dąbrowski Tadeusz
Drózd Józef
Faska Marian
Fedyk Stefan
Fura Adam
Galiński Adam
Gil Zdzisław
Gwóźdź Leszek
Hał Henryk
Huber Leon
Imieliński Henryk
Jaworski Brunon
Jeziorny Zenon
Józków Zbigniew

Kaczówka Józef
Kałuza Ludwik
Kasprzyk Ludwik
Kłossowski Mieczysław
Kowalczyk Marian
Kozik Wacław
Krawiec Bernard
Ligarski Mieczysław
Lodowski Adam
Łukowski Hieronim
Michalkiewicz Eugen.
Migdał Zdzisław
Mikołajko Władysław
Napieraj Zygfryd
Nowak Henryk
Oleksak Henryk
Oszczepalski Jan
Pacierpnik Jan
Patan Henryk
Pindycki Edward

Pluta Józef
Przedpełski Jerzy
Pytlawski Andrzej
Różański Tadeusz
Rubik Franciszek
Ruda Jan
Skarbek Franciszka
Skrzypek Tomasz
Słupik Oskar
Storożenko Antoni
Storożenko Jadwiga
Szcypiński Czesław
Szwagiel Franciszek
Szypuła Stanisław
Tustanowski Bolesław
Urbanek Józef
Urbaś Rudolf
Wiśniewski Michał
Wojciechowski Kazim.

ODDZIAŁ INŻYNIERII SANITARNEJ

Janyga Alojzy
Jędras Stefan
Kubisik Zygmunt
Łobaza Bolesław

Małecki Zygmunt
Mołda Józef
Puszczewicz Antoni
Stępień Ireneusz

Świerc Paweł
Tomica Władysław
Wdówka Stanisław
Wierzba Stanisław

Rok 1956

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Błach Edward	Kozłowski Jafi	Spiss Edmund
Capiga Józef	Kubica Henryk	Spyrka Ewald
Chruszcz Krystyna	Kubina Bolesław	Staszewski Jerzy
Czaplicki Michał	Kulan Zdzisław	Styka Zbigniew
Dobisz Jan	Kurlit Otto	Sufryd Mieczysław
Drożdżyk Bogdan	Kuś Edward	Szendzielorz Adrian
Gambiec Józef	Lakota Stanisław	Szmidt Kazimierz
Gandor Roman	Marciszowski Edmund	Szonowski Zygmunt
Gawroński Mieczysław	Marciniak Józef	Śliwińska Adela
Gdynia Leonard	Masior Waldemar	Śmieszek Ludwik
Gibas Leszek	Morkisz Franciszek	Thorz Jerzy
Hajduczek Fryderyk	Miemiec Franciszek	Urbanowicz Maria
Huńka Ryszard	Nowak Witold	Wagner Maria
Janosz Franciszek	Ogaza Krystyna	Waloszczyk Konrad
John Jerzy	Oleksy Marian	Warzecha Melania
Kaczmarek Kazimierz	Paradowski Jan	Wilisz Anna
Kiser Antoni	Pieczka Renata	Wycisk Henryk
Kopacz Józef	Piegora Bernard	Wylegała Stanisław
Kosarewicz Jan	Sieroń Franciszek	Zalewski Czesław
Kostrzewa Antoni	Słupski Ryszard	Zieliński Zygmunt

ODDZIAŁ INŻYNIERII SANITARNEJ

Brokowski Tytus	Maj Wiktor	Stręciok Waldemar
Dębiński Tadeusz	Matacz Edward	Szeląg Wiesław
Fasnacht Zdzisław	Nowak Jan	Szuba Feliks
Grypa Marian	Przywara Jerzy	Szymczyk Piotr
Kasprzyk Jerzy	Romańczyk Gerwazy	Zawadzka Barbara
Kordek Ryszard	Romulewicz Jadwiga	
Madajewski Roman	Popowski Edgar	

Rok 1957

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Antkiewicz Emil	Garbacz Tadeusz	Katolik Jerzy
Barabach Stefan	Günter Maciej	Kisiński Stanisław
Behr Horst	Gręda Zenon	Kiszka Hubert
Bochenek Konrad	Grim Paweł	Kołodziej Herbert
Buczak Janusz	Grygiel Tadeusz	Kowalczyk Janusz
Buczak Karol	Haczek Bronisław	Kowalski Mieczysław
Chwałek Edward	Jochimek Aleksander	Latusek Tadeusz
Czech Leonard	John Janina	Lech Henryk
Czernek Jerzy	Kaganiec Eugeniusz	Leszczyk Kazimierz
Czubiński Eugeniusz	Kampka Józef	Lutyński Janusz

Mańka Joachim	Poloński Ryszard	Szeroki Władysław
Nasfeter Irena	Rutkowski Zygmunt	Szklorz Adam
Niemiec Władysław	Rykiert Zygmunt	Szklorz Bronisław
Nowak Alfred	Saluga Józef	Świerczewski Włodz.
Opuchlik Stanisław	Sermak Zbigniew	Walus Edward
Osiński Tadeusz	Sęk Janusz	Wroński Zdzisław
Pacula Michał	Sitek Gerard	Wróblewski Józef
Pająk Erwin	Sochacki Józef	Zinowski Dymitr
Plewa Norbert	Steuer Teodor	Żaczek Zbigniew

ODDZIAŁ INŻYNIERII SANITARNEJ

Biedka Józef	Hanusa Henryk	Piotrowski Mieczysław
Błędziński Kazimierz	Jarosz Teodor	Rosiek Tadeusz
Broś Jan	Jura Tadeusz	Rudnicki Eugeniusz
Brzęcka Ginter	Kleccka Tomasz	Sroka Kazimierz
Brzęk Józef	Kuta Karol	Tatomir Andrzej
Chodacki Bronisław	Majchrzyk Stanisław	Wasyleńko Bogdan
Flis Maria	Melek Stefan	Zieliński Leszek
Greber Włodzimierz	Pielach Ryszard	

Rok 1958

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Bortnowski Zbigniew	Kubica Ryszard	Piskorski Adam
Chechelski Stefan	Kubisa Stanisław	Porc Wincenty
Ciągwa Alojzy	Kotula Stanisław	Radwański Henryk
Domagała Józef	Kowalik Marian	Rupala Roman
Dreinert Maksymilian	Kaczmarczyk Mieczysław	Sakowski Kazimierz
Dylewski Jerzy	Kędrek Jan	Skalski Zenon
Gierasieński Wiesław	Klimas Kazimierz	Smoleczyk Franciszek
Gołębek Jakub	Kucharski Zdzisław	Stebel Eugeniusz
Gutowski Adam	Kustal Edward	Stępiński Antoni
Gwardys Edward	Kwapuliński Eugeniusz	Stopczyński Jan
Hercka Zygmunt	Mikulski Tadeusz	Sudoł Lech
Hesse Wojciech	Moskal Zygmunt	Surmacz Zdzisław
Horecki Walter	Moćko Bernard	Szewczyk Edward
Janiszek Zygfryd	Olejko Irena	Sołtysik Joachim
Jaworek Franciszek	Passoń Herbert	Uszyński Henryk
Kubski Henryk	Perkowski Henryk	Waloń Werner
Komander Józef	Pękała Feliks	Wenger Marian

ODDZIAŁ INŻYNIERII SANITARNEJ

Bulski Mieczysław	Fitas Witold	Kasperek Alfred
Czech Józef	Galasiński Stanisław	Klima Maria
Czwiertnia Henryk	Izidorczyk Gerard	Kobylec Antoni
Fiech Henryk	Jagoda Paweł	Komander Stefan
Fistek Marian	Kadłubiec Jan	Kopyś Jerzy

Korde Rita
Korla Stanisław
Kotarski Mieczysław
Kupka Ryszard
Lamparski Zygmunt
Lewczuk Zdzisław
Łakomy Henryk
Machnik Maksymilian

Maniurzyn Władysław
Mazurkiewicz Regina
Michałowski Zbigniew
Nowakowski Zdzisław
Nowiński Zbigniew
Powęzka Bolesław
Radek Andrzej
Ruciński Jerzy

Sokół Kazimierz
Szuchatowicz Zofia
Szwedowski Tadeusz
Szydło Franciszek
Urban Stefan
Walczuk Tomasz
Wróbel Jan
Zajac Edward

Rok 1959

ODDZIAŁ BUDOWNICTWA OGÓLNEGO

Konopka Kazimierz
Michońska Alina
Mucha Marian

Sulima Bronisław
Weszke Zygmunt

Zambrzycki Jan
Żurawski Janusz

WYDZIAŁ CHEMICZNY W GLIWICACH

Rok 1953

ODDZIAŁ KOKSOWNICTWA

Buszydlik Emanuel	Mikulec Barbara	Rojek Stanisław
Karkosz Franciszek	Młotkowski Feliks	Samborski Emil
Kidawa Hałina	Piętka Józef	Słota Leonard
Kotlorz Józef	Proksza Alfred	Żuława Marian
Marszałek Weronika		

ODDZIAŁ TECHNOLOGII SMOŁY

Pośrednik Kazimierz   Dzieciol Mieczysław

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Bańka Jan	Janicki Jan	Olszowski Bronisław
Błach Stanisława	Juraszczyk Roman	Plewniak Karol
Borucki Stefan	Kleszyk Władysław	Sikora Ryszard
Fazan Jerzy	Korgol Zenon	Sopot Alojzy
Frycz Marian	Krysztofowicz Jarosł.	Szumański Antoni
Gibas Józef	Marzec Stanisław	Wieczorek Marian
Głuszczyżym Michał	Niczko Bolesław	Wlarczyk Ernest

ODDZIAŁ TECHNOLOGII KWASU SIARKOWEGO

Choma Antoni   Sierociński Stanisław
Przybyła Aleksy   Spyrka Hubert

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Bogacka Kazimiera	Podgórecka Olga	Woźniak Alfred
Demczuk Mikołaj	Sowa Maksymilian	Żołądek Józef
Kapsa Włodzimierz		

Rok 1954

ODDZIAŁ KOKSOWNICTWA

Iwanecki Jerzy

Książek Franciszek

Przybyła Leonard

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Dąbrowska Maria

Pękala Ryszard

Stolarczyk Ludwika

Kmiecik Jerzy

Pogoń Stanisław

Surówka Władysław

Koper Zbigniew

Rudziński Stanisław

Szymanis Jan

Milczek Maria

Skomorowska Antonina

Wiśniowska Helena

Muszyński Eugeniusz

Stola Halina

Zdanowski Franciszek

Okoń Marian

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Brak-Bablok Anna

Kowalik Zygmunt

Sapia Gerard

Bubak Jan

Makowski Teofil

Stożek Franciszek

Bukowski Konstanty

Matrybińska Maria

Szulc Stanisław

Czerednik Halina

Mych Józef

Szymiec Zbigniew

Ćwięczek Stanisław

Ostrowski Ryszard

Walocha Barbara

Dąbski Bronisław

Piotrkowicz Marian

Wąsik Józef

Frączak Henryk

Płaszczycza Aleksander

Wilgocki Ryszard

Gaś Karol

Podolski Wiesław

Wójcik Jan

Joszek Henryk

Pogorzelski Andrzej

Zawadzka Stanisława

Kosiński Zbigniew

Popiel Andrzej

Zieliński Lucjan

Kowalczyk Konstanty

Radoliński Leszek

Rok 1955

ODDZIAŁ KOKSOWNICTWA

Cyran Jan

Smolarz Paweł

Urbański Jerzy

Czypek Zygmunt

Uckert Gothard

Zielińska Bożena

Skowronek Ryszard

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Bajer Ryszard

Kawa Edward

Respondek Edward

Bonarek Edmund

Kobierski Tadeusz

Sanojca Stefania

Brik-Mostowski Bron.

Kołaczek Bogdan

Stankiewicz Stanisław

Firlus Leonard

Kończak Bogusław

Staub Eleonora

Friebe Maria

Łobacz Jan

Straszak Krystyna

Gonciarz Janina

Majewski Marian

Szulc Jan

Goryczka Jan

Nadalińska Godzimiera

Wasyłweski Stanisław

Gruca Józef

Neuber Rudolf

Zarębski Ryszard

Jampich Zygfryd

Pankowska Irena

Zieliński Marian

Juśkiewicz Piotr

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Bagiński Jerzy	Irzyk Bolesław	Plewko Waldemar
Bogdanowicz Wanda	Kołodziej Józef	Rackiewicz Bogumiła
Cziska Jan	Kotlarski Antoni	Radwański Roman
Fleischer-Zarzycki J.	Lipiński Józef	Sadowski Kazimierz
Flis Józef	Lisowicz Daniela	Stoszek Stanisław
Grabowska Maria	Mucha Jan	Zalewski Jan
Gruszka-Korski Marian	Naziemiec Leonarda	Zimna Bogumiła

Rok 1956

ODDZIAŁ KOKSOWNICTWA

Biel Henryka	Kuchna Henryk	Pawelczyk Henryk
Borowski Ryszard	Kula Józef	Popiel Jacek
Cisek Władysław	Lech Józef	Rychlicki Tadeusz
Dziewicz Rudolf	Lewdański Aleksander	Staś Zenon
Kostrzewski Hubert	Mirka Józef	Witkowski Mieczysław
Koziak Ryszard		

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Bartosik Czesław	Jakuwoski Zygmunt	Rozmus Adolf
Białas Kazimierz	Karasiński Bronisław	Tomczyk Wanda
Biernacka Halina	Klyta Teodor	Welz Elżbieta
Bujarek Jadwiga	Lisecka Halina	Wiśnicki Ryszard
Burzyk Konrad	Pisarski Hubert	Wojciechowski Edward
Daniel Jan	Rawski Józef	Wojtkiewicz Henryk
Dragon Jadwiga		

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Bajorek Kazimierz	Furman Henryk	Orzechowski Piotr
Berger Bogusław	Janowicz Bogusław	Sobel Jan
Biel Jan	Kraszewski Władysław	Tłokowski Sławomir
Czerwonka Waldemar	Latawiec Jerzy	Wojciechowski Marian
Demarczyk Józef	Matejczyk Henryk	Wróblewski Jan
Frak Henryk	Mizerski Eugeniusz	

Rok 1957

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Dobosiewicz Marian	Kwaśniok Alojzy	Norbott Tadeusz
Kantoch Gerard	Mazanek Emil	Troch Rajmund
Krawczyk Stanisław		

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Czerwiec Danuta	Karmański Stanisław	Sobota Józef
Gomółka Andrzej	Labus Henryk	Tondos Ryszard
Kaczyńska Czesława	Pionka Marian	Zamorski Bolesław

ODDZIAŁ TECHNOLOGII WĘGLA

Bitner Stanisław	Janik Irena	Porwoł Konrad
Butkiewicz Zbigniew	Kamiński Stanisław	Rak Józef
Gabriel Ryszard	Kaperstein Erwin	Rokieta Maria
Hadasik Józef	Kowol Henryk	Zajac Bolesław

Rok 1958

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Blochowski Jan	Janicki Aleksander	Mecha Józef
Czerwiński Ryszard	Kanclerz Hieronim	Morciniec Alojzy
Gunia Mieczysław	Kasperkiewicz Stan.	Myczka Stanisław
Henszel Gerard	Magnor Urszula	Zagała Lucjan

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Gonsior Dymitr	Kowalik Zygmunt	Panfil Sylwester
Karkosz Robert	Kuchna Jan	Polaczy Jerzy
Kluz Mieczysław	Laskowski Jerzy	Sikora Danuta
Koryczan Antoni	Lipp Joachim	Wiaderny Jerzy

ODDZIAŁ TECHNOLOGII WĘGLA

Budniok Czesław	Kuska Norbert	Strużyny Henryk
Karafiol Alfred	Lachman Ignacy	Zakrzewski Zdzisław
Kucznik Arkadiusz	Majcherek Józef	

ODDZIAŁ KOKSOWNICTWA

Krybus Anna	Olbert Maria
Kulikowski Ginter	Zbiechorski Julian

Rok 1959

ODDZIAŁ TECHNOLOGII ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

Klajn Ryszard	Markiewicz Lesław
---------------	-------------------

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BARWNIKÓW

Kamińska Aleksandra	Nowak Wanda	Richter Stanisław
Lasoń Mieczysława	Pawlus Józef	

ODDZIAŁ TECHNOLOGII WĘGLA

Ezowski Marian	Kalinowski Ryszard	Szymik Bogdan
----------------	--------------------	---------------

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

Rok 1953

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Banasik Paweł	Gruszczyk Paweł	Przybylak Jan
Cieśla Kazimierz	Kraczla Józef	Respondek Alojzy
Dłubak Janusz	Madej Witold	Schaefer Józef
Franke Jan	Markiewicz Piotr	Tuchowski Antoni
Gocyla Czesław	Nawrot Leszek	Zajęc Karol
Goszyk Karol	Potempa Józef	Zięba Czesław
Grabowski Zbigniew		

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Balcy Otokar	Kułek Zygmunt	Skołucki Zygmunt
Basiński Jan	Nowak Stanisław	Stojer Alojzy
Batko Henryk	Olczyk Henryk	Stryczek Antoni
Chabrowicz Stefan	Richter Teodor	Synowiec Joachim
Gliński Witold	Rygiel Stanisław	Śliwa Tadeusz
Kawecki Mieczysław	Sawka Zbigniew	Teper Jerzy
Kos Henryk	Seydak Wiktor	Zajęc Aleksander
Krężel Marian	Sielicki Jerzy	

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Byrczek Tadeusz	Lenard Bernard	Sowacki Aleksander
Gębala Marian	Łoboda Ryszard	Sroczyński Mieczysław
Janik Tadeusz	Matusiński Karol	Szponar Seweryn
Latos Tadeusz	Sojka Henryk	

Rok 1954

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Adamek Stanisław	Bryzik Stanisław	Chwistecki Stanisław
Benisiewicz Waclaw	Brzezina Zbigniew	Cop Bogusław
Blak Zbigniew	Buczyński Zdzisław	Czech Stanisław

Czupryński Alfred	Kopeć Henryk	Rożek Otton
Doliński Alfred	Kopiec Marian	Sadowski Bolesław
Feruś Tadeusz	Kopyciok Paweł	Starczyk Waclaw
Fojcik Longin	Korzuch Henryk	Steblik Tadeusz
Gancarz Edward	Koźlik Stanisław	Szarkiewicz Józef
Garus Franciszek	Krochmal Stanisław	Szkliniarz Waclaw
Gruszczyński Józef	Krzywda Zygmunt	Szupejko Witold
Hanslik Alfred	Kutarba Bogusław	Świderski Andrzej
Holland Jerzy	Kwiatkowski Mieczysław	Świech Leon
Idzik Julian	Lipczyk Kazimierz	Tarkowski Witold
Jarek Stanisław	Machoń Józef	Trefon Edward
Jastrzębski Waclaw	Martynowicz Edward	Uniejewski Jan
Jaworski Zygmunt	Moryń Marian	Walosik Zbigniew
Karasiński Zbigniew	Musioł Klemens	Winiarski Marian
Kasperski Zygmunt	Paszkievicz Władysław	Zwzesiński Adam
Kasza Rudolf	Płazak Marian	Zawodniak Witold
Klekot Edward	Rakowski Czesław	Zubik Bronisław

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Celuch Cezariusz	Lewandowski Władysław	Sowa Stefan
Fajkis Konstanty	Marszałkowski Jerzy	Szymański Zbigniew
Górski Aleksander	Michniewicz Ludwik	Świrbutowicz Antoni
Grzebyk Winicjusz	Nowak Eugeniusz	Ugacz Kazimierz
Jania Józef	Pieran Wiesław	Zieliński Józef
Koczur Kazimierz	Płazak Feliks	Zebrowski Michał
Latawiec Tadeusz	Samul Stanisław	

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Bujakowski Zbigniew	Mrokwa Alojzy	Waleczek Leonard
Dziambor Bernard	Nowak Michał	Wolski Stefan
Kasperczyk Stanisław	Płaszczymąka Edward	Wower Edmund
Kowal Zdzisław	Szwej Czesław	Wyleżyk Antoni
Kudera Paweł		

Rok 1955

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Cyba Alojzy	Korus Ryszard	Sier Henryk
Dziewulski Stanisław	Kosydar Kazimierz	Skrzydło Robert
Dziuk Ginter	Makarewicz Jerzy	Smalcerz Józef
Flak Zenon	Muter Marian	Sosnowski Eugeniusz
Franasz Mieczysław	Nowakowski Jan	Sońnicki Piotr
Gajda Stanisław	Osuch Edward	Topola Alfred
Golec Czesław	Pasek Piotr	Trzeja Bronisław
Gruszczyński Henryk	Poremba Paweł	Tuszyński Paweł
Kajzar Jan	Pydynkowski Andrzej	Wiśniewski Teofil
Karpeta Zygmunt	Rejmanek Zbigniew	Wita Paweł
Kołodziejski Bogdan	Rolnik Antoni	Zieliński Jan

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Biskup Paweł	Ilków Zdzisław	Nowak Jan
Bojarski Janusz	Janowski Wiktor	Okraska Józef
Bolek Bolesław	Juraszek Emanuel	Pyrć Jerzy
Byrzeczek Kazimierz	Kańczuga Kazimierz	Rusek Józef
Chrzęstowski Ignacy	Kasprzyk Józef	Sadowski Tadeusz
Domański Lech	Kempa Bernard	Sredniawa Ryszard
Filingier Stanisław	Kobiela Henryk	Talik Tadeusz
Gładus Jacek	Kowacz Jerzy	Węgrzyk Paweł
Gorajski Stanisław	Kuczera Władysław	Wicher Stanisław
Gruszka Tadeusz	Lasok Henryk	Wójcik Marian
Gutek Jan	Markowski Kazimierz	Wypych Zdzisław
Heliak Jerzy	Mroczkiewicz Jerzy	Zientek Konrad
Herzog Eryk	Nobis Bronisław	

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Banyś Stanisław	Jędrusiak Bogumił	Musialski Tadeusz
Bieniek Józef	Kowal Edmund	Orzoł Walter
Gawęda Jerzy	Król Tadeusz	Skalski Stefan

Rok 1956

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Baldys Zdzisław	Król Jerzy	Swoboda Kazimierz
Banko Szczeban	Leszczyński Leon	Szachowski Henryk
Barszczowska Marta	Malordy Jan	Szczerba Zenon
Bienia Stanisław	Michalski Adam	Szczęśniak Edmund
Ezibziak Józef	Miemczok Franciszek	Szkandera Romuald
Czerwik Czesław	Mondry Edward	Szmigiel Eugeniusz
Danko Kazimierz	Morys Jerzy	Szota Włodzimierz
Dyrda Marian	Nowak Alojzy	Śliwa Bogdan
Dziurówicz Jerzy	Pieśniewski Konrad	Śliz Józef
Falkowski Andrzej	Pilarek Czesław	Swierkot Henryk
Gajewski Stanisław	Pluszczak Romuald	Trocha Franciszek
Galas Aleksander	Puzynowski Lech	Warmus Bogdan
Hajduk Mieczysław	Radecki Lesław	Wiewióra Stanisław
Hyla Eugeniusz	Rduch Albert	Wnęk Adam
Jarczyk Jan	Ruchniak Czesław	Wojciechowski Leopold
Jędrzejewski Eugeniusz	Rypiński Tadeusz	Wojciechowski Tadeusz
Kaziewicz Alfred	Siostrzyński Henryk	Wojtyczka Arnold
Kieres Stefan	Spinek Franciszek	Zagórski Edward
Korpała Józef	Stanisławski Piotr	Zawartko Andrzej

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Bąk Edmund	Gresyk Jerzy	Łucka Bronisław
Bula Henryk	Hadaś Mieczysław	Mendera Henryk
Ciechanowski Piotr	Kronenberger Alojzy	Wolf Kazimierz
Gamrat Zenon		

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Cichoń Henryk
Ciepliński Czesław
Dąbrowski Klemens
Duda Sylwester

Jędrusik Tadeusz
Lydka Ryszard
Prędko Zygmunt

Spyrka Alojzy
Surowiec Marian
Wyparło Czesław

ODDZIAŁ TELETRANSMISJI

Baron Henryk
Brauner Jan
Cichy Kazimierz
Hatwich Anatol

Jaworek Augustyn
Kensy Gerard
Kocjan Henryk
Kotuła Henryk

Łogusz Stanisław
Podgórski Janusz
Tarkowski Wacław

Rok 1957

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Adamek Bolesław
Bielski Łucjan
Błahut Adolf
Curyło Józef
Dibon Ernest
Drapa Zbigniew
Dzierżęga Joachim
Faliński Piotr
Gawlik Piotr
Gładysz Edmund
Grodowski Zdzisław
Grosskreutz Jan
Halewicz Marian
Janas Stanisław

Janik Józef
Kamiński Jerzy
Kazimierczyk Stanisław
Klaczek Jerzy
Kopiec Romuald
Książkiewicz Adolf
Kurkowski Władysław
Machnik Antoni
Mandrela Bernard
Marondel Rudolf
Masłoń Wiesław
Matyjek Andrzej
Milejczak Henryk
Nowak Zdzisław

Pokorna Felicja
Prosowski Rudolf
Pucher Franciszek
Rodacki Kazimierz
Rogula Jan
Sawicki Kazimierz
Seget Ryszard
Siedlko Stanisław
Smogór Henryk
Stebel Teofil
Szczerski Ryszard
Szymanik Tadeusz
Wysocki Ryszard
Zmuda Henryk

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Angielski Stanisław
Gruk Edward
Korus Bernard
Kulon Mieczysław

Ostrowski Piotr
Rydzki Franciszek
Ryla Ernest
Sadło Józef

Saja Marian
Wolnik Jan
Wypłér Jerzy

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Bech Julian
Bendig Edward
Błada Alfons
Duży Paweł

Kojma Adolf
Kupiński Stefan
Malinowski Henryk

Stasieczak Wacław
Szczucki Franciszek
Zurawek Wiktor

ODDZIAŁ TELETRANSMSIJI

Andrót Henryk	Jachnik Józef	Magaczewski Henryk
Bartosz Jan	Jezuita Konrad	Musiał Piotr
Bednarski Ryszard	Jodłowski Julian	Nawrot Wiesław
Bebliński Klemens	Kosowski Henryk	Piotrowski Hieronim
Czakański Szczepan	Kulpok Andrzej	Pulecki Józef
Czech Franciszek	Lipiński Andrzej	Skiba Edward
Dzienniak Andrzej	Labuda Wiesław	Solecki Jan
Dziwoki Hubert		

Rok 1958

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Adamczyk Stanisław	Klimczak Zbigniew	Skierski Ryszard
Adamek Roman	Koj Benedykt	Stankiewicz Jerzy
Banik Konrad	Kollek Franciszek	Stopa Czesław
Baron Herbert	Kubicki Bernard	Surówka Eugeniusz
Bożek Wiktor	Kuhnert Joachim	Szachowski Jan
Brożek Jan	Mandat Kazimierz	Szuba Helmut
Cybulski Włodzimierz	Matuszowicz Joachim	Świerczek Kazimierz
Czempas Rajmund	Mencner Józef	Świerzy Józef
Dębski Franciszek	Michalik Tadeusz	Walisko Paweł
Dobaj Edward	Muszal Klaudiusz	Wiórek Józef
Dyląg Karol	Panek Stanisław	Wygasz Berthold
Dziki Ryszard	Pela Hugon	Zajdel Mieczysław
Golis Eugeniusz	Pilarek Rudolf	Ziółkowski Jerzy
Gromotka Alfons	Piskorski Tadeusz	Zipser Józef
Halemba Ernest	Przybyłek Alfred	Żogała Bernard
Iwan Jerzy	Rajtór Ludwik	Żurawka Adam
Jendroszczyk Jerzy		

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Dewiszek Marian	Kostuch Jan	Majka Stanisław
Gaweł Alojzy	Koziółek Józef	Peca Stanisław
Iwanicka Wanda	Krehut Jan	Płaza Otton
Jędruszek Jerzy	Kuźnik Aleksy	Stypa Stanisław
Knapik Stanisław	Kwaśniok Sonia	Warchoń Stanisław

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Gazur Władysław	Kmiećnik Roman	Wąsik Zygfryd
Kirakowski Janusz	Pilarski Jan	

Rok 1959

ODDZIAŁ ELEKTROENERGETYKI PRZEMYSŁOWEJ

Chmielewski Marian	Kaczmarek Czesław	Stabik Stanisław
Chruścik Adam	Knapik Józef	Stasiak Łucjan
Dydak Marian	Lewandowski Kazimierz	Szeroki Benedykt
Jabłkowski Henryk	Pańczyk Zbigniew	Szwajcowski Jan
Janeczek Dionizy	Pasek Kazimierz	Wieloch Józef
Josek Stanisław	Pisula Mieczysław	Witoszyńska Danuta
Kacuga Jerzy		

ODDZIAŁ SIECI ELEKTRYCZNYCH

Kisiel Władysław	Pszczółkowski Al.
Pospischil Lesław	Wrzesiński Jerzy

ODDZIAŁ ELEKTROWNI CIEPLNYCH

Adler Egon	Pałka Marian
Dolińska Izabela	Zientek Alfred

ODDZIAŁ AUTOMATYKI I TELEMECHANIKI

Domżał Janusz	Foltyn Stanisław
---------------	------------------

ODDZIAŁ MASZYN ELEKTRYCZNYCH

Czop Stanisław	Milewski Bolesław
----------------	-------------------

WYDZIAŁ GÓRNICZY

Rok 1953

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ŻIÓŻ

Cieślik Mieczysław	Kułach Antoni	Siwek Józef
Czubasiewicz Stanisław	Lempart Klemens	Skrzydło Jerzy
Faruzel Ferdynand	Mierzwa Kazimierz	Sosnowski Piotr
Gołda Tadeusz	Migas Marian	Sytniewski Władysław
Gorol Ludwik	Mysłowski Jan	Szotek Władysław
Goryl Wincenty	Nadolny Antoni	Wawrzak Zenon
Iskra Józef	Otrębski Kazimierz	Wozipiwo Jerzy
Jamróż Józef	Podziemski Władysław	Wójcik Stefan
Klakla Kazimierz	Poloczek Robert	Wybraniec Klemens
Klich Jerzy	Potempa Stanisław	Żyła Roman
Kosok Konrad	Rogacz Jerzy	

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICTWA

Czosnyka Henryk	Fischer Zygmunt	Sitek Dominik
Dexheimer Edmund	Kajzer Józef	Sobczyk Tadeusz
Duda Alfons	Nieć Wiesław	Świątek Karol
Duda Jerzy	Pieczykolan Eugeniusz	Wałek Edmund

Rok 1954

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ŻIÓŻ

Barczyk Tadeusz	Golanka Zenon	Pałus Eugeniusz
Baron Ryszard	Idzik Feliks	Pasek Jan
Czogała Alojzy	Kamieniarz Konstanty	Pawlik Jan
Dańda Gustaw	Kasprzyk Kazimierz	Raszka Jerzy
Delong Paweł	Krótki Franciszek	Szewczyk Marian
Dominek Czesław	Krysa Edward	Szyszka Franciszek
Duda Otton	Kucytowski Zenon	Ścigała Gedeon
Dyląg Władysław	Matloch Reinhold	Wołczyk Stanisław
Fiodoruk Eugeniusz	Mielcarz Kazimierz	Wójcik Karol
Findziński Stanisław	Pala Henryk	Zemla Franciszek
Gąsior Bolesław		

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICTWA

Belok Bolesław	Jarzębiok Zdzisław	Martkowicz Marek
Bialik Witold	Jurek Ryszard	Początek Bronisław
Błaszczyk Marian	Kaczybura Wiesław	Powroźnik Władysław
Bogaczewicz Henryk	Kapusta Bolesław	Ryguła Grzegorz
Chałupski Jerzy	Kobierzewski Zdzisław	Stabik Paweł
Dzidowski Henryk	Korek Bogumił	Stępiń Jerzy
Garbas Karol	Krzemiński Edward	Urbanek Ludwik
Gierlotka Franciszek	Kubik Jerzy	Wilczek Antoni
Głodniok Stefan	Leguś Antoni	Zmorzysko Bronisław
Hilaszek Mieczysław	Liszka Karol	Zmuda Włodzimierz

ODDZIAŁ MIERNICTWA GÓRNICZEGO

Baron Jerzy	Milas Henryk	Stromczyński Marian
Grabowski Florian	Moj Hubert	Szyga Winand
Hajda Jerzy	Morawski Józef	Wojciechowski Henryk
Kulawik Jan	Pieczka Mieczysław	Zagłówek Stefan
Lasota Ryszard	Roterman Władysław	Zabicki Ryszard
Leśniak Bronisław	Sieradzki Jan	

Rok 1955

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ZIÓŻ

Bugesz Jan	Kopka Mieczysław	Piecha Władysław
Chycki Kazimierz	Królak Jan	Stowski Jan
Donica Roman	Lampert Rajmund	Szendzielosz St.
Dudzik Mieczysław	Łukaszewski Zygmunt	Świerc Paweł
Fabia Karol	Matysek Zdzisław	Windak Józef
Henrykowski Franciszek	Merker Robert	Woźnik Zdzisław
Horak Gerard	Meszek Edward	Wysłucha Tadeusz
Józefiok Bronisław	Niemiec Jan	Żak Czesław
Kania Ryszard	Nowak Marian	

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICTWA

Drewniany Józef	Lipus Karol	Stachel Władysław
Foltyn Władysław	Mańka Henryk	Stolarzewicz Janina
Gilewski Roman	Marek Piotr	Stowski Stanisław
Gnidziński Daniel	Michalak Mirosław	Suchanowski Jan
Godzina Marian	Michalski Ryszard	Szafarczyk Joachim
Górniak Jan	Molenda Bronisław	Ślęzak Eugeniusz
Jeszka Józef	Morcinek Łucjan	Tomys Konrad
Kokoszka Zenobiusz	Przeczek Ireneusz	Zembok Władysław
Ligięza Czesław		

ODDZIAŁ MIERNICTWA GÓRNICZEGO

Bojeś Teofil
Golasz Eugeniusz

Janik Engelbert
Jasiński Donat

Nicz Gerard
Pańta Józef

Rok 1956

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ŻŁOŻ

Baranowski Józef
Błaszczkiewicz Tadeusz
Brodniań Leonard
Buła Andrzej
Czachowski Jerzy
Fiołka Stanisław
Franek Krystyna
Grajewski Joachim
Hanak Herbert

Hliśnik Teodor
Kawala Edward
Knebel Alfons
Kwaśniak Władysław
Markiewka Eryk
Migas Wiktor
Mirota Jan
Motylewska Magdalena
Nowara Jan

Pawlas Wincenty
Piniór Antoni
Pudelko Bronisław
Rola Franciszek
Sobik Leon
Święty Józef
Więcek Jan
Zapolski Marian
Zdechlikiewicz Wincenty

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICZWA

Bartoszek Ryszard
Białoń Gerard
Bokacki Waclaw
Brączek Emil
Capiga Antoni
Cichy Rudolf
Cieplik Henryk
Ciuraj Joachim
Dyrda Alfons
Fober Henryk
Gajewski Jerzy
Gnielka Henryk
Gomolewski iMeczysław
Haida Alojzy
Hajduk Michał
Harmada Henryk
Hubert Witold
Kardyś Stanisław
Klimsza Maksymilian

Kloc Kazimierz
Knapik Józef
Knowal Rudolf
Kcwal Włodzimierz
Krężel Wojciech
Kubik Stanisław
Kuczera Alojzy
Kulawik Teodor
Ledwoch Zygmunt
Machnik Lech
Madej Franciszek
Mańka Jerzy
Niemiec Paweł
Nowak Włodzimierz
Pieszka Józef
Piofczyk Gerard
Pniakowski Zbigniew
Pradela Henryk
Purak Henryk

Siedlaczek Ernest
Sikora Jan
Skrzypek Karol
Słoma Jan
Słomiany Zbigniew
Sobczyk Jan
Sołtys Bogusław
Staniek Jan
Straszak Zbigniew
Syposz Roman
Szewczyk Marian
Waligóra Jerzy
Wilczek Wilhelm
Wilkus Brunon
Wis Bolesław
Wiszniowski Oktawian
Wołkowski Władysław
Woźniczka Jan
Żydek Franciszek

ODDZIAŁ MIERNICTWA GÓRNICZEGO

Bogacki Józef
Borzobohaty Jerzy
Czorny Henryk
Gajewski Eugeniusz
Gawęda Kazimierz
Jakubowski Marian
Jarek Leopold
Kampka Leonard

Klyta Henryk
Kosiński Antoni
Kukuczka Antoni
Milak Roman
Moszner Ireneusz
Niemczyk Józef
Ogrodowski Henryk
Palki Jan

Poloczek Florian
Rak Hubert
Szołtysek Henryk
Waksmański Marcelli
Wodecki Władysław
Wójcik Zenon
Wysocki Henryk

Rok 1957

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ZIÓŻ

Buszkiewicz Zbigniew	Macionczyk Hubert	Struzik Czesław
Chabowski Mirosław	Majcherczyk Gotfryd	Szweda Henryk
Gawart Władysław	Malarz Stanisław	Warchoń Mieczysław
Habrowski Stanisław	Matluch Józef	Watras Waclaw
Kamiński Zygmunt	Niziołek Jan	Wieczorek Tadeusz
Kośnik Bolesław	Pieklik Józef	Wrzask Władysław
Lempaft Stanisław	Poniedziałek Zdzisław	Zapała Łucjan
Lewandowski Bernard	Słapiński Marian	Związek Józef
Lukas Wiesław		

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICZWA

Antonów Włodzimierz	Hyla Włodzimierz	Markiewka Józef
Biernat Zygmunt	Kulig Tadeusz	Markowski Edward
Ciwis Alojzy	Kulik Jerzy	Muras Stanisław
Czenczek Ryszard	Lipowczan Jan	Piętak Józef
Dziwisz Rajmund	Łakota Józef	Wrześniak Marian
Ferdek Zygmunt	Łaszczek Tadeusz	Ziewiec Mieczysław
Franc Włodzimierz		

ODDZIAŁ MIERNICTWA GÓRNICZEGO

Barczyk Rudolf	Gajdzik Janusz	Skowronek Władysław
Binda Eryk	Hanke Alojzy	Wiatrek Roman
Bisek Ryszard	Nowak Stanisław	

Rok 1958

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ZIÓŻ

Barczok Herman	Kammer Stanisław	Rachwał Waclaw
Bieg Alfred	Kańtoch Stanisław	Schmelter Piotr
Bober Stanisław	Kot Władysław	Smolorz Ryszard
Canibał Ryszard	Kubinek Adolf	Sobczyk Andrzej
Czaja Hieronim	Kwaśniak Lucjan	Spandel Henryk
Dębski Stanisław	Lowak Maksymilian	Szafran Marian
Erdman Tadeusz	Lukawski Henryk	Szulc Józef
Filipek Rudolf	Malikowski Stefan	Świergała Bogusław
Godyń Józef	Marcol Józef	Todos Henryk
Gutowski Jerzy	Mgłosik Władysław	Waligóra Julian
Jasieczko Zdzisław	Nowak Stanisław	Wylenzek Alojzy
Jedynak Jerzy	Pol Zygmunt	

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICHTWA

Baron Ludwik	Lenard Franciszek	Przybylski Władysław
Bończyk Paweł	Labuś Tadeusz	Słomiany Zdzisław
Chrobok Andrzej	Niemczyk Bronisław	Smolik Tadeusz
Ćwikliński Zdzisław	Pachoł Miron	Sołtysik Aleksander
Hawling Mieczysław	Pejas Mirosław	Szkatuła Józef
Kozioł Eugeniusz	Piętak Wiesław	Wiązek Gerard
Krawczyk Janusz	Prymula Jan	Zajac Tadeusz

ODDZIAŁ MIERNICTWA GÓRNICZEGO

Drygała Stanisław	Kotyza Stanisław	Rózanek Tadeusz
Howaniec Alfons	Kuźniar Antoni	Rzepecki Franciszek
Janecki Józef	Osoba Henryk	Szwej Wacław

Rok 1959

ODDZIAŁ EKSPLOATACJI ŻŁÓŻ

Czyż Emil	Kozioł Mieczysław	Sławek Tadeusz
Gruszka Jan	Pustułka Czesław	Solowski Hubert
Handel Edmund	Puzia Janusz	Sołtyński Stanisław
Kopcioł Marian	Sadło Feliks	Szewior Franciszek

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICHTWA

Bagiński Marian	Krochmal Jerzy	Preger Janusz
Drapa Henryk	Mikulski Henryk	Ruszkowski Czesław
Janota Henryk	Mitkiewicz Zygmunt	Siarkiewicz Ryszard
Janota Henryk	Nabielski Jerzy	Skupień Edmund
Jarząbowski Bronisław	Piwowarski Jerzy	Tabor Mieczysław

ODDZIAŁ MIERNICTWA GÓRNICZEGO

Błoszczyk Alfons	Gwiaździński Ryszard
Grzybowski Jerzy	Polak Jan

WYDZIAŁ HUTNICZY

Rok 1953

ODDZIAŁ METALOZNAWSTWA I OBRÓBKII CIEPLNEJ

Abrachamowski Marian	Klem Tadeusz	Rodek Mirośław
Barski Sergiusz	Lipiec Józef	Szafruga Tadeusz
Filipecki Euzebiusz	Łazowski Edward	Terczyński Marian
Jednaki Marian	Micuła Bronisław	

ODDZIAŁ METALURGII STALI

Babik Władysław	Kurdziel Bronisław	Ziólkowski Ludwik
Grzyb Jerzy	Paczuła Bolesław	

ODDZIAŁ WALCOWNICTWA

Chmist Czesław	Lewandowski Stanisław	Rodkiewicz Janusz
Chudzicki Waclaw	Lichura Czesław	Rudny Lesław
Gaj Leon	Ptak Ryszard	Zych Tadeusz
Kuś Lesław		

ODDZIAŁ METALURGII SURÓWKI

Federowicz Gerard	Lubaszewski Anatol	Romanik Władysław
Jabłoński Marian	Radwan Edward	Rudziński Waclaw

Rok 1954

ODDZIAŁ METALOZNAWSTWA I OBRÓBKII CIEPLNEJ

Garus Franciszek	Kurbiel Władysław	Ogierman Jerzy
Glanowska Zofia	Łaszczyca Stanisław	Szombara Józef
Gomolczyk Józef	Najberg Ryszard	Wolff Jerzy

ODDZIAŁ METALURGII STALI

Birecki Jerzy	Ostrowski Piotr	Urbiczek Roman
Guzik Zenon	Pelka Józef	Warszawski Roman
Kański Stanisław	Porebski Władysław	Zgraja Mieczysław
Kubań Edward	Simon Zygmunt	

ODDZIAŁ BUDOWY MASZYN I URZĄDZEŃ HUTNICZYCH

Brus Zbysław	Gallert Ginter	Straszak Stanisław
Brzozowski Jan	Huras Czesław	Sułkowski Sylwester
Ciąputa Marian	Mańnica Paweł	Szlachta Stefan
Ciemborowicz Franc.	Mitas Piotr	Szpotkowski Roman
Fałda Józef	Preidl Władysław	Tokarski Stanisław
Filusz Stanisław	Skrzydlewski Kazim.	Wińkowski Tadeusz
Gajewski Franciszek	Sokół Mieczysław	Zwoździak Józef

ODDZIAŁ WALCOWNICTWA

Cudak Tadeusz	Kleszcz Józef	Nowosielski Jerzy
Duczyński Janusz	Kralka Władysław	Orszulik Czesław
Freifeld Leon	Ludowicz Paweł	Rymarz Adam
Ganszczyk Marian	Mach Władysław	Szczepanik Stefan
Gonera Marian	Mazur Marian	Walichnowski Zenon
Jagło Zdzisław	Nazim Henryk	Żurek Adam
Kabaj Józef		

ODDZIAŁ METALIZNAWSTWA

Łaszczyca Natalia	Makosz Waclaw
-------------------	---------------

ODDZIAŁ METALURGII SURÓWKI

Mitka Bolesław

ODDZIAŁ ODLEWNICTWA

Glogier Jerzy	Kuderski Marian
---------------	-----------------

Rok 1955

ODDZIAŁ WALCOWNICTWA

Bajgier Kazimierz	Kubec Adam	Uplawa Władysław
Grzejszczyk Czesław	Lebek Tadeusz	Wacherlohn Leopold
Jaśko Stanisław	Łaskawiec Antoni	Wolski Piotr
Kalita Henryk	Mędrak Jan	Wróbel Henryk
Kliczka Józef	Sidło Henryk	Zalejski Henryk
Konarski Tadeusz	Styś Józef	Zdrzałek Jerzy
Koziński Zdzisław	Szczepanik Aleksander	Zdziechowski Roman
Król Czesław	Świstek Henryk	Żelazo Czesław

ODDZIAŁ STALOWNICTWA

Ciupka Ewald
Krauze Urszula
Krzyżak Józef

Magnor Rudolf
Sołtyskowa Wiktoria
Twardoch Roman

Woszczyna Edward
Zgoda Mirosław

ODDZIAŁ ODLEWNICTWA

Brojanowski Eugeniusz
Gogół Henryk
Maj Mieczysław

Makówka Bogusław
Piklikiewicz Zbigniew

Sroczyński Sylwester
Turzański Karol

Rok 1956

ODDZIAŁ WALCOWNICTWA

Bańczyk Eugeniusz
Buras Eugeniusz
Chrobak Eugeniusz
Dutka Stanisław
Dziubany Franciszek
Jamrozy Teofil
Kania Zdzisław
Kasprzak Mieczysław

Kokot Edward
Krawiec Jan
Ludzya Jerzy
Madej Jan
Maj Józef
Mysiek Janusz
Partyka Antoni
Pilarek Marian

Rogowski Anatol
Rupik Józef
Rysiak Czesław
Sorek Leon
Widuch Alfred
Wolny iGrzegorz
Zajac Mieczysław
Zebrak Stanisław

ODDZIAŁ STALOWNICTWA

Bębenek Tadeusz
Boncol Herbert
Cembrzyński Waldemar
Deleka Wiktor

Krawczyk-Dziewior A.
Mielczarek Leokadiusz
Piecha Stefan
Roman Józef

Szmidt Janusz
Szymik Józef
Wieczorek Teodor
Wolczak Bernard

ODDZIAŁ KUŹNICTWA

Benisz Rudolf
Białas Lucjan
Błaszczak Bogusław
Chmiel Zygmunt
Cop Edmund

Figiel Czesław
Galiński Stanisław
Jaskólski Kazimierz
Markiewicz Józef
Mutwil Dyzman

Sołtysik Kazimierz
Tomczyński Waldemar
Wojtczak Marian
Żak Franciszek

ODDZIAŁ METALOZNAWSTWA

Karch Edmund

Kołodziej-Szmidt Ursz.

Pielka Stefania

ODDZIAŁ ODLEWNICTWA

Dedyk Zenon
Dorczak Antoni
Kałużny Jerzy
Kmieciak Tadeusz

Koperski Waldemar
Melnik Paweł
Smrokowski Andrzej

Sokoła Mirosław
Tomiczek Władysław
Wróbel Tadeusz

Rok 1957

ODDZIAŁ WALCOWNICTWA

Bergier Bogusław	Klich Marian	Raj Zenon
Czuwaj Tadeusz	Kurz Zygmunt	Skiba Henryk
Dronia Zygmunt	Ludyga Henryk	Sułczewski Jan
Dudzik Tadeusz	Łaskawiec Józef	Suwała Arkadiusz
Grzyb Karol	Piecha Roman	Świder Karol
Kidawa Mieczysław	Pogan Zygmunt	Wyłupek Stanisław
Klein Bronisław	Prasełek Marian	Żebrowski Władysław

ODDZIAŁ METALURGII STALI

Bajda Józef	Michalik Stefan	Szewczyk Ernest
Bogdanowicz Stanisław	Mokrski Jerzy	Szmandra Joachim
Fudała Józef	Moś Tomasz	Szubarga Henryk
Gepfert Jan	Mrochen Hubert	Woźniak Tadeusz
Grela Tadeusz	Piaskowski Stanisław	Wyrozumski Jerzy
Grześkowiak Henryk	Pochopień Mieczysław	Żurek Bolesław
Laburda Kazimierz	Sowa Karol	

ODDZIAŁ METALURGII SURÓWKI

Bromer Jerzy	Grabka Ryszard	Tatarek Edmund
Czakoń Henryk	Mandelka Paweł	Wojtas Jan
Ficek Erwin		

ODDZIAŁ KUŹNICTWA

Orliński Eligiusz	Stasiak Kazimierz	Zorzycki Rajmund
Punde Franciszek	Wieczorek Wiesław	

ODDZIAŁ ODLEWNICTWA

Banaś Jerzy	Kamiński Roman	Łusicki Tadeusz
Ciszewski Jerzy	Katolik Zygmunt	Palimąka Henryk
Habryka Rudolf	Krauze Władysław	Pietras Józef
Kamiński Józef	Łojewski Wit	Płaczek Stanisław

Rok 1958

ODDZIAŁ WALCOWNICTWA

Bartodziej Rajmund	Jeleń Henryk	Polaczek Jerzy
Bless Gerard	Nawara Stanisław	Skorus Ludwik
Danecki Tadeusz	Nawrat Edmund	Stępień Henryk
Doniec Ireneusz	Niewiara Bolesław	Sygiet Zenon
Francik Józef	Nowak Gerard	Śliwiński Ryszard
Grochowski Edmund	Pala Roman	Wieczorek Mieczysław
Hadrych Jan	Piklikiewicz Zbigniew	Więclawek Tadeusz

ODDZIAŁ STALOWNICTWA

Barczyk Bronsław	Lubojański Jerzy	Siedlecki Tadeusz
Jurczyga Jan	Malara Władysław	Stąsiek Jan
Kaciński Bogusław	Matusiak Anna	Stec Ewa
Kasprzyk Waldemar	Polak Czesław	Wacław Józef
Kincer Adam	Przewoźniak Melchides	Ziaja Halina
Kocan Kazimierz	Seweryn Adolf	Żmija Ryszard
Kowalec Henryk		

ODDZIAŁ KUŹNICTWA

Dziewulska Genowefa	Kijas Józef	Nikiel Zygmunt
Hamerlik Anton i	Kociumąka Mirosław	Rogóż Stanisław
Hauder Jan	Kokoszka Henryk	Suski Witold
Jankowski Adam	Kokot Franciszek	Szadkowska Jadwiga
Joszek Franciszek	Krzyżanowski Henryk	Wierzbicki Zdzisław
Kaleta Wiesław	Kuczera Edward	Worwa Władysław

ODDZIAŁ WIELKOPIECOWY

Królicki Stanisław	Morciszek Rajnold
Łapiniak Romuald	Wiercimok Karol

ODDZIAŁ ODLEWNICTWA

Bandrowski Leon	Marszałek Stanisław	Tomeczyński Włodzim.
Baron Henryk	Okraska Eugeniusz	Wawrzyczek Jan
Kania Teofil	Okuniew Arkadiusz	Wolny Gerard
Kaspryszak Ryszard	Petrów Włodzimierz	Wójcik Jan
Kijas Tadeusz	Pyka Tadeusz	Wróbel Maria
Malczyk Ligia	Sołtysik Mieczysław	

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Rok 1953

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Cibor Konstanty	Łata Jan	Ruciński Mieczysław
Czechowski Kazimierz	Molikiewicz Władysław	Rzepka Henryk
Detko Alfred	Paczkowski Marian	Skrzewski Jan
Kania Marian	Petyk Piotr	Sorek Jan
Knapik Tadeusz	Rajski Eugeniusz	Szopa Zygmunt
Kubański Eugeniusz	Różyński Bogusław	

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICICTWA

Błąkała Kazimierz	Kisiel Henryk	Papiórek Maksymilian
Bochenek Bolesław	Kucharski Stefan	Przybyła Jan
Brol Rufin	Lach Fryderyk	Rozmus Jerzy
Czyż Edward	Lis Mieczysław	Smykała Kazimierz
Domagała Wacław	Motyka Edward	Szczerba Emil
Halama Jan	Painta Leon	Szymczyk Józef

ODDZIAŁ TECHNOLOGII PRODUKCJI NARZĘDZI

Bembenek Wacław	Kieszkowski Ryszard	Sarzała Mieczysław •
Dębowski Władysław	Kocoń Tadeusz	Sobel Bernard
Duda Stanisław	Kopiński Stanisław	Szczypta Józef
Dziok Stanisław	Korzec Tadeusz	Śliwiński Józef
Franiasz Franciszek	Magaczewski Tadeusz	Woch Władysław
Gibas Bogusław	Marzec Witold	Wołczyk Feliks
Glik Jan	Rachwat Eugeniusz	Woźnica Edward
Jędrosz Kazimierz	Raksyk Bolesław	Zapart Józef

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN GÓRNICZYCH

Ciuruś Michał	Kużusznik Karol	Mentzner Stanisław
Cybulski Dionizy	Lisiński Władysław	Warmuziński Jan
Janik Jan		

**ODDZIAŁ KONSTRUKCJI URZĄDZEŃ DŹWIGOWYCH
I MASZYN BUDOWLANYCH**

Bisek Rudolf	Leśniewski Tadeusz	Ręka Florian
Bulski Marian	Lisek Władysław	Rusek Lucjan
Drobiec Henryk	Michalski Edward	Serwiński Zygfryd
Duda Adolf	Mikienko Antoni	Siwek Zdzisław
Dziewałkowski Alek.	Morżoł Józef	Stępień Lucjan
Gorczyca Zdzisław	Mrowiec Alojzy	Szwej Wiesław
Jamrozy Konrad	Nowakowski Stanisław	Turczyński Józef
Łączmarczyk Stanisław	Partyka Stanisław	Węglarzy Brunon
Kasperek Wilhelm	Piszczyk Mieczysław	Wrona Emil
Kleszcz Stanisław	Puchniarski Wiesław	Wróbel Ludwik

ODDZIAŁ MECHANIKÓW SAMOCHODOWYCH

Kadlec Tadeusz	Nierychło Karol	Stanek Jerzy
Małecki Witold	Rydzewski Andrzej	Trzemzański Zbigniew
Mrowiec Włodzimierz	Skiba Józef	Witkiewicz Jan
Nierychło Andrzej		

Rok 1954

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Adamczyk Józef	Koszyk Jan	Stefański Eugeniusz
Bernas Jerzy	Kula Józef	Strzelec Marian
Biczysko Jan	Małolepszy Jan	Szatko Józef
Czarnecki Rudolf	Mielnik Augustyn	Szczepański Jarosław
Derendał Stanisław	Nowak Jan	Szczepański Jerzy
Dudek Józef	Pałczyński Zbigniew	Szewczyk Józef
Glanowski Czesław	Pietruszewicz Stanisł.	Szmidt Tadeusz
Grajcar Wincenty	Pilarski Klemens	Tomczyk Marian
Gryś Marian	Piotrowski Jan	Widera Borys
Grządziel Józef	Plewniak Teofil	Wilczak Tadeusz
Hudzikowski Franciszek	Prusek Zygmunt	Wojtkowiak Kazimierz
Jakubowski Włodzim.	Pudło Dionizy	Zaharadnik Józef
Jędralski Jan	Słomiewski Jan	Zych Ryszard
Klimek Władysław	Słupianek Edmund	Żyłka Włodzimierz
Klus Jan		

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Bałuka Władysław	Janeczek Franciszek	Nowak Stefan
Barysz Zdzisław	Jankowski Stanisław	Oleksy Zbigniew
Cimciuch Władysław	Kołodziej Bolesław	Osojca Edward
Cina Władysław	Kryczewski Jerzy	Penkała Edward
Dracz Zygfryd	Kukliński Karol	Piętowski Stefan
Gandera Władysław	Matuszewski Marian	Pszeniczny Marian
Grudziński Bronisław	Matysek Eugeniusz	Rogosz Leonard
Jakubowski Leon	Migdał Roman	Romik Stanisław

Roński Ignacy
Rygoł Bernard
Stawiarz Tadeusz

Stefanik Antoni
Sztuka Zbigniew
Trzeźniewski Władysł.

Wenda Alojzy
Zelinka Leopold
Ziółkowski Jerzy

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI URZĄDZEŃ DŹWIGOWYCH I MASZYN BUDOWLANYCH

Ciszek Teodor
Cyganek Kazimierz
Domagała Wiesław
Dubiel Henryk
Ficek Ernest
Golis Zdzisław
Hasa Wiktor
Imieliński Andrzej
Imiołczyk Jan
Jasica Eliasz

Jaśko Józef
Kochański Lucjan
Koczwaro Władysław
Kowalski Lucjan
Kuś Sergiusz
Lelonek Rudolf
Małecki Zygmunt
Mucha Paweł
Owczarzy Wilhelm
Popczyk Stefan

Poźniak Władysław
Puczka Alojzy
Puczka Stefan
Rusek Julian
Stankiewicz Adam
Sznajder Feliks
Śliwoń Eustachy
Święty Zdzisław
Wyrwich Rudolf
Zygmunt Henryk

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN GÓRNICZYCH I URZĄDZEŃ GÓRNICZYCH

Bieniasz Eugeniusz
Biesek Paweł
Chmurski Kazimierz
Dyl Jan

Kapuściak Wacław
Olczyk Wiesław
Piszczek Czesław
Sapiński Marian

Szewczyk Stanisław
Szulc Jerzy
Śmieja Ingeborga

ODDZIAŁ MECHANIZACJI GÓRNICTWA

Bałycki Roman
Czachowski Józef

Frany Józef
Kozieł Bolesław

Majer Witold
Szczyrba Wilhelm

ODDZIAŁ BUDOWY SAMOCHODÓW

Bąk Tadeusz
Bromowicz Ryszard
Długosz Jan

Jaskóła Jan
Malarz Zbigniew
Pabjanek Henryk

Pilarek Władysław
Płachecki Stanisław

Rok 1955

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN

Ceglarek Andrzej
Duda Tadeusz
Głąwczyk Henryk
Gospodarek Edmund
Hetmański Ginter
Jarawka Roman
Kalat Ryszard

Kowalczyk Czesław
Lizak Aleksander
Makarewicz Zbigniew
Mentel Wacław
Mrocza Andrzej
Ochojski Karol
Okoń Benedykt

Paszek Emil
Próchniewicz Zygmunt
Słoka Mieczysław
Wieszczek Michał
Winkler Jan
Wyderka Józef

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Bachmiński Jan
Balura Bronisław

Buczko Mieczysław
Chruszcz Hubert

Domagalik Ryszard
Dubas Eugeniusz

Dygoń Antoni	Kamionka Zenon	Stelmach Zbigniew
Frychel Józef	Kosoń Alojzy	Stolorz Roman
Haber Zygmunt	Rudnicki Antoni	Szol Józef
Jeziorowski Józef	Simiński Edmund	Szydłowski Bogusław
Kaczmarek Tadeusz	Smelczysz Jerzy	Ślęzak Bolesław
Kafel Józef	Sołtysiak Józef	Zych Marian
Kalisz Józef	Stachura Józef	

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Adamczyk Henryk	Kmieciak Stefan	Rzeczyczyński Jan
Bandura Eugeniusz	Kokot Karol	Rzepus Józef
Bilczuk Eustachy	Kopeć Władysław	Samsonowicz Bolesław
Bilnik Czesław	Kost Wilhelm	Skolik Zygmunt
Cebulski Stanisław	Kostyrka Józef	Sobień Ludwik
Cenkier Wit	Krysiak Marian	Stalica Adam
Chłodek Konrad	Krzemiński Antoni	Stelmaszuk Aleksy
Cholewiński Tadeusz	Krzemiński Jerzy	Stokłosa Henryk
Dębicki Zbigniew	Kubik Jan	Straś Czesław
Dziubany Franciszek	Lower Jan	Strzelecki Jerzy
Engelking Andrzej	Lojan Józef	Suchanek Leon
Felis Ludomir	Maj Tadeusz	Syska Jerzy
Fojt Tomasz	Makowski Kazimierz	Szczepański Stefan
Francisz Stanisław	Makuła Edward	Szczesny Włodzimierz
Garus Mieczysław	Mamczarski Stanisław	Szewczyk Henryk
Gąsior Leopold	Maranowicz Stanisław	Szwajca Józef
Gąsior Tadeusz	Mrowiec Jan	Świerć Jan
Giezek Stanisław	Mrozek Alojzy	Tojka Karol
Golec Czesław	Nakielski Witold	Tomecki Tadeusz
Goldyn Marian	Nowak Leopold	Tomesik Ludwik
Grzesiak Witold	Nyc Józef	Walczyński Józef
Hadryś Jan	Oendorf Kurt	Widera Marian
Hick Włodzimierz	Ociepka Stanisław	Wierzgoń Józef
Hiller Jerzy	Październik Albin	Woelke Stefan
Janczała Marian	Peterek Stanisław	Wojciechowski Zbig.
Janusz Mieczysław	Piegza Jerzy	Wolski Antoni
Kania Józef	Pietrasz Bronisław	Woźniak Czesław
Kawka Zdzisław	Posnowski Stanisław	Wójcik Mieczysław
Kędzia Tadeusz	Przybylski Józef	Zięba Eugeniusz
Kijonka Stanisław	Rawski Władysław	Zuber Wincenty
Kliś Marian	Rup Czesław	

Rok 1956

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Berezowski Marek	Kmita Dionizy	Szewczyk Edward
Biłański Witold	Labus Franciszek	Szkup Jerzy
Garczyński Henryk	Lubina Teodor	Tota Zbigniew
Gorczyca Tadeusz	Malec Jerzy	Wilkos Henryk
Hus Mieczysław	Pabian Stanisław	Wojdan Mieczysław
Jaworski Zdzisław	Pelz Mieczysław	Zaremba Henryk

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Baranowski Eugeniusz	Kielar Mieczysław	Przybyła Marian
Barnart Tadeusz	Kieś Józef	Pustułka Kazimierz
Bartosik Marian	Kijas Henryk	Puż Antoni
Bednarski Hubert	Klarczyński Tadeusz	Pyttel Tadeusz
Bereza Kazimierz	Kłosowski Edmund	Razowski Bolesław
Bialik Stanisław	Knapczyk Zbigniew	Serwicki Kazimierz
Bielobradek Stanisław	Knieżyk Jan	Sikorski Tadeusz
Bienias Marian	Kott Teodor	Skołud Ryszard
Borowiecki Maciej	Kotula Marian	Skowronek Tadeusz
Buchcik Ferdynand	Kowalski Władysław	Skowroński Bógusław
Buczynski Bolesław	Kozik Mieczysław	Skrzypczak Henryk
Bugaj Alfons	Kozuba Zygmunt	Sowizrał Stefan
Burzyński Antoni	Krawczyk Czesław	Stachura Franciszek
Chmiel Czesław	Kubica Arkadiusz	Staszekiewicz Ryszard
Damboń Józef	Kubikowski Franciszek	Stolarz Gerard
Drożdżewski Stanisław	Lasota Tadeusz	Styla Tadeusz
Drzenska Stanisław	Lis Konrad	Szczepanowski Edmund
Dubarek Stanisław	Liss Zdzisław	Szczepański Jan
Durek Stanisław	Litewka Jerzy	Szczeponik Stefan
Dyduch Ignacy	Lasicki Zdzisław	Szklorz Henryk
Dyrka Benedykt	Latka Roman	Szlachta Jerzy
Erm Rudolf	Łyszczak Jan	Szymkowiec Marian
Fusik Bolesław	Marczewski Tadeusz	Świerz Franciszek
Gałązka Antoni	Matyja Zbigniew	Tabak Edward
Gerczak Kazimierz	Mazur Czesław	Tomalski Jan
Gil Jan	Milejski Tadeusz	Tomaszewski Włodz.
Gliwicki Paweł	Mitos Adam	Walkowicz Jakub
Głaz Ryszard	Molimek Edward	Warchał Leopold
Góra Eugeniusz	Mrówka Józef	Watoła Roman
Górnik Stanisław	Musialik Marian	Ważny Tadeusz
Grabowski Tadeusz	Myszka Jerzy	Wąsik Mieczysław
Grudniewski Franciszek	Nowak Jan	Wiesner Jerzy
Gryglewski Eugeniusz	Olbert Franciszek	Wiśniewski Tadeusz
Huras Ryszard	Opalski Roman	Wóźniak Stanisław
Hyrlicki Czesław	Osipek Mieczysław	Wysocki Rudolf
Jaworski Mieczysław	Osmęda Piotr	Zaborowski Bronisław
Kabaj Aleksander	Osowski Marian	Zajac Tadeusz
Kaletka Henryk	Papierniok Adam	Zawadka Stanisław
Kaliberda Jan	Piechota Antoni	Zych Edward
Kamiński Zdzisław	Piecuch Józef	Zychowicz Marian
Kantorysiński Julian	Polniak Tadeusz	Zys Tadeusz
Kasprzyk Wiktor	Popławski Tadeusz	Żołądek Leon

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN GÓRNICZYCH

Gałązka Rudolf	Herman Kazimierz	Ryś Ryszard
Gałek Tadeusz	Knopek Zygmunt	Sawka Bogdan
Hajmel Werner	Plewnia Edward	Szyszka Henryk

ODDZIAŁ BUDOWY SAMOCHODÓW

Przybylski Włodzimierz

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Baron Hubert	Jasiak Jerzy	Molenda Stefan
Bednorz Wojciech	Kania Paweł	Muras Jan
Bett Tadeusz	Kiecka Bernard	Musialik Edmund
Blokesz Rudolf	Klimczak Stanisław	Munzer Henryk
Borski Henryk	Koczor Karol	Niemiec Kazimierz
Budzoń Władysław	Kornke Hubert	Orzeł Alfred
Bujar Oswald	Korzepa Tadeusz	Pasella Jan
Chalcarz Stanisław	Kubis Józef	Podzorny Paweł
Chrzan Henryk	Kulawik Maksymilian	Popczyk Mirosław
Cupiał Albin	Kurylenko Bronisław	Popiólkiewicz Bronisł.
Dudek Jerzy	Lepich Stefan	Ptaszek Jan
Dymarczyk Mieczysław	Lewicki Stefan	Rutka Stanisław
Dziadkowiec Stanisław	Lis Władysław	Siewierski Edward
Frankiewicz Tadeusz	Łukaszewicz Kazimierz	Sitko Tadeusz
Frydrych Henryk	Machnik Jan	Spyra Tadeusz
Gaj Henryk	Machura Stanisław	Stankiewicz Leonard
Gąsiorowski Jan	Maluciak Bogusław	Szpyrka Henryk
Gonera Józef	Markowski Henryk	Targowski Fryderyk
Górski Ireneusz	Michalec Stanisław	Trzcionka Tadeusz
Grębosz Leopold	Matuszyk Jerzy	Wieczorek Erwin
Gruszka Andrzej	Mikołajczyk Szczepan	Wieloch Józef
Hajda Zbigniew	Misiak Bogusław	Wolczyk Józef
Hajduk Tadeusz	Miłyńczyk Józef	Wójcik Kazimierz
Jarosz Włodzimierz		

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Bąk Marian	Król Stefan	Pieprzyca Józef
Bednorz Alfons	Krypczyk Kazimierz	Primer Marian
Biesok Józef	Latarski Czesław	Przybyłek Adolf
Bonk Joachim	Mickiewicz Henryk	Skrzyniarz Stanisław
Celmer Ryszard	Mozołowski Józef	Skupień Jerzy
Czerwik Marian	Nalepa Tadeusz	Smoliński Józef
Deja Kazimierz	Niedzielski Adam	Szarawarski Antoni
Kasprzykowski Lech	Niewolik Henryk	Trzcionka Zdzisław
Koch Adam	Olecki Zygmunt	Wilczura Kazimierz
Kozieł Emil	Paczuła Alfred	Wnuk Bolesław
Król Józef		

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN CIĘŻKICH

Ciurlok Jan	Mielecki Kazimierz	Ufnalski Bogdan
Czerwiński Józef	Misztal Jerzy	Ulcok Stefan
Dziembala Henryk	Paszek Paweł	Wóźniacki Marian
Górniołek Józef	Szczyпка Zygmunt	Wyrwała Marian
Hajda Edmund	Szmal Jerzy	Zupok Gerard
Kaczmarczyk Wiktor	Szmiągł Adam	

Rok 1958

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Bacia Ryszard	Kuczera Szczepan	Popławski Zygmunt
Banc Władysław	Kuflik Rudolf	Przywięda Zygmunt
Baron Henryk	Kurek Józef	Sikora Jozef
Bielecki Henryk	Löpka Bernard	Sikora Wiktor
Bilnik Jerzy	Łój Stanisław	Stachurski Julian
Blak Władysław	Łuckoś Henryk	Staniek Leon
Erol Rudolf	Łukaszewski Kazimierz	Stańczyk Norbert
Brzozowski Józef	Magner Czesław	Szczepanowski Andrzej
Chrobak Eryk	Marek Leopold	Szmidt Edward
Chudyk Bolesław	Maślanka Stanisław	Szymura Konrad
Cichoń Stanisław	Mendera Eryk	Szyszkowski Stefan
Ciecierski Roman	Mendera Mieczysław	Tkaczyk Józef
Czaja Kazimierz	Mondry Jan	Tłałka Stanisław
Czaja Marian	Mróz Dobiesław	Wala Marian
Czajkowski Bolesław	Mułka Franciszek	Welon Antoni
Dudek Marian	Muszer Zygmunt	Wilkosz Lesław
Flak Edward	Nikiel Feliks	Wojtas Stefan
Foła Władysław	Pasieczny Jan	Wróblewski Marian
Gdynia Antoni	Pieczarka Tadeusz	Wróblewski Mieczysław
Halemba Zygmunt	Pierzyna Zygfryd	Wyrwała Antoni
Jurkiewicz Stanisław	Pietrzak Ryszard	Zabrzecki Józef
Kielmué Ludwik	Piętka Józef	Zakrzowski Maksymil.
Kłoda Antoni	Podstawny Franciszek	Zychowski Eugeniusz
Kozubski Walter		

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Adamkiewicz Henryk	Kondziolka Marian	Sierzputowski Czesław
Błaszczak Jerzy	Orliński Teodor	Siyczeń Teodor
Hołda Edward	Pietrowiak Edward	

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN CIĘŻKICH

Adamczyk Włodzimierz	Meliński Andrzej	Nickel Józef
Bienias Erwin	Mikołajczyk Tadeusz	Wróbel Konrad
Grzechowiak Aleksan.	Mildner Henryk	Zemia Antoni
Kieś Lucjan		

Rok 1959

ODDZIAŁ TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Bączkowiec Ryszard	Galus Franciszek	Jacek Józef
Bednarski Mieczysław	Gładysz Joachim	Janik Antoni
Biegun Kazimierz	Głębica Erwin	Janiszewski Stanisław
Broda Edward	Golik Jan	Jarosławski Jerzy
Cofala Paweł	Gruszczyński Zenon	Jeż Edward
Farnal Tadeusz	Hyra Stanisław	Jędrzyn Janusz

Kaczorowski Bolesław	Odrobina Marian	Szajnar Józef
Kancierz Franciszek	Owsiński Antoni	Szczepańczyk Edward
Kielar Jan	Pająk Alfred	Szewczyk Henryk
Kluczyński Karol	Paszek Jan	Szlawski Tadeusz
Kłusek Stanisław	Paszek Zygmunt	Śmielewski Stanisław
Kotowski Ludwik	Pawłowska Janina	Wachowiak Jerzy
Kozakiewicz Mieczysł.	Pawłowska Władysława	Waliczek Teodor
Kubat Kazimierz	Pszczółka Mieczysław	Walter Tadeusz
Loska Jan	Pucek Aleksander	Waluszek Henryk
Lutyn Andrzej	Rój Adam	Wantulok Paweł
Machnik Józef	Ryguła Zygmunt	Wicha Wiktor
Madejski Jerzy	Siemiątkowski Jan	Wolny Erwin
Mandowski Jerzy	Sito Jerzy	Wójcik Paweł
Markiewicz Zygmunt	Skibiński Jan	Wójcikowski Czesław
Marniok Czesław	Stawiński Mieczysław	Zasuń Alojzy
Miedziński Waclaw	Straszak Leszek	Ziora Paweł
Mitek Piotr	Studziński January	Żal Mieczysław
Neumann Jerzy		

ODDZIAŁ SIŁOWNI CIEPLNYCH

Cieślak Wojciech	Jeżyk Zdzisław	Madejski Ryszard
Dąbrowski Zygmunt	Kłose Henryk	Żelazko Benedykt
Filarowski Edward	Krawczyk Franciszek	

ODDZIAŁ KONSTRUKCJI MASZYN CIĘŻKICH

Kulpa Mieczysław	Pacholek Jan	Winkler Rudolf
Olech Tadeusz	Szlachta Karol	

ODDZIAŁ OBRABIAREK, NARZĘDZI I TECHNOLOGII BUDOWY MASZYN

Chalaszczyc Tadeusz	Podstawa Marian	Sosna Władysław
---------------------	-----------------	-----------------

ODDZIAŁ ODLEWNICTWA

Smolka Stefan

ODDZIAŁ URZĄDZEŃ I TECHNOLOGII ODLEWNICTWA

Różycki Wiesław	Wojnarowicz Bogusław	Wójciak Józef
-----------------	----------------------	---------------

ODDZIAŁ METALOZNASTWA I OBRÓBKII CIEPLNYCH

Nowakowski Tadeusz	Szweda Janusz	Ziętarski Andrzej
--------------------	---------------	-------------------

ODDZIAŁ SILNIKÓW SPALINOWYCH I TŁOKOWYCH

Sadowski Włodzimierz

WYDZIAŁ CHEMICZNY W GLIWICACH ODDZIAŁ W OŚWIĘCIMIU

Rok 1954

SPECJALNOŚĆ — INŻYNIERIA CHEMICZNA

Czunko Adam	Kala Tadeusz	Macek Zbigniew
Grodzicki Maciej	Kotowski Włodzimierz	Matonóg Stefan
Jamróz Franciszek	Liana Eugeniusz	Wilczyński Jerzy

SPECJALNOŚĆ — TECHNOLOGIA PALIW PŁYNNYCH

Ciaputa Czesława	Marszałek Teresa	Soroczyński Lech
Ciszowski Bolesław	Mazurek Bolesław	Szukiel Kazimierz
Cynarski Tadeusz	Miller Danuta	Światowiec Czesław
Luber Rudolf	Smarzowski Roman	Wawrzyniak Krystyna

SPECJALNOŚĆ — TECHNOLOGIA TWORZYW SZTUCZNYCH

Figiel Kazimierz	Krzemiń Karol	Para Edward
Figiel Matylda	Luber Józef	Pytlak Julian
Gajewska Halina	Pacocha Michalina	Szydlik Apolonia
Głębiński Lucjan		

Rok 1955

SPECJALNOŚĆ — TECHNOLOGIA CHEMICZNA WIELKIEJ SYNTEZY ORGANICZNEJ

Babiarz Jan	Mazany Lucjan	Preiss Karol
Balon Antoni	Miłoś Kazimierz	Samak Jan
Blacha Stefan	Muławski Jan	Strękowski Marian
Durak Maksymilian	Musioł Teodor	Szydlik Andrzej
Frycz Bogumiła	Niezgoda Maria	Ślęzak Stefan
Goldynia Józef	Oziębło Barbara	Uchański Dionizy
Izbicki Jerzy	Pęski Jan	Wojciuch Teresa
Kilka Henryk	Piątkiewicz Leopold	Zachwieja Wiesława
Kowalczyk Czesław	Piwowarczyk Adolf	Zajac Marian
Koźbial Lucjan	Podsiadło Regina	Zajac Władysław

Rok 1956

Biolik Felicjan

Grzesło Józef

Kośla Andrzej

Rok 1957

Byrski Eugeniusz

Cichoń Lucjan

Cupiał Bolesław

Garncarz Jadwiga

Gosztyła Marian

Grzegorzewicz Józef

Imiołczyk Rajmund

Jamróż Aleksandra

Jurczak Roman

Koj Tadeusz

Korczyk Ryszard

Kubica Benedykt

Mikuta Piotr

Musiałowska Jadwiga

Nowak Stanisław

Piechowiak Rajmund

Rakoczy Stefan

Rodzinka Augustyn

Rokita Adam

Sachajdak Jerzy

Skopek Ryszard

Szczelina Krystyna

Sztafrowski Paweł

Szurek Jerzy

Szyguła Jan

Ślósarczyk Józef

Świdorski Edward

Wąsowicz Stanisław

Ziótek Ryszard

Rok 1958

Czarnecki Ryszard

Pohoski Janusz

Rok 1959

Krawczyk Józef

Tomala Jan

Turek Emil

Wiertel Mieczysław

WYDZIAŁ WŁÓKIENNICZY W BIELSKU

Rok 1953

ODDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Bartoszek Józef
Błahut Józef
Brański Ludwik
Byrdy Stanisław
Cebula Franciszek
Czadorna Stanisław
Czubaj Czesław
Duraj Julian
Falta Edward
Gaczoł Józef
Gajda Tadeusz
Gawor Kazimierz
Hernas Franciszek

Jeliński Antoni
Kamieński Karol
Kawecki Jan
Koczur Henryk
Krop Emil
Maga Genowefa
Marciniczyk Albin
Mazurkiewicz Zdzisław
Michalski Mieczysław
Nazimek Jan
Nitra Bolesław
Paszek Tadeusz
Płonka Edward

Polok Alfons
Puczka Franciszek
Puczka Józef
Rościszewski Józef
Rypyś Sławomir
Stachurski Cyprian
Stoczek Karol
Szuta Józef
Wadoń Jan
Wajda Jan
Wójcik Tadeusz
Zeman Tadeusz

Rok 1954

ODDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Biegun Sylwester
Ćwizewicz Barbara
Dąbrowska Ewa
Duda Józef
Dutka Tadeusz
Fijak Teofil

Grzybowski Antoni
Grzybowski Stanisław
Janica Kazimierz
Kaczmarczyk Józef
Mleczek Marian
Rusin Kazimierz

Stan Leon
Szypuła Stanisław
Urba Tadeusz
Więzin Erwin
Zjawin Ryszard

ODDZIAŁ MECHANICZNY

Jonkisz Ryszard
Korczak Eugeniusz
Kucharski Andrzej
Kuczera Alfons
Lazar Edward
Łyszczak Józef
Maciejczyk Wiktor

Maśka Stanisław
Michałek Bogusław
Migdalski Józef
Miodoński Tadeusz
Okrzesik Józef
Olma Tadeusz
Pawiński Kazimierz

Peterek Włodzimierz
Pilzoń Edward
Suchanek Alojzy
Weber Stanisław
Wołowiec Marian
Zagórski Fryderyk

Rok 1955

ODDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Biały Stanisław
Bianut Kazimierz
Derendał Maria
Duda Julia
Gembala Władysław
Kempna Halina
Kubat Zofia
Kudłacik Dominik
Liszka Józef

Łodziana Michał
Mieszczak Jan
Muras Karol
Niemiec Stefan
Ochmanek Marian
Orlicki Karol
Staniek Roman
Talik Jan

Tiefenbrun Edward
Urbaś Józef
Walczyk Wiesław
Waluś Stanisław
Wandzel Jan
Werber Kurt
Werber Marcin
Zięba Cecylia

ODDZIAŁ MECHANICZNY

Barkała Emanuel
Biel Stefan
Brak Bolesław
Buczak Roman
Bujok Rudolf
Burzej Jan
Cembrzak Julian
Ciejka Karol
Czarnecki Ludwik
Fornas Aleksander
Grygierczyk Rudolf
Grzybowski Józef
Imielski Władysław

Jarończyk Zdzisław
Kadłubicki Józef
Kalarus Antoni
Kasper Franciszek
Kempny Stanisław
Kukuczka Ludwik
Łodej Jan
Marczak Stanisław
Matusiak Stanisław
Mizera Aleksander
Niesyt Józef
Ptak Zbigniew
Raczek Edward

Skoczek Julian
Sliż Franciszek
Socła Ludwik
Szłósarczyk Czesław
Sztefko Emil
Szymczyk Władysław
Trombik Władysław
Weber Joanna
Wersło Zygmunt
Wilk Władysław
Wolny Jan
Zabłocki Władysław
Zuziak Józef

Rok 1956

ODDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Bednarz Stanisław
Burzyński Marian
Cebulska Zofia
Czaderna Franciszek
Czana Tadeusz
Czulak Antoni
Ćwierotka Józef
Gąsiorek Władysław
Gliński Józef
Górecki Aleksander

Górny Stanisław
Grzesik Jan
Hudecka Helena
Hudecki Józef
Karek Janina
Kubica Edward
Kucharski Jan
Kudłacik Roman
Kulka Robert
Nieuważny Czesław

Orlicki Marian
Różmus Danuta
Rusin Edward
Sokczyłlas Albin
Szrajber Gustaw
Sztajnberg Józef
Waluś Stanisław
Wzorek Halina
Zuzański Florian

ODDZIAŁ MECHANICZNY

Adamiec Rudolf
Adamus Józef
Baran Ireneusz
Baścik Kazimierz

Belak Tadeusz
Bielawka Stefan
Byrski Edwin
Cygonek Rudolf

Gronert Jan
Handzlik Marian
Hojnacki Lucjan
Komorek Karol

Lutak Tadeusz
Lubiński Jan
Nowak Alojzy
Panczocho Michał
Racoczy Tadeusz
Setla Tadeusz

Skudlarski Rudolf
Smiga Tadeusz
Stuchnik Bronisław
Tomaszewski Jan
Troszok Władysław

Wojda Tadeusz
Walusiak Jan
Witek Franciszek
Zajac Mieczysław
Zaremba Kazimierz

Rok 1957

ODDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Adamus Józef
Boczkowski Stanisław
Crobak Zbigniew
Cieplak Czesław
Duraj Franciszek
Dziadek Tadeusz
Dzień Stanisław
Gleindek Jan
Hankus Feliks

Heler Mieczysław
Kajor Antoni
Konig Jerzy
Lach Antoni
Luboń Józef
Luboń Leokadia
Malczyk Aleksander
Skoczylas Władysław

Sobel Jadwiga
Tarnawa Stanisław
Tracz Stanisław
Tyrna Paweł
Walaczek Ludwik
Wallis Norbert
Wyrobek Marian
Zontek Piotr

Rok 1958

ODDZIAŁ WŁÓKIENNICZY

Biel Czesław
Gawlas Józef
Grabski Walter
Grüner Józef
Hetnał Kazimierz
Janusz Maria
Jesionka Tadeusz
Klaptocz Józef
Krywult Alfred
Lewandowski Zbigniew

Lewczak Edward
Łyszczek Władysław
Madyś Joanna
Nowotarski Wit
Pasierbek Czesław
Penkala Jerzy
Polak Kazimiera
Probst Karol
Przybyła Julian
Pszczółka Emil

Rygiel Józef
Senior Jerzy
Skoczylas Stanisław
Smełty Karol
Stwora Karol
Suski Franciszek
Szatana Józef
Wachtarczyk Ludwik
Ziemniok Józef

